ЗОРНИЦА

СЕДМИЧНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница е издана всякой Четвертъкъ. Цѣна-та за единъ годишенъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеци при четвертия отъ бѣло меджидіе; а кайле и по пощенски Турси: тимбри (нулове) 60 гроша за година. Спомоществованія-та трѣбва всякоги да ся предплатяватъ и да ся изпращатъ въ полиця, а другъ, въ кайле или пощенски тимбри (нулове) Турски, Нѣмски, Прускы, Русски или Французски, на Редакторъ-та у Американскъ Ханъ въ Цариградъ. Нѣвѣстія ся пѣчатватъ по 2 гр. на редъ-та.

Година 2. **ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ 1 ДЕКЕМВРІЙ 1877.** Брой 48.

ИЗВѢСТІЕ.

Извѣстявамы на всичкы-тѣ си спомоществователи за прѣзъ 1877, на които не смы могли да испращамы всичкы-тѣ листове по причинѣ на войнѣ-та, че нѣй дръжимъ неспрятелнѣ-тѣ листове и що имъ ги исправодимъ щомъ тѣ ни извѣстатъ че могатъ да ги пріемат по пощѣ-та. Извѣстявамы тоже чѣ Седмична-та и Мѣсечна-та Зорѣ́ци ще сѣдѣватъ да ся издаватъ и прѣзъ идущѣ-та година, и що бы, по причинѣ на войнѣ-та, нѣкои отъ спомоществователи-тѣ ни да не могатъ да пріимать нѣкои отъ листоветѣ, нѣй ще ги дръжимъ тука до когато ся поправятъ пощенскы-тѣ сообщенія.

СѢДМИЧНА ЗОРНИЦА.

Цѣна-та на «Зорница» ще бѫде сѫща-та, т. е. *едно бѣло меджидіе и половина.*

Спомоществованія ся пріимать всякога, но трѣбва да ся предплащатъ само до край-тъ на Іунїи или до край-тъ на Декемврій.

Спомоществованія могатъ да ни ся пращатъ въ полиця, въ групъ, въ пощенскы тимбри и въ кайне; но цѣна-та на вѣстникъ-тъ въ *кайле и въ Турски пощенски тимбри ще бѫде спорѣд текущъ-та цѣна на кайле-то въ Цариградъ.*

Въ мѣста-та дѣто имамы настоятели, цѣна-та за частни лица, които искатъ да имъ ся испраща листъ-тъ въ особна кръвка, *ще е 5 гроша въ сребро повече за всякой врѣмя.* Въ случай, обаче, дѣто 5 или повече листове ся испращатъ въ единъ кръвка, не ще ся изискватъ 5-тѣ гроша въ прибавленіе, ако и да има другъ настоятелъ въ сѫщо-то мѣсто.

Спомоществованія-та въ всякой случай трѣбва да ся предплатятъ.

Това правило ще ся държи строго.

Всякой, който искa, може да стане настоятелъ; и който ни сѣбере и испрати десеть или повече спомоществованія, има право да задѫржа за себе си единъ десетъ часть.

Осѣнъ десятъ-тѣ, най ще испращамы по единъ особенъ листъ на всякой настоятелъ, който ни испрати повече отъ 10 спомоществованія, но дѫ на всякой който ни испрати повече отъ 25, по три на всякой който ни испрати повече отъ 50, и по четири на всякой който ни испрати повече отъ 100 спомоществованія.

За да знаемъ колко листове да пращемъ да печатимъ прѣзъ идущѣ-та година, нѣй молимъ всякого единъ отъ настоятелъ-тѣ си да ни яви найвѣсно до Рождество Христово, около по колко листове той ще иска.

Писма за Зорницѣ трѣбва да ся изпращатъ до Редакціѣ-тъ въ Американскъ-Ханъ, и въ всякой случай трѣбва да ся предплатенъ, защото другоиде тѣ не ще ся пріимать.

МѢСЕЧНА ЗОРНИЦА.

Мѣсечна-та Зорница, които е едно періодическо списаніе назначено особно за жената-ти, ще слѣдва да ся издава и прѣзъ идущѣ-та година. Цѣна-та ѝ за година годишъ ще е 5 гроша чисти пара, т. е. едно четварто отъ бѣло медѫидіе. Горѣспомекнати-тѣ закони за Седмична-та Зорница ся относятъ и за Мѣсечна-та.

Слѣдъ нѣрви-та дера броя не ще ся пращатъ нѣмакои листове на никого отъ когото не ся е пріели спомоществованія-та наякло, най-малко за шесть мѣсеци; нито ще ся пращатъ нѣкому повече листове отъ за колкото той е предплатилъ.

Нѣкакви другы тимбри (нулове) освѣнъ пощенскы не ся пріимать.

СѢДЕНІЕ-ТО НА ИСУСА ХРИСТА ОТЪ РИМСКО-ТО И ЕВРЕЙСКО-ТО СѢДОБИЩЕ. *)

1.

Человѣшки-тѣ въобще никакъ не мислятъ че найи-голѣмо-то и срѣдоточно событіе въ исторіѣ-тѣ са случи въ сѫдовища. Всѣкой признознава че Іисусъ Назорянинъ е ималъ и ма чудесно кѣнніе въ свѣтъ-тѣ. Неговa-та сѫрбна смърть, който шрои-тѣ Христіани пріимахъ за забѣлѣжителенъ фактъ въ неговo-то поприще, днесъ ся пріима че та е повече отъ всѣко друго событіе начало то на новѫ-тѣ исторіѣ; неговъ-тѣ гробъ, спорелъ както Лажартинъ казва, бѣше гробъ-тъ на вѣтхый-тѣ свѣтъ и люлка-та на новый-тѣ. Но онова знаменито событіе, спорѣдно-то осѫжденіе на Іисуса Христа, са извѣрши отъ двояко слѫвище, което са основаваше на Еврейскы и на Римлянскы закони. Причинѣ-тѣ на сѫденіе-то, като и въ много другы отношенія, това событіе стои почти само въ исторіѣ-та. Много другы подобно сѫрбни сѫдбы са спомеснуватъ въ исторіѣ-та. Смъртно-то осѫжденіе на Сократа, на царь Карла у Англіѣ, на Марїѣ Шотландскаѣ и на другы, всякога са възбѫждали чувствителность-та на человѣшки-тѣ, но Христово-то осѫжденіе по важность-та си надминува всичкы-тѣ, и то най-много е привлѣкло вниманіе-то на свѣтъ-тъ.

Въ тѣзи человѣшки-тѣ разгледаны каква бѣше сѫдба-та на Іисуса Христа спорелъ Еврейскы-тѣ и Римскы-тѣ закони.

1. *Еврейска сѫдба.*

Читатели-тѣ знаятъ че въ Еврейскый-тъ народъ и въ всичкы-тѣ му учрежденія прѣобладаваше едно дълбоко чувство на правда, православіе и законность. Мащина, обаче, знаятъ до колко това чувство или начало бѣ ся внечатило въ умове-тѣ на народъ-тъ. Заповѣдь-тѣ: «Да не направишъ неправдѣ въ сѫдбѣ» — «Да не туришъ рѫка съ неправедный-тъ, за да бѫдешъ свидѣтель въ полза на неправда-та.» «Да не говоришъ въ сѫдба-тава много да ся увлечешъ слѣдъ множество-то за да искривишъ право-то; нито да поважешъ лицепріятіе на сиромаха въ сѫдба-та му» — «Въ сѫда-тъ да не гледашъ на лице; да слушашъ малый-тъ както и голѣмый-тъ» — «Да не разратишъ сѫда; да не гледашъ на лице, нито да земашъ дарь; защото дарь-тѣ заслѣпяватъ очи-тѣ на мѫдри-тѣ, и прѣвращатъ думы-тѣ на праведны-тѣ. Правдѫ-та, правдѫ-та да диришъ.» — тѣзи и много другы заповѣди по тоази прѣдмѣтъ показватъ до колко голѣмо вниманіе са обращаше между Евреи-тѣ къмъ праводсѣдіе-то. Осѣвнь В. Завѣтъ, който за тѣхъ бѣше и гражданскый законникъ, *Талмудъ-тъ* е изложъ съ законы; главна-та часть отъ него, наречена Мишна, е съставена повечето отъ закоиы. Между Евреи-тѣ бѣше запечатано дълбоко чувство-то, че ако сѫдіе тѣ сѫдятъ справедливо, тѣ докарватъ Божѣто благоволеніе въ народъ-тъ; но ако тѣ сѫдятъ несправедливо, тѣ ставатъ причина за голѣмы злощастія върху народъ-тъ въобще. Четыры-тѣ голѣмы правила на законоевѣдѣніе-то, «строго прѣдназначени въ обвиненія-та, публичность въ испытванія-та, голѣма свобода на обвиненый-тъ, и здраво убѣреніе да нѣма никакка погрѣшка въ свидѣтелства-та,» подробно и ясно са разсказвать въ Мишна, както са говори повечето въ полза на обвиняемы-тѣ. Правило подиръ правило ся излага тамъ съ цѣль да ся избави невинна кръвь, тъй щото бѫде почти невъзможно да ся направи неправедна сѫдба, ако сѫдія-та бѣ справедливъ и внимателенъ.

Пека разгледаны сега дали сѫдба-та на Іисуса прѣдъ Еврейскый-та Санхедринъ бѣше спорелъ Еврейскы-тѣ закоиы.

Іисусъ са *хванѣ* и затвори отъ книжницы-тѣ въ четвьртъкъ вечерь. Мнозина са разискали дали хванцаніе-то бѣше законно. Нѣма, обаче, никакка причина да са съмнѣваме че то не станѣ съ власть-та на первосвященникъ-тѣ; и като е ямо че той трѣбва да е зелъ позволеніе отъ гражданскый-тъ управитель, то са види че затварянѣ-то на Іисуса трѣбва да е было законно спорелъ Римскы-тѣ закоиы. Но законно ли бѣше спорелъ Еврейскы-тѣ закоиы да ся затвара человѣкъ прѣди да са сѫди? Види ся че не бѣше законно осѣвнь когато имаше опасность че человѣкъ може да ся въспротиви или да побѣгне. Нѣмаше никакка причина да ся мисли че Іисусъ ще побѣгне, но Евреи-тѣ може да са се боели че той ще ся въспротиви, ако той и да нѣмаше такова намѣреніе; и законность-та на затварянѣ-то зависи отъ това, дали то щѣше да са послѣдува отъ редовна сѫдба или не. Законный-тѣ редъ на Еврейскы-тѣ сѫдилища бѣше да не сѫдятъ обвинены-тѣ вечерь, спорелъ както направихъ на Петра и Іоанна като ги *„турихъ подъ стражѫ до утрѣ,* защото бѣше вече привечеръ.» Но Евреи-тѣ не постъпихъ съ Іисуса по тоази законенъ редъ. Тѣ почнахъ да го сѫдятъ прѣзъ нощь-та щомъ го хванахъ. Въоружени-тѣ слуги то заведохъ прѣдъ Анна, нѣй-любѣзный-тъ членъ на Еврейско-то сѫдилище. Онзи старець бѣше дръжалъ первосвященническый чинъ около за 20 годины прѣди онова врѣме, и вѣроятно е че, въ отсѣствіе-то на Римскый-тъ управитель, той поиѣкога бѣ осѫждалъ виноваиы на смърть, както по-послѣ сѫщо му правеше. Въ онова врѣме главный-тѣ первосвященникъ бѣше Каіяѳа, зетъ на Анна който по старость-та си ся считаше като глава на православны-тѣ Евреи. Анна прати Іисуса при Каіяѳа който може да е было въ другo отдѣленіе на сѫдій-тѣ полатъ. Прѣдъ единый-тѣ или прѣдъ другый-тъ отъ тѣзи низове на Еврейскы-тѣ церкви Іисусъ бѣзъ съмнѣніе си е сѫдилъ прѣди да ся прѣдставатъ свидѣтели противъ него. Евангелистъ Іоаннъ не опрѣдѣлява дали това безврѣмѣнно испытваніе стоиъ прѣдъ Анна или прѣдъ Каіяѳа. Невѣроятно, обаче, кой бѣше искуствуатъ-тъ, дали Анна или Каіяѳа. Въ кой-да-е случай това испытаніе на Іисуса бѣше съвсѣмъ незаконно. Въ нѣкои дѫржавы, както въ Франціѣ и Шотландіѣ, наприимѣръ, обвиненый-тъ първо ся заводжа прѣдъ нѣкои чиновники за да са поиспыта прѣди да са изведи на общъ сѫдъ. Но въ другы нѣкои дѫржавы, както въ у Евреи-тѣ, но е така. Спорелъ Еврейскы-тѣ закоиы обвиненый-тъ не можеше да ся испыта прѣди да са прѣдстави публично въ събраніе-то при присъствіе-то на прѣятели-тѣ си. Тоази законъ за публичны испыты са е дѫржалъ и за сѫдіи-тѣ и за свидѣтели-тѣ. Едно отъ най-общы-тѣ правила между Евреи-тѣ бѣше: «Не бѫди самъ сѫдія, защото има само Единъ Върховенъ сѫдія — Богъ.» Както отъ Моисеовы-тѣ закоиъ тъй и отъ Мишна са явяо разбира че никой обвиненъ не бѫвашe да са сѫди въ частно сѫдилище, нито да са сѫдатъ отъ свидѣтелство-то само на единъ свидѣ-

*) Тѣзи интересеи человѣкъ върху сѫденіе-то на Іисуса Христа са извлѣкли, съ нѣкои съкращеніи и малы измѣненіи, отъ *Контемпорари Ревю.*

тель. Прѣди свидѣтели-тѣ да прогласяхѫ вина-та на нѣкого публично, той ся броеше невинень и законъ-та го запрещаше.

Това начало между Еврен-тѣ ни разнасяха думы-тѣ на Іисуса Христа, който прѣзъ нощь-та на беззаконното сѫдение отговори и каза: «Аѫ я-но говорихъ на свѣтъ-тъ; аз всѣкога поучавахъ въ сѫборище-то и въ храмъ-тѣ, дѣто Іудеи-тѣ са сѣбирать винаги, и нищо не съмъ говорилъ на скрыто. *Що пытаешь мене? пытай коитто ся мя чулъ*, какво имъ съмъ говорилъ; кои тѣ знайѫтъ що съмъ аз говорилъ.» Тѣзи думы Іисусовы бѣхѫ споредъ чисто-то Еврейско законоѣдение; тѣ напомняхѫ длъжностит-тѣ на неправедный-тѣ сѫдія. Но, спрѣдъ както говори единъ който добрѣ бѣше изучилъ правы-тѣ на онзи народъ, «когато нищожнит-тѣ са възвышавать между человѣческы-тѣ сынове, нечестивит-тѣ ходятъ около тѣхъ;» тѣй бѣше и въ врѣме-то на Христов-ъ-та сѫдбѣ. Когато тоси непорочень Агнецъ изискуваше правда, единъ отъ «нечестивит-тѣ,» който окраяваха сѫдія-та, го «удари и рече: Тако ли отговаряшь первосвященику?» Отговоръ-тъ на Іисуса бѣше законенъ и зафѣлкъителенъ. Той отговори: «Ако съмь зѣ продумалъ, свидѣтелствуй за зло-то; ако ли добрѣ, защо ми бѣешь?» Съ това Іисусъ нѣ напомни че закономъ-тъ даваше на обвинены-тѣ съвершенна свобода да ся оправдаватъ, и че никакна сѫдба не бываше да ся почне прѣди да ся прѣдставятъ свидѣтели-тѣ лично.

По прѣдварителна-та сѫдба на Іисуса са извѣрши нощь, и пый що разгледаны послѣ дали това бѣше законно.

ЖЕСТОКОСТЬ-ТА НА ИДОЛОПОКЛОНСТВО-ТО.

Единъ Христіанскы проповѣдникъ въ Индіѣ, е бѣлъ очевидецъ на слѣдующы-тѣ жестокости.

Като стоялъ близо до храмъ-та на единъ прочутъ и жестокъ богынѣ, той съзедалъ че иде отъ далечь единъ Индіецъ съ едно хубаво момченце. То было сынъ на Индіеца, и баща му го водилъ да го посвати на тѣзи богынѣ. Множество поклонници были сѣбрани тамъ, и свирци-тѣ удряли тѣшаны-тѣ си и свирци въ честь на богынѣ-та. Кръвта на пожертвованы-тѣ юнци текла изъ храмъ-тъ. Малко-то може да ужасьлъ отъ всичко това и си оловяло о баща, кой-то дошелъ да ся посвати на тѣзи богынѣ-та. Съ тѣзи цѣль той спусналъ въ рѫка-та на сына си единъ монетка, которо можечо подаде на жрецъ-тѣ. Сѣдѫтъ това баща-та и единъ мѫчитель, който тѣ забилъ въ ребра-та на момченце-то. Тогава свирци-тѣ почнали да бѣятъ тѣшаны-тѣ си и засвирили съ зурни-тѣ си за да заглушатъ писъкъ-тъ на дѣте-то. Баща-та са радвалъ, защото вѣрвалъ че чрѣзъ туй жестоко дѣло дѣте-то се посвятило на богынѣ-та.

Истина е, че много тъмны мѣста на земѣк-та се нѣмы съ жилища на нечисніе. Но дано всичкы-тѣ народи да ся научатъ по-скоро че истинскій-тъ Богъ не е Богъ на насилие-то и на безчестовѣчно-то жестокосьдѣчие. Той иска да го обичамъ съ вѣрж и съ сѣрдце, а не съ жертвоприношение-то на человѣческы сѫдвания.

БЛАГЫ НРАВИ.

Нищо друго нѣма по-постоянно вліяніе вѣрху благодеятелж-та енго доночадіе, отъ колкото блягы-тѣ нрави и отношенія на единъ домашнѣ. Една жена които е тиха, кротка, съчувствителна, нощадна, милостива и весела всѣкога може съ поведение-то си да утѣшава онѣзи които съ около неѣ, и тѣй да имъ помага да поносятъ справедливо. Има много домове въ които майка-та, като прискаетъ съ единъ веселъ и животворенъ погледъ, озарява всичко-то домочадіе. Всѣкой около неѣ, безъ да знае защо, тихо усѣща нѣко-то вліяніе щастіе-то и появи сѣ онова усмихнало и съчувствително лице. Много потрѣбно е, нанстинѣ, дѣца-та да ся отхранватъ въ порядочны навицы, но още по-потрѣбно е да ся отхранватъ въ обичлины и блягы нравы, тѣй щото да ся научатъ да посрѣщатъ грѣхы-тѣ на тоси животъ съ тѣрпѣніе и весело сѣрдце; и нищо друго не може да има по-голѣмо вліяніе въ това въспитаніе отъ колкото примѣръ-тъ на майкъ-та. Когато майка-та вѣрви всичкы-тѣ си работы редовно и тѣрпѣливо, дѣца-та й не могатъ да не ся повлѣкатъ отъ поведение-то й тѣй щото да клонатъ къмъ редовность и тѣрпѣливость. Тѣрпѣніе-то й, редовность-та й, трудолюбіе-то й, благорасположеніе-то й и пріятный-то й погледъ въобще са консервиратъ въ само-то естество на една-та й, и тѣ не могатъ да не ся припомнятъ често каква е была майка имъ и каквы трѣбва да са и тѣ.

Отъ това кото вѣратцѣ казахмы са види колко внимателно трѣбва да са майкы-тѣ въ поведение-то си.

ИСТИНА-ТА.

Най-голѣма-та нужда на человѣчеств-тѣ е истина-та, защото най-голѣло-то имъ благополучіе происхожда отъ неѣ; истина въ вѣрж-та, които ни вдъхнуваа чисты и възвышены мысли за Бога и ни учи да ги отдаваамъ достойна-та нему почесть; истина въ правотвенность-та, които поставя истинит-тѣ и умѣренны-тѣ длъжности на всичкы-тѣ класове въ общество-то; истина въ политикѣ-та, которо изисква отъ земны-тѣ власти да бѫдатъ по-правдолюбивы и отъ народы-тѣ да бѫдатъ по-послушливы, и по тоси начинъ спасява начальства-та отъ страсти-тѣ на множество-то, и множество-то отъ тиранство-то на начальства-та; истина въ сѫдовища-та, които гони порочца-тѣ, обезпечава невинность-та и прави да въстрѫвствува правда-та; истина въ въспитаніе-то, които прави правоучителж-тѣ да съгласяватъ поведение-то си и дѣца-та си съ поучѳнія-та си, и да бѫдатъ образцы на жѫдж-тѣ; истина въ книжевность-та и въ искуства-та, които ги спасва отъ заразѫ-та на развалений-тѣ вкусъ, отъ лѫжовны украшенія и отъ лѫжливы мысли; истина въ ежедневны-тѣ сношенія на человѣцы-тѣ, които изгонва лѫжа-та и измамж-та, и въдворява знаменито довѣріе помежду имъ; истина въ всичко и за всичко — това е кото человѣшки-тѣ трѣба да желаятъ. Тѣй, всякой свѣнъ на истина-та е всякога благотворителна, а лѫжа-та всякога пагубна.

И, безъ съмнѣніе, когато само истинны учения са разсѣкнѫ и са усвоѣятъ на всякадѣ отъ человѣцы-тѣ, которо истинны-тѣ познания проникнатъ въ человѣшескы-тѣ сѫрдца, которо истинно-то знаніе въодушевява всичкы-тѣ разряди на общество-то — тогава ако не ся искоренатъ всичкы-тѣ сѫществующы злинц, то поне много отъ тѣхъ ще ся прѣкратятъ. Тогава ще ся възродятъ благородны чувства и прадедны дѣла, и свѣтъ-тъ ще са увѣри че истина-та е жизнено-то начало на общество-то и на общественны-тѣ отношенія. Но ако забуждаеніе-то надмогнатъ въ най-важны-тѣ общественны дѣла и завладѣятъ умове-та на человѣцы-тѣ — особенно на онѣзи человѣцы които са признали да бѫдатъ народни водители — тѣ ще ги забудатъ, ще оскверватъ мысли-тѣ имъ, чувства-та имъ и дѣла-та имъ, и ще станатъ начало на разстройство и смьрть.

МАЙЧИНЫ-ТѢ МОЛИТВЫ.

Ако да можехъ майкы-тѣ да разумѣятъ, говори единъ опытенъ Христіанинъ, каква голѣма полза и благодѣяніе произхожда тѣхны-тѣ молитвы за чада-та имъ, тѣ *непрѣстанно* щѣхѫ да ся молятъ. Майкы-тѣ сѫ длъжны не само да увѣщаватъ сынове-тѣ и дъщери-тѣ си когато са у дома, но да ся молятъ за тѣхъ и когато тѣ са по чужды страны, и съ постоянно изложени на свѣтски-тѣ искушенія. Защото, кадѣто и да е, сынъ-тъ ще ся припомни майчины-тѣ си молитви и майчины-тѣ си думы, и тѣй ще ся старае да е вѣренъ Богу, да е честитъ и полезенъ.

Единъ добрѣ Христіанинъ ни казва, че когато бѣлъ може на деветь годины той чулъ майка си да ся моли за него, и това кото че просвѣтило умъ-тъ му и той си помислилъ, «вижь, майка ми си моли много по-ревностно за моето спасеніе, отъ колкото аз сакси!» Отъ тоси часъ той са обѣщалъ да служи Богу, и останалъ вѣренъ на обѣщаніе-то си.

Единъ опалчень и злонаклоненъ человѣкъ пиаше обичай когато му дохождаше на умъ-тъ да направи нѣщо зло да изплаши: «Бащины-тѣ ми молитвы ма вразватъ като съ вериги.» Другъ единъ злонастроенъ мѫжъ, знаменитъ писатель, казва че ако да не были майчины-тѣ му молитвы, то отдавна щѣлъ да стане безвѣрникъ. Св. Августинъ станѫ Христіанинъ само по причина на майчины-тѣ си молитвы.

Ако тоя е такъ, а нищо не отлича сѫлъ-та на молитвѫ-тѣ, майкы-тѣ сѫ длъжны да изпълняватъ искренно и ревностно тѣзи святѣ длъжность, ако искатъ да имать добры сынове и дъщери.

ТЪРГОВСКЫ ДРУЖЕСТВА ВЪ КЫТАЙ.

Китайскы-тѣ търговски дружества, по особены-тѣ правдины съ които са позлуватъ отъ Правителство-то си и по злобно-настроеный-тъ си духъ къмъ Европейци-тѣ, много прѣчатъ на чужестранны-тѣ търговцы въ Кытай. За това, за да прѣдпази чужденцы-тѣ, единъ вѣстникъ е обнародвалъ слѣдующы-тѣ подробности.

Сѫкмы-тѣ, които прѣпятствуватъ въ Кытай на свободно-то развитіе на търговійж-та, са много. Но отъ всичкы-тѣ мѫчнотіи съ които чужденець-тъ е принуденъ да ся бори по търговскы-тѣ мѣста, главна-та происхожда отъ сдружаваніе-то на туземны-тѣ търговцы. Тѣзи силны и притѣсняющы дружества са сѫбиращъ въ всѣко отдѣление на търговіяк-та и на всѣко тѣрговско пространствк-та Китайска дѫржавк. Съ голѣмъ-та си власть надъ търговіяк-та въобще, тѣ са въ състояніе да надмогнатъ почти всѣкога чужестранны-тѣ търговци. Забѣлѣжва се че много пати, въ нѣкои мѣстѣ, тѣ употрѣбяватъ такова вліяніе надъ мѣстни-тѣ управителны власти, щото не остиватъ чужденець-тъ да земе никакво участіе въ мѣстни-тѣ търговніѣ. Тѣй, едно отъ тамошны-тѣ дружества е придобило отъ Правительство-то право-то да дава расписки-тѣ за прѣпоснѣніе-то на стоки, и то отказва да дава расписки на другы особѣнны на туземны-тѣ търговцы. Дружества-та, които полагатъ всѣкакви старанія да придобѫятъ изключително право надъ всичко, въ много случаи съ успѣхи да добѫятъ прѣимущества за членове-тѣ си, и така сѣ отстранили чужденцы-тѣ отъ тѣржища-та. Ако нѣкой чужденець е доста сѫмѣлъ за да ся въспротиви на тѣхни-тѣ рѣшенія, или да ся опаче отъ узаконенія-та чрѣзъ които тѣ кадѣщъ тѣржище-то, той безъ дургу стана жертва на общо отмѫщеніе. Тѣй напримѣръ, лани есень, единъ търговецъ на свилены работы отъ Кантонъ, Френецъ, има злочестина-тъ да си спечели негодованіе-то на търговеск-та дружина за свилены-тѣ работы: тогава изведнѣжъ са запрѣти на туземны-тѣ търговцы отъ това занятіе да нѣмать никакво сношеніе съ чужденець-тъ. За добрѣ честь, Френскый-тъ консулъ са изявѣси за това и подбѣстрѣ да бѣгенло; той са отнесе до мѣстны-тѣ власти, които обявили че е противно на договоры-тѣедно дружество да прѣпятствува въ търговскы-тѣ прѣдприятія на чужденцы-тѣ, и запомѣнѣ си даде да ся поспазѣ изново обыкновенно-то сношеніе съ тузеренцы-тѣ. Но чужденець-тъ твърдѣ рѣдко изпада побѣдителъ отъ единъ такавъ борбѫ. Подигне ли единъ сѫдбѣ, праведны или неправедны, противъ нѣкой чужденець, тузеець-тъ е умѣренъ за сѫдѣбѣ-тѣ на дружество-то си, които прѣкъсва всѣко сношеніе съ первый-тъ додѣто сѣ удовлетворатъ напълно домогванія-та на послѣдній-тъ. Много често дружества-та отправятъ окружны писма до членове-тѣ си; тѣзи писма са печатать на червенѫ хартіѣ, и съ особенъ грьжѫ ги назатъ да не проидѫтъ въ рѫцѣ-тѣ на чужденцы-тѣ. Дружества-та предпочитатъ да работятъ потайно, и дѣла-та ихъ са бояятъ отъ видѣло-то и почти никога не излизатъ на свѣтъ.

Вѣстникъ-тъ, който дава горни-

тѣ свѣдѣнія, съвѣтува Европейцитѣ да съставятъ нѣ помежду си подобны дружества и тъй да противодѣйствуватъ на неправедны-тѣ доношенія на Китайцы-тѣ; но за тъзи цѣль са необходимо нуждни съглаcіе и единство, които не съществуватъ всѣкога между чуждестранны-тѣ търговцы въ Китай.

НЕУТРАЛНОСТЬ ВЪ ВОЕННО ВРѢМЕ.

Неутрална държава е тъзи която си остава въ мирь и прѣпятство съ двѣ или повече воющи спы. Та не участвува въ борба-тѣ нѣ и е длъжна да не позволява нито на подданницы-тѣ си да помагатъ или да прѣчатъ на кой да е отъ воющи-тѣ спы. Лесно е да се позволи едно общо правило за това, но то е трудно да са приложѣ то въ частни случаи. Най-забѣрканти-тѣ въпроси, които са са появявали между народы-тѣ, са были въпроси за способлѣнието на единъ общъ законъ за въ мирно и военно врѣме, съ който всѣкой да може да са съгласи. Длъжность-та на една неутрална държава е да не помага на никоя отъ воющи-тѣ спы нито съ хоръ, нито съ оржія, нито съ какво да е друго нѣщо, което са употрѣбява въ война. Доста жално е да са рѣши кои нѣща са занрицаемы-тѣ контрабанда и кои не; въобще *контрабанда* са казватъ такыва нѣща които са употрѣбяватъ въ война и които не трѣбва да са доставятъ отъ нѣи посредствомъ нѣякоя неутрална спы, на кой да е отъ воющи-тѣ спы. Нѣкоги са мислили че храна-та, която са доставя отъ една неутрална спы на кой да е отъ воющи-тѣ, е контрабанда; но това начало не са приподнава сега въ Международно-то Право. Пакстина доста чудно са видя преди десѣ забѣрквания че жители-тѣ на нѣкои неутрални държавы правятъ оржія и ги продаватъ на кой да е отъ воющи-тѣ спы, но това не са счита нарушение на неутралность-та. Нарушение-то на неутралность-та счетои само въ прѣнасяне-то и прѣдаване-то на военни-тѣ потрѣбы. Да са сега Американци-тѣ приготватъ оржія и военни потрѣбы за една-та яко не и за дѣв-тѣ воющы спы. Ако Руссія са оплаче и докаже че Американскы корабы прѣнасятъ оржія за война-тѣ въ Турція, тогазъ Америка е длъжна да въспре това и да отгонва на закона. Въ тъзи случай, Руссія са оправдава ако сѣщите нѣкои корабы са Англицкы-тѣ, и Англія е длъжна въ такъ случай да не позволява на Руссія да изземе оржія-та имъ. Това показва колко са заплетени закони-тѣ на неутралность-та. Нѣкои сплетени въпроси са рѣшили прѣзъ война-та на Англія съ Америка въ 1812, и другы по протутъй-то *Алабамски* договоръ. Вѣроятно е че и съ свирѣпнѣ-та пистощица-та война нѣкои заплетени въпроси за неутралность-та може да са рѣшатъ въ международно-то право.

— —

Една дума за художницы-тѣ. — Сѣдующе-то заемамы отъ едно Американско периодично списание, което са занимава само съ механика-та и въ естественны-тѣ науки:

Почти всякой художникъ, който са занимава добрѣ съ художество-то си, и който са разговаря съ други художницы или чете книгы за художество-то си, ще научава почти всякой день нѣщо новo и полезно. Когато научи нѣщо, той казва въ себе си аз трѣба да поопъ-тна; но ако не му са прѣдстави случай да употрѣби това знаніе, той ще го забрави. За това най-съвѣтмна всичка-тѣ художницы, и особенно младежы-тѣ, които учатъ нѣкое художическо занятіе, да държатъ дѣлъ книга, въ която да записватъ каквото научатъ, което заслужва да са запомни. Пъкъ сѣ ще убѣдеи че младежы-тѣ, които навикнуватъ да записватъ всѣко полезно нѣщо, които научуватъ въ занятіе-то, ще опитатъ отъ разговоръ-тѣ си съ други, и отъ книгы-тѣ, що са ползуватъ твърдѣ много. Просто-то записваніе на такыва нѣща ще бѣде едно добро умственно упражненіе, и ще ги научи какъ да са изразнатъ ясно и кратко; то впечатлѣва въ умове-тѣ имъ онова, което то е научило, и то ще са запомни по-лесно. Нека всякой младежъ да имѣ книга-тъ си, и всякой вечеръ да записва въ нѣя нѣщо полезно.

Какъ са прѣсѣчѣта сила-та на нарыма-тѣ машины. — Когато са почали да са правятъ най-напрѣдъ нарыма машины, тѣ въобще са са употрѣбявали кѣсто конче за да вадятъ водѣ отъ рудницы. Когато притежателит-тѣ на такыв рудницы искали да купятъ единъ машина, тѣ естественно пытали колко работа та може да извърши, т. е. за колко конѣ работа може да извърши. За да са отговори на тозъ въпросъ, нуждно е было да са опрѣдѣли колко работа единъ конъ може да извърши. Най-напрѣдъ тѣ конѣ могълъ да обѣсватъ по $2\frac{1}{2}$ мили на часъ-та, като вадятъ за 8 часа водѣ прѣзъ день-тъ. Всякой отъ тѣхъ, като обѣсвали, изважда отъ рудницы-тѣ по 53 оки водѣ. Когато единъ конъ обѣсвалъ $2\frac{1}{2}$ мили на часъ-тъ, той изрви 220 крака на минута-та, и слѣдователно 60-тѣ оки ще са издигатъ толкова на минута-та. Сила-та на единъ конъ, прочее, которъ са приспосѣби на машины, са прѣсѣчта да е сила-та, която може да издигна 53 оки 220 крака высоко на минута-та, или съ друга дума, сила-та, която може да издигнѣ 11,660 оки единъ крака на минута-та. Обыкновенни-тѣ конѣ нѣматъ толкова силѣ колко-то тъзи, но тя се са прѣсѣча за единицѣ съ которо мѣрятъ сила-та на нарыма-тѣ машины.

Телефонъ-ты, единъ телеграфическа уредъ за прѣнасяніе-то на человѣческо-то мнѣніе на разстояніе, е прѣсѣчъ въ употрѣбленіе наскоро отъ Германско-то Правительство за гласни съобщенія отъ единъ градъ до другъ. Единъ опытъ са направилъ вече между центрально-то телеграфическо писалище въ Берлинъ и Брандебургско-то писалище, въ лишій-тѣ между Берлинъ и Мадебургъ. Разстояніе-то е бѣ кадкоеръ. Сѣдствія-та на тозъ опытъ были толкова задоволителны, щото главнынѣ-тѣ управители на телеграфы-тѣ дали заповѣдь да са направятъ нѣколко стотни усъвьршенствовани телефони, за да са употрѣбятъ за устни съобщенія въ Берлинъ и въ по-главны-тѣ градове на сѣверна Германія. Телефони-тѣ имятъ магнитъ, голѣмъ гласъ-тъ, приводѣ въ трепетніе, и люлѣенѣ-та са съобщаватъ отъ единъ станціяа на другъ съ твърдѣ евтини. Извѣстно е че въ Съединены-тѣ Държавы у Америка са употрѣбени до сега около 3000 такыва уреди. Тѣ вече работятъ редовно въ Филаделѣфія, Бостонъ, Ню Іоркъ и много другы градове.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

СЛОВО-ТО НА ЛОРДЪ ДЕРБИ.

Сѣдующе-то извлякамы отъ *Л. Хералдъ*: Лордъ Дерби, Англійскій-тъ Министръ на Вѣшныи-тѣ Дѣла, пріѣлъ на 17-ый Февраръ единъ депутаціяа, прѣдводяща отъ Лордъ Страдфордъ, който прѣдставяша Дружество-то за отстояніе на Англійскаѣ-тѣ интереси противъ доначеніе-то на Русс-тѣ, Дружество-то за отбрана на Турцыя и Полшко-то дружество въ Бѣлый-то Орелъ. Депутація-та имаша въ писмено-то на валоженіе че Цариградъ е въ прѣкрасно, и че, ако Руссія заплашна да занимае тоя градъ, Англія е длъжна да го защити. Руссія не е обявила оснѣщано че тя не желае да занимае Цариградъ, и нѣкои устно заадвяне не е достаточно. Депутаціяа-та бутнала въ разговоръ-тъ и другы точки на Англійскы-тѣ интереси, но Лордъ Дерби счелъ за нужно да отговори сѣ прѣдложаніе. Той отговорилъ вѣдоще:

«Колкото за оная кото единъ отъ господиновцы-тѣ забѣлѣжи, че прѣходъ-тъ прѣзъ Суезкый-тъ канаъ е бѣлъ въ нѣкоторо Руссія занимае Трабізонъ, аз съмъ дъльженъ да обявя, казва Лордъ Дерби, че това прѣдложеніе ми са явила нѣчно да ся докаже, и аз прѣдпочитамъ, да отговоря на сѣдѣщата, а не на другыте

ОСМАНЪ ПАША И ПЛЕВЕНЪ.

Лондонский Таймсъ казва:

Извѣстіе-то че Османъ паша искоилъ щъ Плевенъ и стигналъ въ Рахово са тъкмо сега разнено. Казватъ че началникъ-та на обсадена-та войска, като чулъ гръмкъ-та на топове-тѣ когато Русси-тѣ нападнали Рахово, въобразилъ се че нѣкои войска му иква на помощь, и за това той надлѣзъ нѣкъ високъ-та на дѣто се чуваше гръмкъ-то. Дали това тъкуване на лъжливый-тъ слухъ е право или не, нѣй не знаемъ за сега; но чудно е само Османъ паша да е надлѣзалъ да му пратите прѣтелска войска отъ Рахово, и не е вѣроятно че паша-та съ военны-тѣ си позиціи-и е оставалъ да разбере за всякакъ-та причина на гръмкъ-то. Ако съобщеніи-та на Османъ паша съ въказаный-та свѣтъ са тѣй сѣвершенно прѣкъсвати отъ Русси-тѣ войски, нѣчто той да е нѣкъ виналъ нѣкъ надъ си въкрѣи войска-та които ще си-пъта да му помогне, нѣй не знаемъ какъ са могли да пробіятъ прѣкъ Русси-тѣ линія Черкезъ-тѣ, които са за-ча-ли-сали на Мехмедъ Али паша новина-та за побѣтаніте-то на Турци-тѣ отъ Плѣвенъ. Макъ-то да са въкрѣи че Турска-та войска въ Плѣвенъ не прѣма никакъ прѣпятствія отъ нѣкъ. Твърдѣ мачно е да слѣдъ колкото и да е годѣка обсадителна войска да прѣкъ-пи противника-тъ, да се пропъ-ватъ прѣкъ линіи-тѣ и водѣ разны хъ-ростъ, и Русски-тѣ стражари въ обсада-та на Плѣвенъ още не са дали доказателство че тѣ са възможни да достигнатъ въ обсады. Говорн са още, че Османъ паша сподчулъ да прѣзаде нѣкои отъ Русски-тѣ укрѣпени около градъ-тъ, като плѣвнѣ и годѣки комисторъ, хранѣ и другіи въ-трѣбы. Ако тоя е истина, паша-та е прѣсѣ нѣкои отъ прѣдни-тѣ укрѣпленія на Русски-тѣ, но нѣй не знаемъ примѣръ въ-сторіа-та, дѣто обсадителни войска да е дѣржки храна-та и нуждности-тѣ си въ вѣй-дирни-тѣ укрѣпленія около обсаденый-тъ градъ.

ВОЙНА-ТА ВЪ МАЛЪ АЗІЯ.

Допискиѣ-тѣ на Левантъ Хералдъ, пише слѣдующе-то:

Ерзерумъ, 10-ый Новемврій 1877.

Положеніе-то на Ерзерумъ стана отъ день на день по-критическо. Отъ когато Кирсъ падна въ рацѣ-тѣ на Русси-тѣ, е едно нижо сѣбытіе които прѣдизвика доволѣ сѣтнины въ Руски-тѣ походъ въ Арменія — побѣдителни-тѣ радостно тръжествуваха, и сто тоа са гръмкъ-ка Дене-Бунъ и на сиромахъ-та подчулъ въ честь на паденіе-то на крѣпость-та. Нашій-тъ здѣсь внучи непріятаи-та попада за Русски-та сподчулъ отъ единъ Руски протекторъ, съ примѣрителенъ — който дойде токи завчера съ едно писмо отъ Генералъ Хейманъ до Фрянскій-тѣ консулъ, Г. Габеретъ, които са въкрѣри Русски-тѣ подавнаніи въ Ерзерумъ.

Всичко кото нѣй знаемъ за Кирсъ, ако пишу-тѣ сѣобщаніи и да не са още достовѣрни, годѣка-та крѣпость е прѣдадена на прѣдатель-тѣ, сѣдѣ сдонѣсѣчно обсаждніе и бомбардаваніе, сутрѣш-та на 6-ый Новемврій. Дѣй сѣдницы прѣди да падне Кирсъ едно гюлле ударило въ бодрутъ-то плитаніе, които избухнало и станало причина да плаваатъ окопы-тѣ какъ и да са сѣсипе половина-та отъ градъ-тъ. Сѣдѣ избѣгано деня градъ-тъ е прѣдаденъ, и Хаскенъ Хаки паша, съ триста конницы, спулучалъ да избѣгне по дошка-та на Отлы. Утрѣ той се очиква въ Ерзерумъ. Другіи-тѣ, и тамъ, и тукъ, пишеко, Хаджи Дауль и Нѣрахъмъ паша, са пѣвнали съ войскы-тѣ си, на кото число-то было 12,000, и 260 топа на-дѣйтай сѣдно на разбѣгъ-то побѣдителни-тѣ, както и дѣй батерія горѣзы топове.

Отъ кото-то писахъ послѣдно-то си писмо, не е случи никакъ нѣщо, кое-то стойно да са спомене. Сегмаъ тогазъ нѣколко пъта са гръмнатъ притѣ Русски-тѣ конницы, кото са расхождатъ постоянно по полѣна-тѣ. Вчера сѣдѣ единъ Хаджи Ахмедъ-паша въ чиша въ сѣдѣ Хвнъ да прѣкуши вечка-та пшеница и ячемъкъ отъ хлѣбарнѣ-тѣ. Сѣощи стана едно сѣбраніе въ стѣна-тѣ на Мухтаръ паша, въ кото присѣствували и нѣкои отъ градскіи-тѣ гоѣнцы, и прѣни са да са позводи на желающи-тѣ жители да останатъ градъ-тъ щомъ са прѣдстави сгодѣнъ случай. Голѣмо-то число-то на сѣѣди кото са въсподулъ въ това позволеніе.

Казватъ че Русси-тѣ турнали свои шесть топа въ Абдурахмъ Гъзи, често-то вернга-та на Палатовскіо-то бѣрдо плавны. Ако тъзи новина наистае истина, бомбардаваніе-то ще е далечъ отъ насъ.

СЪРБІЯ.

Единъ Бѣсчеръ пишуа отъ *Д. Таймсъ* казва:

Въ Бѣлградъ пакъ са чуяи шумъ-та на оружія-та. Токи пакъ, обаче, Сѣрбіи ще участуватъ въ война-та сѣдѣ дѣлги-тѣ размишленія на Князь-тѣ и на Министрыте-ѣ. Нѣкои прѣдсѣказватъ и токо-то прѣ-ме когато Сѣрбіи ще участуватъ въ война-та. Нѣкои пъ-ти отъ нѣкоднѣ-то Ниш-ъ, на 25-ый Новемврій. На 30-ый Новемврій, день-тъ на Св. Андрей, Сѣрбіи ще произъвдатъ своѣ-та военности, и Сѣрбіи-тѣ нѣй-ще ще прѣмѣнатъ гранѣца-та. Рѣшеніе-то на Сѣрбіи да участвуа въ война-та не произвелъ туа особено впечатлѣніе, защото бѣ нѣйсно нѣйдно-то нѣйдно нѣйсны нѣсамъ че та е готова и чака само да видѣ какво направленіе ще зематъ военны-тѣ дѣйствія на Балканъ. Московскіо-то мнѣніе е нѣйсно критическо-то положеніе на Плѣвенъ и на Османъ паша-та нѣйсна, и усилѣно-то напрѣдваніе на Русси-тѣ въ Кавказъ-то. Нѣйсно-то Русси-тѣ да ще-ча-ли-сали-тѣ ще оставатъ ще-ча-ли-сали-тѣ, и нѣй-ще ще-ча-ли-сали-тѣ, дѣто бѣ отишъ съ цѣла-та нѣйсна нѣйсой земя.

Левантъ Хералдъ земи отъ Европейски-тѣ нѣстящи сѣдующій-тѣ телеграмъ отъ Кирсъ:

Кирсъ, 11 Новемврій. — Гарнизонъ-тъ на Кирсъ сѣстоеше отъ 32 табура нѣйшица, 3,000 топчіи и нѣйсколко хиляди редовны конницы. Число-то на нѣйвнѣшны-тѣ, обаче, рѣшены-тѣ нѣйфрены въ болницы-тѣ, достигна до 17,000, между които нѣй 5 нѣйша и 800 чиновници. Войска-та, които завадѣхъ Кирсъ, бѣхъ 39 табура.

— Сѣощеда единъ телеграмъ отъ Бухурешъ, Нѣйсмо-то Рахово ще останатъ занѣйнѣй нѣйсключѣлно отъ Руйнѣйны войски.

Единъ телеграмъ отъ *Д. Таймсъ* отъ Пѣрга, отъ 16-ый Новемврій, казва:

Румѣйнскій-то Парламентъ се отворѣ вчера отъ Прѣдсѣдателъ-то на Сѣнатъ-то въ нѣйсо-то на Князь Карла. Въ сѣдѣнѣ-то сѣ нѣйдѣлъ-то нѣй Румѣйнія отнесѣтено до сѣдѣствія-та на война-та: — «Надѣвамъ се-то-то-то надѣе Нѣйвѣстъ въ рацѣ-тѣ на що-то нѣйвѣмъ отъ разваляны-тѣ му мирр-тѣ, войто е-то-то-то сказѣ за вѣсѣ. Нѣй сѣмъ убѣдѣнъ, що, че нѣй нѣстоиа-тѣ на Русиѣ-та да ги приносѣе отъ Европа, благодарѣенѣ на наше-то отечестволюбіе, нѣйчество-то на нѣйны-тѣ войнѣйцы, и нѣйрѣ

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница се издава всякой Четвертакъ. Цѣна-та за единъ годишенъ е едно бѣло меджендіе и половина, а за шесть мѣсеци три четвърти отъ бѣло меджендіе. Спомоществованія-та трѣбва всякога да се предплатятъ и да се испращатъ въ полиця, въ група, въ кайме или въ пощенски тимбри (вулове) Турски, Нѣмски, Прускі, Русски или Французски, на Редакторъ-ту у Американскія Хаиъ въ Царигракъ. Цѣстѣ-та се вмѣстяватъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 2. ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ 8 ДЕКЕМВРІЙ 1877. Брой 49.

ИЗВѢСТІЕ.

Извѣстваемы на всичкы-тѣ си спомоществователи за прѣзъ 1877, на които не смы могли да испращамы всичка-тѣ листове по причина на война-та, че нѣй держимъ неспрятенѣ листове и ще имѣ ги испроводимъ щомъ тѣ ни извѣстатъ че могатъ да ги пріемятъ по пощи-та. Извѣстаемы тоже че Седмична-та и Мѣсечна-та Зорница ще слѣдватъ да ся издаватъ и прѣзъ идущъ-та годиниа, и ако бы, по причина на война-та, нѣкои отъ спомоществователи-тѣ ни да не могатъ да пріиматъ нѣкои отъ тѣ, нѣй ще ги держимъ тука до когато то сами ся попратятъ пощенскы-тѣ сѫобщенія.

СЕДМИЧНА ЗОРНИЦА.

Цѣна-та на «Зорница» ще бѫде сѫща-та, т. е. *едно бѣло меджендіе и половина.*

Спомоществованія ся пріимать всякога, но трѣбва да ся прѣдплащатъ само до край-тъ на Іюніи или до край-тъ на Декемврій.

Спомоществованія могатъ да ни ся пращатъ въ полиця, въ групъ, въ пощенскы тимбри и въ кайме; но цѣнита на вѣстникъ-тъ въ *кайме и въ Турски пощенски тимбри ще бѫде спорѣд текущъ-та цѣнк на кайме-то въ Цариградъ.*

Въ мѣста-та дѣто имамы настоятели, цѣна-та за частны лица, които искатъ да имъ ся испраща листъ-тъ въ особна вреска, *ще е 5 гроша въ сребро повече на всякой вреска.* Въ случай, обаче, дѣто 5 или повече листове ся испращатъ въ единъ вреска, не ще ся изискватъ 5-тѣ гроша въ прибавленіе, ако и да има другъ настоятелъ въ що-то мѣсто.

Спомоществованія-та въ всякой случай трѣбва да ся прѣдплатятъ.

Това правило ще ся держи строго.

Всякой, който иска, може да стане настоятелъ; и който ни сѣбере и испрати десетъ или повече спомоществованія, има право да задержи за себе си единъ десетъ часть.

Осѣнъ десетькы-тѣ, нѣй ще испращамы по единъ особенъ листъ на всякой настоятелъ, който ни испрати повече отъ 10 спомоществованія, но два въ всякой който ни испрати повече отъ 25, но три въ всякой който ни испрати повече отъ 50, и по четири на всякой който ни испрати повече отъ 100 спомоществованія.

За да знаемъ какво листове да почнемъ да печатимъ прѣзъ идущъ-та годиниа, нѣй молимъ всякого единого отъ настоятелъ-тѣ си да ни ни найкысло до Рождество Христово, откдо но какво листове той ще иска.

Писма за Зорницѣ трѣбва да ся попращатъ до Редакціѣ-тъ въ Американскъ-Хаиъ, и въ всякой случай трѣбва да ся прѣдплатены, защото другоиде тѣ не ще ся пріиматъ.

МѢСЕЧНА ЗОРНИЦА.

Мѣсечна-та Зорница, които е едно періодическо списаніе назначено особно за млады-тѣ, ще слѣдва да ся издава и прѣзъ идущъ-та годиниа. Цѣна-та ѝ за единъ годиниа ще е 5 гроша чисты пары, т. е. една четвърти отъ бѣло меджендіе. Горѣспомекати-тѣ закони за Седмична-та Зорница ся относятъ и за Мѣсечна-та.

Сѣдѣ прѣи-тѣ два брои не ще ся пращатъ никакви листове на никого отъ когото не сѣ ся пріели спомоществованія-та наглно, най-малко за шесть мѣсеци; нито ще ся пращатъ никому повече листове отъ за колкото той е прѣдплатилъ.

Никакви другы тимбри (вулове) осѣнъ пощенски не ся пріиматъ.

СѢДЕНІЕ-ТО НА ИСУСА ХРИСТА ОТЪ РИМСКО-ТО И ЕВРЕЙСКО-ТО СѢДОВИЩЕ.

2

Всезнаѣстено е че Іисусъ ся хваналъ вечеръ кысно и че ся сѣдѣ прѣзъ нощь-та. Евреи-тѣ нападнахъ на него изневеренны като на разбойникъ когато той ся молеше на Геѳсиманіѣ. Ный споменахмы въ нинкыльт-ти членъ вдруг тоги прѣдвѣтъ, че спорѣдъ Еврейскы-тѣ закоиы бѣше незаконно да ся сѣдѣтъ обвинены человѣцы нощь, и сега ще поговоримъ още вдруг тѣзи точкы като изложимъ и нѣкои отъ сѣдѣбны-тѣ имъ закоиы.

Вдруг тоги важенъ прѣдвѣтъ Мишна, Еврейскый-тѣ законникъ, казва: «Сѣдѣнія-та за дѣлгове и сѣдѣнія-та за живота или смьрть трѣбва да ся отличаватъ въ слѣдующы-тѣ нѣща. Въ первый-тѣ случай ся изискуватъ само трима сѣдіи, въ второй-тѣ — двадесеть и три. Въ первый-тѣ случай не прави разлика на кой страна говорятъ сѣдіи-тѣ кои първо давятъ мнѣніе-то си; но въ второй-тѣ случай трѣбва да говорятъ първо онѣзи сѣдіи кои са на мнѣніе че обвиненый-тъ не е виноватъ. Въ первый-тѣ случай присѣствующы-тѣ въ сѣдилище-то законницы могатъ да говорятъ на койда-е страна; въ второй-тѣ случай тѣ бывa да говорятъ въ полза на обвиненый-тъ но не бывa да говорятъ противъ него. *Въ первый-тѣ случай сѣдѣ-тѣ сѣ начинуватъ само денѣ, но могатъ да ся свѣршаятъ вечеръ; въ второй-тѣ случай сѣдѣ-та можe да ся свѣршатъ и въ сѣдѣй-та денѣ въ който са е почнѣлъ; но въ второй-тѣ — тя можe да ся свѣрши въ сѣдѣй-та денъ ако рѣшеніе-то е да ся освободи обвиненый-тъ, но ако рѣшеніе-то клони къмъ осѫжденіе на смьрть, то сѣдба-та трѣбва да ся отложи до другъ денъ. И по тѣзи причинѣ сѣдба за смьртно наказаніе не бѣва да има въ денъ-та прѣди сѣдбата (т. е. петкы) нито въ праздничны дни.»*

Горни-тѣ закони ся ясни. Тѣ точно и ясно опрѣдѣляватъ какъ и кога трѣбва да ся сѣди единъ обвиненъ за смьртно наказаніе. Сѣдба-та на такъвъ человѣкъ трѣбвaше да ся начнувa и да ся свѣршва само денѣ. При това той не бывaше да ся сѣди и да ся осѫди на смьрть въ петькъ (прѣди сѫбботѣ) нито въ праздничны дни.

Тѣй ни постъпкмъ Еврейскы-тѣ сѣдници съ Іисуса? Не. Еврейскый-тѣ Съѣтъ съ сѣдѣ въ петькъ сутринъ-та за да осѫди Іисуса, но това бѣше запрѣтено отъ закоиы-тѣ имъ, защото ако и да можехъ да ся сѣбираятъ на този денъ за да опрадѣяятъ единъ обвиненъ, тѣ не можехъ да ся сѣбираятъ да го осѫдятъ. Ако не можехъ да го опрадѣяятъ тѣ трѣбвaше да отложатъ сѣдѣние-то му най-малко за 24 часа, което щѣше да падне на сѫбботѣ, въ който денъ не бывaше да ся сѣди никой человѣкъ; и тѣй сѣдѣние-то на Іисуса трѣбвaше да ся свѣрши до недѣлѣ. Тоги петькъ бѣше още най-важный-тѣ петькъ въ годиниа-та защото бѣше прѣдпасхалный-тѣ петькъ. Т. е. петькъ-тѣ въ който ся приготвяхъ за най-великый-тѣ си праздникъ. Сѣдователи сѣдение-то и осѫждение-то на Іисуса отъ Еврейскы-тѣ священницы и законницы бѣше сѫвсѣмъ беззаконно и неправедно. Първата незаконность бѣше че тѣ ся хваналъ и почнахъ да го сѣдятъ нощь, втора-та че го осѫдихъ въ петькъ, трета-та че го осѫдихъ на сѫщій-тъ денъ въ който сѫдба-та ся почнѣ.

Нѣма никакво сѫмнѣніе че прѣзъ нощь-та между четвьртъкъ и петькъ стоя-ти нѣщо повече отъ единъ просто испытъ. Сѫдіи-тѣ, колкото неправедни и да бѣхъ, добрѣ разбирахъ законы-тѣ и тѣ трѣбва да ся усѣщали че е невъзможно да отхвѣрятъ сѣвсѣмъ настоящѣ формалны-тѣ испытванія на обвиненый-тъ. Послѣдни-тѣ дума щото Іисусъ произнесе сѫ онѣзи съ които той изискуваше правдѣ и публичнѣ сѫлба: «Защо пытаешь мене? пытай онѣзи които съ ма чули що имъ съмъ азъ говорилъ.» Сѣдѣ като това негово изискуваніе на послѣдна отъ нощны испытванія, Іисусъ не отговаряше нищо. Членове-тѣ на сѣборище-то търсехъ свидѣтели против него. Матѳей казва че тѣ търсехъ лъжливы свидѣтели. Но противоазаконно бѣше за сѫдницы-тѣ да *тирсятъ* свидѣтели дѫже за въ ползѣ на обвиненый-тъ, а колко повече против него. Спорѣд както всякой видѣхмы, по Еврейскы-тѣ законы, сѫдіи-тѣ трѣбваше да защищаватъ обвиненый-тъ. До колко сѫдницы трѣбваше да ся грыжятъ за обвиненый-тъ стана явно отъ изложеніе-то което велный-тъ священникъ трѣбваше да отпрява къмъ свидѣтели-тѣ, които свидѣтелствуваxъ за смьртно наказаніе, което още стоя въ законы-тѣ. Нѣй приводжамы еднѣ часть отъ него:

«Не забравай, О свидѣтелю, че е едно нѣщо да свидѣтелствуашь въ сѫдбы за дѣлгове, а съвсѣмъ друго да свидѣтелствуашь въ сѫдбы когато человѣкъ ся сѣди за животъ или за смьрть. Ако свидѣтелство-то ти ще бѫде неправедно въ сѫдбы за дѣлгове, пары може да поправятъ тѣзи неправдѣ. Но ако сѫрѣшишь въ тѣзи сѫдбы за животъ или смьрть, то кръвь-та на обвиненый-тъ и на сѫмѣе-то ку ще бѫде вдруг тебе . . . За това Адамъ ся направи единъ и самъ человѣкъ, за да тѣ учи чрѣзъ това че ако нѣкой свидѣтель ще истрѣби еднѣ душа отъ Израиля, той ся държи отъ Св. Писаніе като да е истрѣбилъ свѣтъ-тъ; и който избави еднѣ душа, като че е избавилъ свѣтъ-тъ. . . »

Ако сѫдіи-тѣ е отправилъ тѣзи думы къмъ свидѣтели-тѣ които дойдохъ да свидѣтелствуватъ противъ Іисуса, колко неумѣстни трѣбва да сѫ были тѣ верѫдъ беззаконны-тѣ дѣйствія на сѫдилище-то.

(Сѫдба).

Има разни видове сѣѣстни на тоя свѣтъ. Първо, *невѣсестелкни* или *непросвѣтени* сѣѣстъ, които не различава право-то отъ кривo-то, и които не знае какво нѣщо е грѣхъ и го не изобличава. Второ, *лакателна* сѣѣстъ, за която всичко е медъ и масло. Трето, *затъмнена* сѣѣстъ, които е слѣпа, глуха, и нѣма. Четвьрто, *нарѣдена* сѣѣстъ, които е утопнала отъ всякакъвъ видъ грѣхъ. Пето, *спокойна* сѣѣстъ. Послѣдня-та сѣѣстъ рѣдко ся намира, прѣдпосѣдня-та е много по-добра въ сравненіе съ първы-тѣ три; тѣ е безгрѣшна и невинна и та може единъ день да прѣвлѣзе въ *спокойна* сѣѣстъ.

Всякой е длъженъ да попыта себе си честно и добросѣстно: Усѣщамъ ли азъ кръвнѣшно сплъ-та на Евангеліе-то? Евангеліе-то има кръвнѣшенъ гласъ, и съобщава на душа-та животъ и спасеніе. То има силѫ да съкыни ужрѣлы-тѣ душы. Въ него Іисусъ Христосъ прогласява миръ и прощеніе и на най-грѣшны-тѣ.

Чакай Господя; имай дръзновеніе, и да ся укрѣпи сѫрдце-то ти; ей, чакай Господя.

ИСУСЪ НАВИНЪ.

Іисусъ Навинъ е единъ отъ найпрочуты=тѣ ратницы кои са спомѣнувать въ Библія=та. Той бѣше отличенъ ратникъ както другы отъ свѣстественницы=тѣ му бѣхе отличенъ то закондатели, пророцы, стихотворцы, священницы и царіе. Той бѣше избранъ отъ Бога да наслѣди Моисея, и работа=та му бѣше да прѣземе обѣтованіе=та земѣ и да насели израиляны=тѣ въ нея. Той са роди въ Египетъ около четыридесеть години прѣди исходъ=та на Израиляны=тѣ, и така обѣше съединителна=та брьжки между онѣзи които излѣзоха изъ Египетъ и онѣзи които са родихъ въ пустынѣ=та и влѣзоха въ Хананска=та земѣ. Той бѣше очевидецъ на жестоко=то порабощеніе, гледа Божія=та дѣецица простряна съ ярость надъ добродоша=та Египетска земя, бѣше съ бѣгающы=тѣ Израиляны съ болѣ=то прѣмѣна=тѣ прѣзъ море=то, и участвуа въ тържествена=та пѣсень слѣдъ прѣминуване=то на Чермено=то море. Той прѣмина прѣзъ тѣзи важны сѣбытія въ младость=та си, и тѣ го приготвихъ за военно=то ну въспитаніе прѣзъ прѣне=то на скитание=то на Израиль изъ пустынія=та. Прѣзъ това врѣме той бѣше найблизъкъ=тъ другарь и помощникъ на Моисея, и като министръ надзираваше военны=тѣ дѣла на народъ=тъ. Іисусъ взлѣзе съ Моисея на горя=та, и на пращаніе, като чухъ пѣсень=тѣ въ ковче золатно=то тело, тоя младъ войникъ рече: «Ратенъ гласъ ма въ стаикъ=тъ.»

При свирѣнъ=тѣ на скитаніе=то на Израиляны=тѣ Моисей умрѣ, и Іисусъ, на осемдесеть и петь годишенъ възрастъ, бѣше избранъ за главенъ военначалникъ. Подиръ това назначеніе той бѣше водителъ на Израиля около двадесеть годины, и така са доказа че въспитаніе=то му не бѣше напразно. Неговы=тѣ военны качества са слѣдующіи=тѣ:

1. *Покорность на Божіи=тѣ заповѣди.* Той по Божія заповѣдь обѣколи седемь пъти Іерихонъ, трѣбающь съ трьбы, което на единъ нынѣшенъ военачалникъ бы са видѣло твърдѣ глупавъ начинъ за прѣзеване=то на единъ укрѣпенъ градъ. Той обаче не прѣрѣ за шопѣла=та.

2. *Дарость.* Когато Израилевы=тѣ станѣ бѣше расположенъ близо до Іерихонъ, Іисусъ са отдалечи нѣколко отъ станъ=та за да прѣгледа положеніе=то на непріятели=тѣ си; такъ той видѣ человѣкъ че стоеше срѣщу му съ ножъ извлѣкнѣтъ въ рѣка=та си; военначалника=тъ пристани къмъ него и му рече: «Нашъ ли си, или отъ противници=тѣ наши?» Непознанный=та страница отговори: «Не; но аъ сега дойдохъ военачалникъ на силъ=та Господнѣ.» Въ тъзи случкъ са показа голѣмо=то му безстрашіе и дарость=та му.

3. *Искусство.* Той прѣзѣ градъ=тъ Гай по слѣдующій=тѣ искусенъ начинъ. Той отъ тишина пощелъ тридесеть души мѫжіе въ засада задъ градъ=тъ, и той съ едно друго отдѣленіе отидѣ прѣдъ градъ=тъ и са прѣстори че бѣга когато жители=тѣ излѣзоха срѣщо тѣхъ. Когато Хананци=тѣ гы гонехѫ, засада=та войска са вмѣкна и прѣзѣ градъ=тъ.

4. *Честность.* Когато жители=тѣ на Гаваонъ чухѫ онова което Іисусъ стори на другы=тѣ градове тѣ дойдохѫ въ неговъ=тъ станъ и са прѣдставихъ като посланицы отъ далечны земѣ съ ветхы обуща, дрипавы дрехы и пресеснасѣ хлѣбъ. Тѣ излъгахъ че идѫтъ отъ далечна земѣ. Іисусъ бѣше измаменъ, и направи уговоръ съ тѣхъ да гы остави живы. Когато са сгрѣши че бѣше измаменъ чрѣзъ коварство=то на непріятели=тѣ си, достоичтный военачалникъ не прѣстани уговоръ=тъ.

Отъ тѣзи краткы бѣлѣжки за Іисуса Навина ви видимъ че той бѣше единъ способенъ и добродѣенъ ратникъ. Той не издаде никакви закони или постановленія; не сгради ни единъ псалоръ нито изрече какое пророчество. Той бѣше само единъ отличенъ ратникъ и, вѣроятно, писа за свои=тѣ военны походы единъ исторіѣ, кои то са нарича книга=та на Іисуса Навина.

ОТГОВОРНОСТЬ=ТА НА МАЙКЫ=ТѢ ВЪ ОТХРАНЬ=ТѢ НА ЧАДА=ТА ИМЪ.

Всѣка добра и любища майка са грыжи постоянно за отхрань=та на чада=та си, които и сѣхъвѣрны за едно кратко врѣме. Майчины=тѣ дуны и постъпки имать неотмѣнно вліяніе надъ дѣца=та. Отъ майка=та дѣте=та учуча първы=тѣ уроцы на вѣрность, честность, смиренность, и всичко що му е нужно за да бѫде, когато порастне, полезенъ членъ въ общественіе=то. Отъ майкѧ=та дѣте=то има да научи важнѣйшій=тѣ урокъ: Любовь къмъ Бога и къмъ человѣцы=тѣ.

Колко вниматена трѣбва да е всѣка майка когато знае че нейно=то вліяніе ще са усѣти отъ чада=та ѝ не само тогавѣрѣме но вѣчно! Ако единъ майка е всѣдна сѣмоти на вѣрѫ и любовь въ ѩлоды=тѣ сърдца на дѣца=та си, тя може да има пълнѧ надежда че ще сѣбере богатѫ и благословенѫ жѣтвѫ въ небесно=то царство. Но ако посѣяно=то сѣме е было сѣме=то на зелны=тѣ пороцы, тя не може да очака другѫ осѣнѣ гнѣсенѧ на сѣвѣстъ=та и вѣчны скорби.

Когато са размислимъ за това, и когато припознаемъ несособность=та си за исправленѣ=то на нѣкои погрѣшны на дѣца=та си, ный не можемъ да не исповѣдамъ че са нуждаемъ отъ прѣмѫдростъ=та и силъ=та на Божтова, който са грыжи за всичца ны. Но человѣкъ=тѣ не трѣбва да са отчайнѣтъ, защото когато Небесный=то Отецъ ни дава мамечаѣтѣ да гы отхранимъ, той знае че ный смы слабѣ, и са обѣщава да ни исправи своѣ=та благодать.

Първа=та дѣлжность на единъ майка е да са моли Богу за чада=та си, по само това не е достаточно. Дѣца=та ни са дадени да гы учимъ съ сѣвѣдневны=тѣ си примѣри и поученія, и особѣнѣ молитвѣ=та, най=важно=то нѣщо за всѣка майка е да испытва животъ=тъ си и да са старае да поправя своѣ=тѣ погрѣшны ако иска да бѫде вѣрна ржководителка на дѣца=та си.

Първо=то качество, което майка=та е дѣлжна да придобие, е *сано=вездѣ=жѣтъ*. Дѣца=та забѣлѣжватъ много лесно погрѣшны=тѣ на по=старѣ=тѣ и по=възрастны=тѣ отъ тѣхъ, и ако видятъ че майкы=тѣ имъ са чумерятъ и ги мѫмрятъ за най=малы=тѣ имъ погрѣшненія, що бѫдѫтъ ли тѣ самы тѣрпѣлны которо нѣкой рязвали спокойствіе=то имъ или стори нѣщо противно на волѣ=тѣ имъ? Майкы=тѣ можатъ да са увѣрятъ съ опытъ че ако всѣкога са относятъ весело къмъ дѣца=та си, и ако всѣкога са показватъ че желѣятъ да земѣтъ участіе въ малкы=тѣ имъ планове, тѣ ще увеличатъ много вліяніе=то си надъ тѣхъ.

Ный имамы грѣхи за които дѣца=та ни нищо не знаятъ. Нека не отворимъ=тѣи грѣхи нарѫ тѣхъ, нитъ дѫмѫ нито съ знаѣ или съ какво да е израженіе на лице=то си. Нека помнимъ че ако тѣхны=тѣ искушенія и да не са като нашы=тѣ, и тѣ си имать свои дѣтинскы скърби, които не сѫ по=лекы отъ нашы=тѣ за насъ. Майкы=тѣ са дѫлжни да съчувствуватъ съ дѣца=та си въ скърби=тѣ ихъ и да гы обѫсняватъ до колкото можатъ.

Бывайтѣ такыва прѣдъ чада=та си, каквито желаете да бѫдѫтъ и тѣ — вѣрны, несебелюбивы, учтивы. Мысльтѣ да пали прѣди да обѫщаете нѣщо на дѣца=та си, и тогава не забравайте да испытвате обѣщаніе=то си вѣрно и точно. Старайте са да имъ покажете че обѣщаніе=тѣхъ повече отъ спокойствіе=то си, и въ слѫго=то врѣме учѣте тѣи да жертвуватъ свое=то благо за спокойствіе=то на другы=тѣ. Дѣца=та трѣбва да са научатъ отъ опытъ че «по=бляжено е да дава нѣкой отъ колкото да зема.»

Ако искате да са помолите за нѣщо на дѣца=то си, помолѣте ихъ са тѣхно желѣніе и тѣ пакъ да са молятъ, и благодарѣте имъ посѣ за извѣршено=то дѣло.

Всичко това може да са види трудно на майкѧ=тѣ, но тя е дѫлжна да прави това ако обичъ дѣца=та си, и рано или кѣсно старанія=та ѝ ще принесатъ плодове=тѣ си.

Ный поговорихмъ тука на майкы=тѣ не защото само тѣ сѫ отговорны за въспитаніе=то на дѣца=та си, но защото домашна=та грыжа спада необходимо въ рѫкы тѣхъ, понеже денемъ бащы=тѣ въ обще отсъствуватъ отъ домъ=тъ си. Разумѣна са обаче че и бащы=тѣ имать подобны дѣлжности къмъ дѣца=та си ако искатъ да спечелятъ любовь=та и почитаніе=то имъ. И тѣ сѫ дѫлжни да бѫдѫтъ *словоли и дѣлоли* образци за подражаніе.

Една Майка.

ДО КОГА ИЕ ЖИВѢМЪ?

На горній=тѣ въпросъ отговоръ=тъ е: «Вѣчно! Ный ще живѣемъ за прѣзъ вѣчность=та.» Тѣло=то и душа=та ще сѫ раздѣлятъ, но стрѣла=та, която ни раздѣли душа=тѣ отъ тѣло=то не ще можe да умори человѣческый=тѣ духъ. Тѣло=то ще си тури въ гробъ=тъ, дѣто ще стане на прахъ и ще лѣжи за много годины, но душа=та все ще си продъ=лжава да живѣе.

Но състояніе=то на живота=тъ ни въ отъ свѣта зависи отъ начинъ=та, по който сме живѣли въ този свѣтъ. Ако сме были покорни и послушни на Божія=тѣ заповѣди, и ако сме са были прѣдали въ обятія=та на Онзи който умрѣ на кръстъ=тъ за вѣчно=то благосъстояніе на человѣческый=тѣ родъ, тогава състояніе=то ни отъвадъ гробъ=тъ ще е блаженно; но ако тука сме угождали на страсти=тѣ си, и не сме исказали да знаемъ какво са изисква за въ небе=то, тогава вѣчно=то ни състояніе ще е окаяно.

Това като е тъй, какво трѣбва да сме внимателни какво вѣрнимъ и за какво са приспособаваме. Безсмѣртна душо, мысли какво ще е вѣчно=то ти състояніе слѣдъ него си прѣсѣлишь отъ този земенъ свѣтъ!

ОБРАЗОВАНІЕ=ТО ВЪ ГЕРМАНІЯ=ТѢ.

2.

До врѣме=то на Реформаціія=тъ училища=та въ Германія, спорѣдъ както спомѣнѫмы въ миналый=то си членъ, бѣхѫ подъ вліяніе=то на калуѓеры=тѣ и не давахѫ почти никакви практическы познанія на ученицы=тѣ. Прѣзъ врѣме=то на Реформаціія=тъ станѣхѫ нѣкои добры прѣобразованія и въ учебны=тѣ заведенія. Градскы=тѣ училища са раздѣлихѫ на два разряда, *школы* и *горни*, въ които са прѣподаваха прочетѣ, краснописаніе, пѣніе, граматика, риторика, *стихоѳ*, математика, Латинскы, Елинскы и Еврейскы. Нѣкои отъ горни=тѣ училища са прѣобразихѫ на *ѳимназіи*. Отъ найнапрѣдъ курса=тѣ въ тѣзи ѳимназіи се свѣршаване въ бѣлѣе въ четыры годины, а по=послѣ той са увеличи въ нѣкои отъ тѣхъ до 5 и даже до 8 годины. Слѣдъ врѣме нѣкои отъ ѳимназіи=тѣ се въдвратихѫ на университета. Но слѣдъ Реформаціія=тъ училища=та бѣхѫ далечъ отъ да са съвершены. Прѣподаваніе=то въобще бѣше сухо. Прѣчка=та много са употрѣбяваше противъ ученицы=тѣ. Не само че ученци=тѣ бѣхѫ свободни да бѫдѫтъ ученицы=тѣ си съ прѣчка въ училищи=тѣ настоятели изискуваха това отъ тѣхъ; тѣ даже опрѣдѣляхѫ по кои части на тѣло=то трѣбва ученци=тѣ да са бѫдѫтъ. На 1567 единъ учитель въ едно *горно* училище у Хайделберга се изяди отъ учителство=то защото той не искаше да наказва ученицы=тѣ си съ прѣчка=та, по причина че тѣ были на 19 годишенъ възрастъ. Единъ другъ общо видъ наказаніе бѣше тоя: въ училище=то имаше едно дървено магаре въ което виновни=тѣ ученици са качавахѫ въ прислѣстѣ=то на всичкы=тѣ другы ученицы и такъ са бѣехѫ. Такыва дрвены магарета имаше разны видове, спорѣдъ вина=та на ученицы=тѣ. Тѣзи вѣщи ни показватъ каквы са были Германски=тѣ училища въ срѣдъ=та на 16-ый=тъ вѣкъ.

На 1578 Іоанъ Стѫрмъ основа славно=то си училище въ Страсбургъ, въ което са събираха нѣколко хилядны ученици отъ разны страны на Европа, между които имаше много болярскы сынове даже и князове. При това, Стѫрмъ основа и другы училища въ разны мѣста въ Германія, въ които учители=тѣ бѣхѫ въ бѣлѣе негови=тѣ питанници. Главни=тѣ прѣдмѣти въ неговы=тѣ училища бѣхѫ Христіанско=то ученіе, естественны науки и красноречіе. Той прѣподаваше на младежи отъ 7 до 21 годины на възрастъ. Тоѕи дѣятелемъ жѣкъ направи голѣма прѣобразованія въ училища=та си. На по=горни=тѣ си класове той прѣподаваше съ скаски.

Както прѣобразователи=тѣ тъй сѫщо и Іезуити=тѣ са старанѣхѫ да отваратъ разны училища съ цѣль да противостоятъ на реформатски=тѣ направѣванія. Главни=тѣ прѣдмѣти въ Іезуитскы=тѣ училища бѣхѫ: прочитъ, краснописаніе, логька, риторика и Латинскы. Прѣподаваніе=то бѣше сѣвсѣмъ сухо, но наставницы=тѣ показваха голѣмо усѫрдіе за да настроватъ ученицы=тѣ си противъ всѣко прѣобразованіе и ново въведеніе. Латинскый бѣше главнѣй=тъ языкъ въ тѣзи заведенія, а Германскый бѣше забрѣтено даже да го говори но едно врѣме. Калуѓери=тѣ учеха младежи=тѣ да са привыкваха

РМАНЫЪ.
ійк-та у
редъ как-
ній-ть ся
ни какъ
никами
ленцы-ть.
омаціѣ-ть
образованія
радскы-ть
а разрада,
приода-
, ніѣніе,
ойа, ка-
и Еврѣй-
чилища ся
Отъ най-
амаціѣ ся
ъ годины,
ить якоби
ть якоби
8 годины.
ізіи-ть ся
ть ся ка-
ода-та бѣ
съвръшены,
ніе сухо.
ребдаваше
о че учи-
бѣйкть у-
по учи-
ъ учени-
єдинѣ у-
ує у Хай-
єлество-то
казва у-
по при-
ъ ваше
ъ ніте
ъ вѣрху
і качвахъ
ъ тѣй друг
ъ ніывка дъ-
ъ видове,
-тѣ. Тѣзи
ъ ся сѣди
вѣдъ-та ни
ъ
ъ ова сла-
бургъ, въ
ъ ніыдуу у-
ъ Европа,
ъ болярски
ъ ри тоова,
ъ ръ-то
ъ ко тоова
ъ ръ-то
ъ ристаніско
ъ красно-
ъ младѣежі
ъ ість. То-
ъ ъ годіна
ъ ся. На
ъ ръ-то
ъ ъ ѣ-то
ъ ъ ѣ-то
ъ ъ ѣ

ніе-то. Но на послѣдю врѣме единъ Русенъ, Кинзъ Василчиковъ, ни дава другу тълкование на фраза-та. По мнѣніе-то на тоя писатель Черно море принадлежи исключително на Руссія и на Турція, и слѣдователно само тѣхни-тѣ воински корабли имать право да влизатъ въ него. Кинзъ Василчиковъ казва: «Флота-тѣ на Сиди конто ймать инакви притежания въ Черно море не можатъ да прѣминатъ Дардаселъ-та другго osciaiu да влизделе.» Ако Руссія е готова да прѣдложи нѣкое промѣнение въ съществующи-тѣ договори, кое то ѝ дало право-то да исправи свои-тѣ военни корабы отъ Черно въ Средиземно море, то трѣбва да получи и дозволение и право-то на другы Сили да исправатъ флоти-тѣ си отъ Средиземно въ Черно море.

Лондонъ Телеграфъ отъ 14-ый Ноем. казва:

Колкото за условія-та конто Руссія може да прѣдложи въ бѫдещо, ако нѣкое нѣчаяно злощастіе не наикали принудително да, ти ще исправи прѣдъ всичкы, поне за лице, «*Българска-та реформація*», и тъврдѣ яборотно е че що поискна малко-много малко сакоуправленіе на Българи-тѣ отъ страстіи до Тракійски-тѣ полета. Послѣ тѝ ще поежде да сѫеда подписвай-тѣ отъ Г. Гладстони и Лордъ Гранвиль договоры и да установи свободнотѣ на плаване въ Босфоръ-тѣ и на Дардаселъ-тѣ пропиъ както е вече уговно. Трето, тѝ ще поежде да затрие послѣдніи-та останка отъ спечеденото-то кръвъ-та и съ жаковетно-то на Френски-тѣ и Англійски-тѣ войски въ Крымска-та война, кто си земе видѣ Бесарабія, както и си отве въ 1856. И най-послѣ, тѝ ще си ни покажи да распрости страни плѣнѣй-та си въ Арменія, както отъ кажне колкото може повече, и ако стане нужда ажесно вечно, принадлежащо-то и околности-та на Батумъ. Не е нужно да забѣлѣжимъ че по-голѣма-та часть на тъзи программа бѣ нарушена Императорскаго-то слово на Българи-тѣ, който са обрече въ Ливадія че не търсѣ никаква полза отъ война-та. Арменія доказа Англійски-тѣ интереси... Да се прѣдаде Арменія на Русси-тѣ, значи да се принесе слава-та на Руссія като побѣдителка по цѣла Азія; да загубиш цѣлѣ желѣзнѣ-тѣ пѫть за Индія; да останѣ Персія да се прѣдаде въ Русски-тѣ ръцѣ; да нанадиш вліяніе-то въ Персидскѣй-тѣ заливъ, въ Арабски-тѣ и сѫрдѣлашни-тѣ дѫржавиѫ, и да увеличиш опасности-то за Индія и въ Багдай.

Българія остава, и Българія ще бѫде истинска-та жертва. Русси-тѣ, подъ будо-то на благочестиви ревности за добро образованіе, желяятъ да растегатъ вие-то на Българіи и на югъ отъ Балканъ-тѣ, и отъ кажнѣ цѣла-та страна самоуправително (автономно) сеть, да ѝ запишатъ да ѝ употрѣбятъ въ бѫдаще като новa Румынія. Портъ-та никога не ще склони на това доброто може да исправа войски въ войнѣ-то-то, защото това значи разкъсѣніе и разрушеніе на Турція. Порта-та никога не ще убѣди сама себе си за да живѣе.

Сиеклетъ мысли другояче. Кто какво говори той:

Подобно на вѣстникаръ-тѣ конто си старяютъ да раздразнятъ Англія, и Русси-та да остави войнѣ-то въ Турція, ный не вѣрваме че Руссія никога ще испустне Арменска-та область изъ рацѣ-тѣ си; тѝ же подобно, но за другы причины, ный ще изъявимъ важности-та на завоеваемо-то мѣсто . . . . Ами Англійски-тѣ интереси? По какъвъ начинъ са доказатъ тѣ? Съ прибавленіто-то на една голѣма и богата область на Руссія ли? Тъзи область не е кото толкова голѣма нито толкова богата колкото Трансвазска-та область, (*) кото Лордъ Кембрудъ посѣти миналъ-та година въ Англійско владѣніе съ сигласіе-то на всичкы-тѣ Англичани.

Колкото за важность-та на географическо-то подложіе на Арменія, за кая, това е чиста измама. Прѣзъ Есгиметъ, не прѣзъ Арменія, ный трѣбва, като повоска Сила, да бранимъ Индія.

Обзаграва пише:

Глупво е да са надѣваме че Руссія

(*) Читатели-тѣ ни знаятъ вече че Трансвазлска-та область въ Южна Африка страна Англійско владѣніе, защото посѣтка на Англійски-тѣ интереси

са задоволи съ едно просто прѣобразованіе на Отоманска-та власть въ Христіански-тѣ области. Руссія ще поиска не на шета да земе Българіи подъ покровителство-то си, да си присеедини Арменія, или да си отвори Дардаселъ-тѣ предъ ни повечи-тѣ и порабы. Ако интересъ-тѣ на нѣкои Сили и да сѫ доказатъ отъ послѣдно-то условіе, тѝ не ще доказатъ несъмнѣно толкова колкото наши-тѣ. Ный не можемъ да расчитаемъ на нѣкои Европейски Сили да ни помогнатъ въ отварніе-то на Дардаселъ-тѣ. На Германія, най-силна-та отъ всичкы-тѣ, тоя не е нашъ; Австрія са ходи отъ Германія, Англія е съвсѣмъ на страна; Франція вече са скрыуи отъ Германія. Тѝ ный не можемъ да ве видимъ че истинскы-тѣ наши интереси са интереси са изкарятъ въ отношеніе, и по всякакъ начинъ, всичкости, ный ще имамы да бранимъ тѣзи интереси сами за себе си.

Вѣсникъ-тѣ дава тъзи слѣдующи-тѣ какъ ный-голѣми условы на Руссія въ прѣдложащи-тѣ условія за мира:

1. Българіи, Босна и Херцеговина, като сѫ останѣли отъ Отоманска-та Имперія, да добиватъ такова самоуправленіе какото имахъ Молдавія и Влашко прѣди съединеніто-то имъ подъ Русски-тѣ покровителство. Тѫ ще бѫдатъ въ всѣка отъ тѣзи области по единъ управитель, който ще бѫде отговоренъ прѣдъ областній-тѣ съвѣтъ. Областній-тѣ съвѣтъ ще изкаже мнѣніе по законо-то на платни-тѣ съобщенія, пѣрда-та, и училища-та. Български-тѣ, Босненски-тѣ и Херцеговински-тѣ арбитри ще оставатъ запаты въ Русски-тѣ войски.

2. Румынія, увеличена съ Добруджа, ще са припоеме като независима Дѫржава отъ Порта-та.

3. Сѫрбія, като си остане подъ господарство-то на Султанъ-тѣ, ще са увеличи съ нѣкои окрѫзи на Стара Сѫрбія.

4. Черногора, Босна и Херцеговина до отъидъ Нишинчко-то поле, т. е. окъзи земѣ кото са дѫржи сега отъ Черногорски-тѣ войски. Кото-то за едно приставіще, изкарѫ-то-то, кото отворѝ, ако Руссія и да приподзина тоя приставіе на Черногора.

5. Свободно-то плаваніе прѣзъ Дардаселъ-тѣ ще са припоеме.

6. Като поемо отщетеніе, ще си ухзи-ти на Руссія една часть отъ Арменія, и менно Батумска-та область.

ВОЙНА-ТА.

Паданіе-то на Нѣвенъ, за което спомѣнахмы миналъ-та седмица, са подтвѣрди. Османъ паша са е прѣдалъ съ всичка-та си войска въ Плевенъ на 28-ый Ноем. на прій. Его телеграмъ-тѣ съ който Князь Горчаковъ извѣства на Русски-тѣ дипломатически агенты за паданіе-то на Нѣвенъ: — *Бухурешъ*, 29 Ноемврій. Османъ паша е вѣсна-та Османъ пашова войска нападнала едно отдѣленіе отъ войска-та ни, кото заминаніе-то-то имъ бѣ-то-то прѣзъ Вѣлъ Вѣтъ, да ги пробіе пакъ Нѣвенско-то стана, до съ голѣма рѣшителность. Сѫдѣ една пет-часна битка, юнацкый-тѣ бранитель на Нѣвенъ, принесъ въ бѣдно-то, прѣдъ себе-то плѣнника-та на всичка-та войска. Число-то на плѣнницы-тѣ и на користи-тѣ не е още прѣсмѣтнато, но всичко е надѣдано на наши-тѣ пѫти. Русски-тѣ са още нѣмѣстни, но тѣ са незначителни прѣдъ съвѣршено-то дѣло. Полкове-тѣ на Астрахань, Сибиръ, и Симатъ-тѣ са потрѣбали най-много.» Сѫкси Османъ паша телеграмира на домочлѣе-то си да Цариградъ отъ главный-тѣ станъ на Русскѣ-тѣ Императоръ въ Боготъ, отъ 1-ый Декемврій, така: Както не е извѣстно, сѫда като установи ни обсада-та безъ да имѣемъ никакъвъ помощъ за шесть седмицы, хранѝ-тѣ ни се свѣршиа противоестѣствено и ни бѣ станало безнадѣжно. Пожалчъ, за прочее да отворѝ пѫть прѣзъ Русски-тѣ обсадителни линіи, но са заробихъ съ войскѣ-тѣ си. Зарадъ многостѣпно-то войска-та ни, Русскій-тѣ Императоръ и бритъ му Великій-тѣ Дукъ са отвесоха къмъ мене най-отлично. Ракъсъ съмъ твѫрдѣ всичко въ лѣко-то бедро, но рана-та ми че стана по-добрѣ. Не знѣя още кое що е стъ що ми са опрѣдѣли за живѣніе, но ще ни пиша по-подробно щомъ са научія.

Или са че нѣма да ставатъ войски-то-то

сѫка-та на Ахмедъ Мухтаръ паша. Спрѣдъ послѣдніи-тѣ свѣдѣніи, Ерзерумъ е бѫлъ още въ рацѣ-тѣ на Турскы-тѣ сѫлы.

За Свѣлѣйнъ паша са говори много и разно. Слухове са прѣскачъ отъ сѫдѣ-тѣ-вѣнніе-то на Елена той бѫлъ потискалъ отъ войска-та на Ямленъ и отъ лѣво и отъ десно. Но обнадѣжителни свѣдѣніи са подтвѣрдиватъ пакъ. Спрѣдъ достигашы-тѣ на свѣдѣніи, положеніе-то на Турци-тѣ и на Русскы-тѣ между Софія и Орханіе бѫло-то-то сѫщо-то-то-то

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвертъкъ. Цѣна-та за една годинѣ е едно бѣло меджендіе и половина, а за шесть мѣсеци три четверти отъ бѣло меджендіе. Спомоществованія-та трѣбва всякога да ся предплатятъ и да ся испращатъ въ полиця, въ група, ев кайме или въ пощенски тимбри (пулове) Турски, Нѣмски, Прусски, Русски или Французски, на Редакторъ-тъ у Американскъ Хаи въ Цариградъ. Извѣстія ся вмѣстяватъ по 2 гр. на редъ-та.

Година 2. ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ 15 ДЕКЕМВРІЙ 1877. Брой 50.

ИЗВѢСТІЕ.

Извѣствамы на всичкы-тѣ си спомоществователи за прѣзъ 1877, на които не сиы могли да испращамы всякы-тѣ листове по причина на войнѣ-та, че ный держимы неспрятенѣ-тѣ листове и ще имъ гы испроводнимъ щомъ тѣ ни извѣстатъ че могатъ да ги пріемятъ по пощѣ-та. Извѣствамы тоже че Седмична-та и Мѣсечна-та Зорница ще слѣдватъ да ся издаватъ и прѣзъ идущѣ-та година, и ако бы, по причина на войнѣ-та, нѣкои отъ спомоществователи-тѣ ни да не могатъ да пріиматъ нѣкои отъ листоветѣ, ный ще гы дыржимъ тука до когато ся поправятъ пощенскы-тѣ сѫобщенія.

СЕДМИЧНА ЗОРНИЦА.

Цѣна-та на «Зорница» ще бѫде сѫща-та, т. е. *едно бѣло меджендіе и половина.*

Спомоществованія ся пріимать всякога, но трѣбва да ся предплащатъ само до край-тъ на Іюніи или до край-тъ на Декемврій.

Спомоществованія могатъ да ни ся пращатъ въ полиця, въ групъ, въ пощенскы тимбри и въ кайме; но цѣнитѣ на вѣстникъ-тъ въ *кайме и въ Турски пощенскы тимбри ще бѫде спорѣдъ текущъ-тъ цѣнк на кайме-то въ Цариградъ.*

Въ мѣста-та дѣто имамы настоятели, цѣна-та за частны лица, которы искатъ да имъ ся испраща листъ-тъ въ особна врѣска, *ще е 5 гроша въ сребро повече за всякой врѣска.* Въ случай, обаче, дѣто 5 или повече листове ся испращатъ въ единъ врѣска, не ще ся изискватъ 5-тѣ гроша въ прибавленіе, ако и да има другъ настоятелъ въ сѫщо-то мѣсто.

Спомоществованія-та въ всякой случай трѣбва да ся предплатятъ.

Това правило ще ся држи строго.

Всякой, който иска, може да стане настоятелъ; и който ни сѣберe и испрати десетъ или повече спомоществованія, ним право да задржа за себе си единъ десетъ часть.

Освѣнъ десятъкъ-тѣ, ный ще испращамы по единъ особенъ листъ на всякой настоятелъ, който ни испрати повече отъ 10 спомоществованія, по два на всякой който ни испрати повече отъ 25, по три на всякой който ни испрати повече отъ 50, и по четыри на всякой който ни испрати повече отъ 100 спомоществованія.

За да знаемъ колко листове да почнемъ да печатимъ прѣзъ идущѣ-та година, ный молимъ всякого едного отъ настоятелитѣ си да ни яви найкысно до Рождество Христово, около по колко листове той ще иска.

Писма за Зорницѣ трѣбва да ся испращатъ до Редакціія-тѣ въ Американскъ-Хаиъ, и въ всякой случай трѣбва да ся предплатятъ, защото другоятѣ тѣ не ще ся пріимать.

МѢСЕЧНА ЗОРНИЦА.

Мѣсечна-та Зорница, които е едно періодическо списаніе назначено особно за млады-тѣ, ще слѣдва да ся издава и прѣзъ идущѣ-та година. Цѣна-та ѝ за единъ годинѣ ще е 5 гроша чисты пары, т. е. една четвърта отъ бѣло меджендіе. Горѣспомекати-тѣ закони за Седмична-та Зорница ся относятъ и за Мѣсечна-та.

Слѣдъ първы-тѣ два броя не ще ся пращатъ нѣнакы листове на никого отъ когото не сѫ ся пріели спомоществованія-та напълно, най-малко за шесть мѣсеци; нито ще ся пращатъ нѣкому повече листове отъ за колкото той е предплатилъ.

Нѣкои други тимбри (пулове) освѣнъ пощенскы не ся пріимать.

СѢДЕНІЕ-ТО НА ИСУСА ХРИСТА ОТЪ РИМСКО-ТО И ЕВРЕЙСКО-ТО СѢДОВИЩЕ.

(Продѣлженіе отъ 49-ий брой.)

Нека сега да разгледамы въ кратцѣ *какво дѣше вина-та на Іисуса Христа?* За какво го докарахъ прѣдъ сѫдоищѣ-то и го сѫдѣхъ онѣзи сѫдищи? Какво свидѣтелство дадохѫ свидѣтели-тѣ противъ него? Всѣкой признава че е голѣма неправда да ся сѫди единъ человѣкъ прѣди да ся опрѣдѣли яко каква е вина-та му, а тѣзи неправда става още по-голѣма когато обвиненый-тъ ся сѫди за смьрть или животъ. Спорелъ Еврейскы-тѣ закоиы никой не ся сѫди или виновать прѣди да засвидѣтелствуватъ свидѣтели-тѣ публично че той бѣше виновать. Прѣди да ся хванеше и сѫдеше единъ человѣкъ най-малко двама свидѣтели трѣбваше да свидѣтелствуватъ че той бѣше виновать, и свидѣтелства-та на тѣзи двама трѣбваше напълно да ся съгласяватъ.

Онѣзи които дойдохѫ да свидѣтелствуватъ противъ Іисуса рекохѫ: «Той каза: Могѫ да развалѭ храмъ-тъ Божій, и за три дни да го сѫздѭ пакъ.» Тѣзи бѣше сама-та вина които многотърсныи-тѣ отъ первосвященницы-тѣ свидѣтели могохѫ да засвидѣтелствуватъ противъ Іисуса Христа. Отъ това засвидѣтелствоване первосвященницы-тѣ и сѫдіи-тѣ можехѫ да направятъ дѣлѣ заключенія. Спорелъ едно-то, думы-тѣ: «Азъ ще развалѭ храмъ направенъ съ рѫка, и въ три дни ще сѫздѭ другъ съ рѫка ненаправенъ,» можехѫ да ся възхвалятъ като думы-тѣ на единъ който нападне сѫществующы-тѣ учрежденія, т. е. да разрушѭ «законъ-тъ и пророцы-тѣ.» Спорелъ друго-то, тѣзи думы можехѫ да ся възхвалятъ че той притязаваше да има сверхчелѣвѣшка сила. Первосвященницы-тѣ и книжницы-тѣ можехѫ да заключатъ че Іисусъ е страненъ да разрушѭ народны-тѣ имъ учреждѣнія и обычаи, и ота това да го обвинятъ като прѣдатель и възстанникъ противъ народна-та имъ неокрацѣнь. Тѣ можехѫ, още, да заключатъ че той, съ притязанія-та си че притязаваше сверхчелѣвѣшка сила, богохулствувашe.

При всичко това, обаче, всякому е явно че обвиненіи-та которы свидѣтели-тѣ внесохѫ противъ Іисуса бѣхѫ недостатоны. Первосвященици-тѣ и законници-тѣ усѣщаѫх това и си види че тѣ доста ся смутихѫ. Даже ако обвиненія-та и да ся видѣхѫ достаточны, сѫдіи-тѣ не можехѫ да осѫдятъ обвиненый-тъ, но, спорелъ законы-тѣ, трѣбваше да призовятъ свидѣтели въ негова защита. Такыва защитники въ такова врѣме, обаче, не идѣхѫ да ся другo осѣмѣ едно порутаніе. Прочее до какво прибѣгнѫ тогава неправедный-тѣ первосвященникъ? Той се отправи къмъ обвиненый-тъ и го пыташе: «Не отговаряшъ ли ты нищо? Какво свидѣтелствуватъ тѣзи противъ тебе ?» Іисусъ не отговори на тѣзи думы нищо. Пытаніе-то на первосвященникъ-тъ бѣше незаконно. Іисусъ знаеше че не ще има никаква полза да отговаря. Той знаеше че сѫдба-та му бѣше несправедлива и че той щѣше да ся осѫди. За тоя скрѣбенъ часъ въ животъ-тъ си той бѣше ся приготвилъ и честѣ бѣ говорилъ на ученицы-тѣ си. Явно е че той съвершенно въздержаваше себе си и тихо читаше прѣдъ-та онзи меланхолическе сѫдбѣ. Прѣдя да отиде въ Іерусалимъ той знаеше че такава сѫдба го очакваше. И сега той бѣше въ сѫдилищѣ-то дѣто бѣхѫ насѣдали първенци-тѣ на Израилевый-тъ народъ, до който Іисусъ толкозъ пати казвае че бѣше протѣгнѣ отъ Отца. Синхедрить-тъ, или главно-то Еврейско сѫдилище, състоеше отъ 72 человекe; но-долно-то сѫдилище състоеше отъ 23 человекe. Не може поздравно да ся рѣши дали всичкы-тѣ человекe на Синхедрить-тѣ бѣхѫ сѣбрани когато сѫдба-та си рѣши противъ Іисуса, но явно е че много отъ тѣхъ ся присъствували на онѣзи сѫзрѣдъ дрѫга.

Прѣзъ послѣдній-та часъ на сѫдба-та Іисусъ мѣлчеше; но притязаніе-то му че той бѣше Мессія обезпокоявашe сѫдищы-тѣ. Въ недоумѣніе-то си тѣ извикахѫ: «Ты ли си Христосъ?» На това пытаніе Іисусъ отговори двоако, като каза: «Ако ни кажа, нѣма да повѣрувате; а ако ви пытамъ, не ще ми отговорите, нито ще ми пустнете.» Іисусъ знаеше че сѫдищи-тѣ му бѣхѫ забравили длъжности-тѣ си и че каквото и да говореше той, тѣ пакъ нѣмаше да го пустнатъ. Единъ говореше едно нѣщо противъ него, а другъ—друго, но той тихо стоеше между тѣхъ. Нито е че ѭ лице-то му и ѭ въ поведеніе-то му е имало нѣщо повече отъ человѣческы притязанія. Съ прилѣстѣніе-то си той изобличава сѫдищы-тѣ и ги докара въ недоумѣніе. Най-послѣ главный-тѣ первосвященикъ става и казува: «Заклѣвамъ тя въ Бога живаго, да ни кажешь, ако си ты Христосъ Сынъ Божій.» За тоя въпросъ присъствующи-тѣ нетърпѣливо бѣхѫ чакали, и отговоръ-тъ незабавно са дѫде. Іисусъ отговори: «Азъ съмъ.» Христосъ, Сынъ Божій; и като ся обърнѣ къмъ множество-то той проговори: «Отъ сега ще видите Сына человѣческаго че сѣди отдесно на силѫ-та, и че иде на облацы-тѣ.» Безъ да го испытатъ повече, первосвященикъ-тъ раздра дрѣхы-тѣ си, спорелъ както обикновенно правелъ когато чуехѫ нѣкои да богохулствуватъ, и извика: «Той богохулствува; какъв още потрѣбѣ имамы за свидѣтели ? Ето сега чухте негово-то богохулство? Що мните вый?» Другы-тѣ отговорихѫ: «Повинѣнъ е на смьрть.» И тогава всичкы-тѣ го осѫдихѫ на смьрть. По този начинъ са сбыри велико-то осѫжденіе!

Вьрху тоя прѣдмѣтъ трѣбва да забѣлѣжимъ още дѣе нѣща. Едно-то си относя до незаконность-та на закѣванѣ-то на первосвященикъ-тъ, а друго-то до сѫдебно-то употрѣбленіе на исповѣдніе-то на обвиненый-тъ. Еврейскы-тѣ законници ясно говорѣтъ въ друг тоза. «Нашій-тъ законъ не осѫжда никого на смьрть на основа на неговы-тѣ исповѣдаіія,» въ сѫдилище-то. «Едно основно начало между насъ е, че никой человѣкъ не може да повреди себе си чрѣзъ онова което той говори въ врѣме-то на сѫдбѣ-та.» И така которо первосвященикъ-тъ пытѣ Іисуса, той чрѣзъ това направи едно отъ най-послѣдни-тѣ прѣстъпленія на народны-тѣ си законы.

Въ заключеніе на тѣзи разгледанія на Еврейска-та сѫдба на Іисуса Христа еще кажемъ, че онѣзи дѣяніи които са начинъ-хѫ, сѫдѣвахѫ и почти си сѫдѣхѫ-тѣ на сѫдъ нощь; на които сѫдѣтели-тѣ са търсѣхѫ отъ сѫдилищѣ-то на които свидѣтелство-то не ся намѣри достаточно даже и отъ онѣзи неправедны сѫдищи; които са почнахѫ съ въпросы какъ обвиненый-тъ, което Еврейскы-тѣ закони недозволяваха, и са свѣршихѫ съ изискуваніе отъ обвиненый-тъ да исповѣда какъвъ бѣше, когато тоже бѣше запрѣщено отъ законоучителе-тѣ имъ; и най-послѣ всичко са послѣдва отъ едно рѣшеніе което прогласи че бѣхѫ богохуз-

ство думы-тѣ на едного който исповѣда че бѣше многочаканна-та надежда на Израїл; и които са сѣрцвтѣх двадесеть и четыре часове по-скоро отъ колкото трѣбаше; — за бѣдніи, повтармы, нѣмахѣ нито образъ нито ни нчно-то безпристрастіе на съдебны спитванія.

ТРИ ПРИЧИНЫ ЗА КОЙТО ТРѢБВА ДА ВЪСПИТАВАМЫ ДЪЩЕРИ-ТѢ СИ.

Перво, ный смы длъжни да въспитаваны дъщери-тѣ си, защото по-то-за начинъ ще направимъ мажіе-тѣ имъ по-честны.

Въспитана-та сѣкрура може по-добрѣ да повлія на мажъ-тѣ си когато той изпадне въ бѣда и невола нежели невѣжественна-та, защото та ина у себе си повече утѣшителны средства.

Нека кажемъ че една жена никога не е учила за свѣтъ-тѣ отвадъ вьрхове-тѣ на село-то си и не знае другы бѣды освѣнъ бѣды-тѣ на съсѣды-тѣ си. Ако мажъ-тѣ и задъжніе или подне въ нѣкаква бѣда какво прави та? Плаче, не иска да яде, мжіе и укорива мажъ-тѣ си, като нѣрви злополучіе-то съ злополучіе-то на съсѣды-тѣ си. Но ако тъзи жена да бѣше просвѣтена и умъ-тѣ и развитъ отъ прочитаніе-то на разны полезателны книгы, ако да бѣше прочитала землеописаніе и исторіа, то щѣше да знае за коравішіа които са отъ-ждали съ корабы-тѣ си по незнѣстны морета и никога не са ся врьщали; щѣше да знае за такыва жены като Картагенцы-тѣ, които изрѣзвали коси-тѣ си за да плетатъ струны за лъкове-тѣ на мажіе-тѣ си и на братія-та си, за да бѣжатъ противъ закаѣты-тѣ си; кратко; та щѣше да знае за человѣцы като Сократ, който умрѣха; за нетиша-та; за мжленцы които прѣдпочетохъ да изгорятъ въ пламцы-тѣ нежели да са отрекатъ отъ Господи; — тогава ти щѣше да знае по-добрѣ да утѣшава себе си и мажъ-тѣ си.

Когато мажъ-тѣ й какво че жьлъвата е окуцана, или че е изгубилъ нѣщо въ земніе-даваніе, когато сынъ-тѣ й лѣжи боленъ мѣсецы наредъ, когато война-та опустошава безпощадно на вѣйка страна, какво прави добрѣ-въспитана-та жена? И та, подобно на невѣжественна-та жена, нѣрви скърбъ-тѣ си съ онова което знае; но та казва, «Моята скърбъ не е по-голѣма отъ скърбі-тѣ на другы-тѣ. Свѣтъ-тѣ е пьленъ съ бѣдніна, и азъ трѣбва да носѧ свое-то бѣдніе.» Примѣръ-тѣ на мажественны-тѣ жены въдушевана сѣрдце-то на такавъ женъ, и та ся опасва съ сѣлъсть и говори утѣшително на мажа си. Нѣма никакво съмніе че въ сѣцы-тѣ обстоятелства една въспитана и просвѣтена сѣкрура ще понесе загубы и трудности съ по-голѣмо търпѣніе и съ по-малко оплакваніе нежели една невѣжествена сѣкрура.

Освѣнъ това, образована-та жена прави мажъ-тѣ си по-честнъ като сподѣли неговы-тѣ мысли и чувства и като го насьрдча да мысли вьрху по-благородны прѣдмѣты.

Оставѣте умъ-тѣ на single жена необработенъ, въ тъмницы, и та е робіня на мажъ-тѣ си; но просвѣтѣте умъ-тѣ й, разширѣте кръгъ-тѣ на познанія-та й, и тя става такава помощница на мажъ-тѣ си каквато Господь е назначилъ да бѧде. Тогава тя може да съвѣтва мажа си, да го утѣшава и го ободрява, и притова тя е готова да вьрви подирѣ му, не като робиня но доброволно и разумно.

Второ, ный смы длъжни да въспитаваны дъщери-тѣ си, защото въспитание-то имъ увеличава полезность-та на дѣца-та имъ.

Много майки са като дѣца които наглеждатъ другы дѣца. Тѣ не знаютъ законы-тѣ на физическый-то животъ. Тѣ не знаютъ устройство-та и службы-тѣ на тѣлесны-тѣ орѧдіа. Кой може да управлява една машина ако не разбира устройство-то й? Тъй и невѣжественны-тѣ майки хранятъ дѣца-та си съ каквото завкърнатъ и когато завкърнатъ; не обичатъ ги кога както трѣбва, спорѣдъ врѣме-то, и не тѣжатъ да гы следятъ добрѣ. Когато са разболѣятъ. Много здравна-да умирать отъ невѣженіе-то и невѣжество-то на майки-тѣ си.

Майки-тѣ са необходимо учителны на дѣца-та си въ млады-тѣ имъ годины. Отъ майчины-тѣ си уста дѣца-та ся научаватъ да говорятъ, и ако майки-тѣ имъ говорятъ простаны, то и дѣца-та ще научатъ сащій-тѣ языкъ. Навыкне ли единъ сынъ-тѣ да говори неправилно като майка си, учитель-тъ мъчно може да го поправи. Образована-та и ѝбрна-та майка ще отгледа дѣца-та си съ добры навыци, ще гы научи да мысляятъ и да разсаждаятъ, като гы направи внимателны и като пробуди и развиѧ умове-тѣ имъ. Но ако майка-та не е въспитана въ тѣзи навыцы, та не може да гы прѣдаде на дѣца-та си, както не може овчарь-тъ да управлява корабы по море-то.

Единъ отъ най-голѣмы-тѣ недостатъци на дѣца-та е, че тѣ не може да въздържа себе си, но казва дѣца-та си въ гнѣвъ-тѣ си, и тѣй гы учи и тѣ да ся невъздържы.

Трето, ный смы длъжни да въспитаваны дъщери-тѣ си, защото това е нуждно за усъвьршенствание-то на умственны-тѣ имъ силы. Желѣзо-то е много полезенъ металъ когато то е обработено, защото отъ него са правятъ много нужны подвла, като ножове, гвоздіе, машины и пр.; но когато то е остави въ земѣ-та необработено, то не чини нито колкото единъ простъ камыкъ. Бисеръ-тѣ, тоже, е многоцѣненъ на гледъ когато са изработи; но ако водолазъ-тѣ не влѣзе въ море-то да го извади, и ако златарътъ не положи трудъ да го изгладн, той не чини повече отъ просты-тѣ чурулы които сѣ расрьсватъ въ дъно-то на море-то.

Както желѣзо-то е въ незухъ-та на земѣ-та, и сѣтѣлый-то бисеръ на дъно-то на море-то, тъй са разумъ-тѣ, памѧть-та, въображеніе-то, разсадъкъ-тѣ—всичны-тѣ благородны сили —въ умъ-тѣ на жена-та. Бива ли да лѣжатъ тѣзи благородны сили неизпитаны, неистщены? Не, не! Нека ся въспитаватъ и образуватъ, нека ся развиватъ правилно и съразмѣрно съ дарогодішность-та имъ.

Ако причины-тѣ които дадохмы тука са достаточны, то родители-тѣ са длъжни да ся стараѣтъ за образованіе-то на дъщери-тѣ си. Тѣ са длъжни да ги настаняватъ въ добры училища; да ся стараѣтъ да гы подьржатъ и да жертвуватъ за тѣхъ, ако тѣ и да ся лишаватъ въ другы отношенія, нежели да гы зематъ безврѣменно отъ училища-та. Родители-тѣ трѣбва да насьрдчаятъ дъщери-тѣ си къмъ ученіе-то, едно защото ученіе-то ще гы направи по-честны и по-полезны на себе и на близны-тѣ, друго защото то тоги начинъ са постига цѣль-та за който Създатель-тъ е назначилъ человѣческый-тъ умъ.

Е. С. П.

ЕЛИСАВЕТА ФРАЙ.

Когато нѣкой е послужилъ нѣщо на человѣчество-то, той заслужава да ся знае и да ся подражава отъ онѣзи които имать на сѣрдце благодеятелство на человѣческый-тъ родъ. Ный ще кажемъ сега нѣколко думы за единъ господжа, която е была една отъ най-голѣмы-тѣ благодѣтелкы.

Елисавета Фрай са роди въ Норвичъ, у Англія, на 1780. Тя бѣше едно сиче-ово и много хубаво момичеще. Майка ѝ бѣше много хубава и даровита жена, и при това бѣше толкозъ добра колкото бѣше и хубава. Тя кръсти дъщеріи си Елисавета, което на Еврейски значи «служителка Божій,» и тъзи дъщеря доказа послѣ съ дѣла-та си че имо-то ѝ бѣше добрѣ сполучено. Когато Елисавета бѣше на двадесеть годины, любезна-та ѝ майка ся поминѫ, като остави 12 дѣца отъ които най-млядо-то бѣше на двѣ годины. Баща ѝ бѣше доста богатъ человѣкъ и бѣ изучи на разны нѣщи които тогова бѣхъ потрѣбни за въ обществото. Тя са изучи да пѣе, да свири, и да рисува. Нека забѣлѣжимъ че та естественно бѣше доста сраженжива, но обичаше да вьрши работы по своему.

Когато бѣше на 18 годины та отиде въ Лондонъ, но по разны причины ще ся послѣдаваме тварьдѣ много отъ прѣдъ-то на онзи многолюдѣ градъ. Та бѣше една религіозна жена и желеніе да прави добро на другы-тѣ. Слѣдъ малко врѣме та ся върна у дома си и отвори тамъ едно малко училище въ което почнѣ да учи сиромашны дѣца които искахъ да ся учатъ но нѣмахѧ средства. У Англія нѣма ни свободна училища и всѣкый ученикъ трѣбваше да плаща на училище-то едно опрѣдѣлено количество пары, тъй щото честа са случаваше че сиромашны дѣца не можехъ да ходятъ и да ся учатъ въ училища-та. За тъзи причина Елисавета отвори едно малко училище въ дома сташ и тамъ сѣбирше сиромашны дѣца, които учеше и наставляваше като любезна майка.

На 1800, когато бѣше на 20 годины, та ся оженѝ за единъ младежъ именемъ Іосифъ Фрай. Тогава та остави бащынъ-тѣ си домъ и ся принуди да напусне малко-то си училище и да ся отдѣли отъ другы-тѣ си ученицы, които тогова бѣхъ около 90 дѣцы. Раздѣленіе-то както съ домашны-тѣ тъй и съ ученицы-тѣ ѝ трѣбва да е было твърдѣ скърбно, но то трѣбваше да стане.

Нѣколко годины слѣдъ като са оженѝ, тя отиде съ нѣкои прѣтели да посѣти затворницы-тѣ при Нюгейтъ у Лондонъ. Горѣщо-то ѝ желеніе бѣше да ся старае за добро-то на затворницы-тѣ. Въ онзи Лондонскы тъмницы имѣхѧ затворницы-тѣ въ най-окаяно сьстояніе. Другы человѣци напрѣдъ бѣхѧ сѣ старали за прѣобразованіе-то на тъмницы-тѣ, но пакъ когато Г-жа Фрай посѣти онова мѣсто, то бѣше толкозъ ужасно и отвратително щото едвамъ може да ся изобрази по-ужасна пещера. Добродушна-та господжа останѧ смаяна като влѣзе въ затвѣ. Жены-тѣ, затворницы около 300 на брой, бѣхъ затворены въ едно сравнително малко мѣсто като стадо отъ по добрѣ-гледны скотове. Тѣ спѣхъ, когато вече можехъ да спятъ, на повость-тѣ защото тамъ нѣмаше никакви легла. Тѣ бѣхъ облѣчени съ дрипы.Ватрѣ всичко бѣше нѣмало. Нѣкои отъ онѣзи окаяны жены бѣхѧ гиповаты, а другы си видѣхъ да ся нежины, но всичкы бѣхъ натиканы въ сѣщъ-та пещерка като свирѣпы животны.

Когато та отиде при стражарь-тѣ и поиска да влѣзе вѣтрѣ, той ся сепа. Тѣ ся тоякоз лошы, щото да ѝ кажатъ що е то. Г-жа Фрай отговори, «Тѣ не ся толкозъ лошы щото да не може Божія-та благость да имъ стори нѣкакво добро.» Всичкы-тѣ които нѣмахѧ грѣшка-та да назнѧтъ затворницы-тѣ стараехѧ по всѣкакъвъ начинъ да убѣдатъ онзи благородны господжа да не влиза въ онова отвратително и окаяно мѣсто. Тѣ ѝ заплашвахѧ че тя щѣше да постреди страшно отъ онѣзи свирѣпы животны. Като не можихѧ да ѝ убѣдатъ да не влиза, тѣ отворихѧ врата-та на тъмницы-тѣ и щомъ тя влѣзе вѣтрѣ тѣ незабавно ги затворихѧ пакъ, като ѝ остависа сьмнчка между най-лошѣ-тѣ жены на Лондонъ.

Щомъ тя влѣзе между тѣхъ, тѣ ся сбѣрахѧ около нѣкъ и почнѣхѧ да викатъ, «Пары, пары!» Благородня-та господжа естественно бѣ малко сраженлива и страшлива. Прѣди да влѣзе вѣтрѣ тя имаше намѣреніе да имъ разкаже нѣщо за голѣмъ-та любовь Божіѣ, за Іисуса Христа и за неговато-то сьмьрть. Но като влѣзе вѣтрѣ, та ся смая, растрепера ся и не знаѣше какво да прави; та забрани какво искаше да имъ говори. Библія-та, обаче, бѣше въ рѣцѣ-тѣ ѝ, и та ся отвори и почнѣ да имъ чете съ единъ сладькъ и трепетающъ гласъ. Единъ-тѣ се отнѣкахѧ, и жены-тѣ почнѣхѧ да ся слушатъ като имъ прочиташе. Благодѣтелка-та посѣщава онзи тъмницы много пати, и, чрѣзъ Божіе-то благословеніе, старанія-та ѝ не бѣхѧ напразно.

Като видѣ ужасно-то сьстояніе на тъмницы-тѣ, Г-жа Фрай почнѣ да ся старае за прѣобразованіе-то имъ. Тя работи въ Англія прѣзъ 47 годины, и сполучи да убѣди власти-тѣ да направятъ тъмницы-тѣ по-пріятны мѣста. И днесь тѣ са мѣста не за мжченіе, но повечето за поправленіе на виновницы-тѣ.

Елисавета Фрай не ся грижеше за затворница само въ свое-то си отечество. Та посѣти много тъмницы въ Холандія, Франція, Русія, и другадѣ, и всичкы са стараеше за подобрѣніе-то на затворены-тѣ. Тя умрѣ на 1844. Смьрть-та ѝ ся почувствува отъ цѣла Европа, защото тя бѣше обща благодѣтелка на человѣческый-тъ родъ.

Здравъ умъ, честно сѣрдце и смиренъ духъ са три-тѣ най-добри работи родителѝ прѣзъ животъ-тѣ ни.

АФОРИЗМИ ИЛИ КРАТЫ ИЗРЕЧЕНІЯ ПО ВЪСПИТАНЕ-ТО.

Изложенїто на нѣкои общи важни истини въ кратки изречения имя нѣкои прѣимущества надъ подробна-тѣ разисканія върху тѣзи важны истины. Поийкото едно кратко изреченїе приноси по-голѣмъ ползъ отъ дъ лы мудрованія. Често умъ-тъ по-лесо обема една истина когато тя е излата въ краткы изреченія нежели когато тя е разисуква въ дългы членове. При това, память-та въобще по-лесо запомня и задържа краткия погомбы нежели подробны изслѣдванія. Въ тази причина нѣй ще вѣстѣвамы въ нѣколко броя по нѣколко погомбы или краткы изреченія на отличны мжіе по въспитанїе-то.

1. *Важность-та му.*

Человѣкъ не може да си прилож за изучваніе по-възвышенъ и по-свято прѣдмѣтъ отъ въспитанїе-то и всичко що са отнои до въспитанїе-то. — *Платонъ.*

Человѣкъ става какъвто е общество чрѣзъ въспитанїе-то, което трѣва да са сѣдѣла прѣзъ цѣлый-тъ вѣкъ. — *Платонъ.*

Человѣкъ става какъвто е чрѣзъ природа-та, навыци-тѣ и мъненїе-то; дѣй-тѣ послѣдни съставятъ образованїе-то, и трѣва всѣкога да кратъ заедно. — *Аристотель.*

Въ всѣкой умъ (человѣкъ) на единъ божественъ идеалъ, образъ-тъ спорѣдъ който той се е сѣздалъ, заедини-тѣ на единъ съвршенъ человѣкъ; и работа-та на въспитанїе-то е да благопріятствува на тѣзи зародиш и да гы управлява. — *Кантъ.*

Человѣкъ е произведеніе на въспитанїе-то. — *Хелвецій.*

Добрѣ-управленная система въспитанїе-то е една нравственна сла въ умъ-тъ, която е по-долна сау отъ онѣзи творческа сила които образува и подържа вещественный-тъ и съставъ. — *Брегъ.*

Отъ всичкы-тѣ человѣцы съ които са срѣщамы, деветь на десеть-тѣ сѣ добри или зли, полезни или не, зависятъ тѣ сѣ си направили чрѣзъ въспитанїе-то си. — *Локъ.*

Въспитанїе-то трѣва да вдъхнува въ человѣка любовь къмъ истинъ-тъ като най-вѣрховно-то добро, и да помага на разумъ-тъ да ги распознава и да ги слѣдва — *Манна.*

Въспитанїе-то е единъ животоренъ источникъ който трѣва да изпоява всѣка часть на общественкъ-тъ градинъ, защото другоиде красота-та на тѣзи градина извѣхнува и са изгубва — *Еверетъ.*

Плодовитость на рыбы-тѣ. — Казва се че около 60.00,000 или 70,000,000 моруны рыбы и изливатъ всѣка годинѣ по бѣрѣе-тѣ около Новофаилендія; но дяже това количество се нѣкда малко, понеже тѣй паиарамы че една моруна рыба произвожда нѣщо около 3,500,000 хайверны яйца всѣка годинѣ и че до 8,000,000 яйца се сѣ наиѣрвали въ хайвера на единъ рыбѣ. Има и другы чудесно производителни рыба, яко т и да не е рана съ моруна-тъ. Една сельа (черница) които теми 2 или 3 ока, има 30,000 яйца. Сѣдѣ като си направатъ отсѣцыки достаточни за разваленє-то на яйца-та и погубваніе-то на рыбы-тѣ долѣ порастнатѣ, прѣсѣтѣвацо са е че въ три годины една мжжка и женска седа-та произвождатъ 154,000,000 рожбы. Бюфонъ казва че ако единъ чистъ седа рыба са остани жирна да са разважда и умножава за 20 годины той ще произведе единъ куръ рыба равенъ съ земя-тъ на който жителѣ. Моруна-та много надминува седа-тѣ въ размножаваніе-то си. Ако да не бяхъ са разваляли тѣй лесно рыбены-тѣ яйца, рыбы-тѣ щѣхъ толова да са умножатъ щото да испълнатъ съвршено вода-та.

КЫНИНЪ.

Кынинъ-тъ (сулѣато) са прави отъ кора-та на Кыконенто-то дърво, но не е извѣстно кога са е открыло прѣтелно-то свойство на тъзи кора. Всичко що знаемъ на яйро е че прѣзъ 1638—дѣто ще рече 150 годины слѣдъ открытїе-то на Америка — нито дяже Испанци-тѣ са познавали качества-та на кыконенк-тъ, но въ 1638 сапрута-та на Испанскій-тъ подкрыла на Перу са излекувала отъ треска като пили отъ сокъ-тъ на кыконенка-та кора. Отъ тогаи насамъ кынинъ-тъ почнала да са употрѣбява въ Европѣ. Тукъ са ражда едно пытаніе, Американскы-тѣ туземци познавали ли са цѣлебнѣ-та силъ на кыконенк-та? Хумболъ отговаря на това пытаніе съвсѣмъ отрицателно. Той приписва това открытїе на іезуитскы-тѣ проповѣдници, които имали обичай като отсѣкатъ нѣкое дърво да похапнатъ отъ кора-та му. Другы пытешественици са на мнѣніе че Американскы-тѣ Индіянци познавали цѣлебнѣ-та силъ на кыконеньй-тъ сокъ дърво прѣзъ прѣди дохожданіе-то на Испанци-тѣ въ Америка; но туга са ражда друго пытаніе, какъ са познавали туземци-тѣ свойства-та на кыконенк-та кора ? 1) нѣщо-то на нѣкои, случвало се тресканы животны да отрязватъ коры-тѣ на кыконенны дървеса, отъ които ведната оздравяли, и жители-тѣ забѣлѣжили това. Другы искаръ да кажатъ, както са вижда и по-вѣроятно, че са е случило кыконенны дървета да са сѣборятъ отъ бурн-тѣ въ изворы, отъ воды-тѣ на които нѣкои человѣци пили и оздравѣли. Но както и да е, извѣстно е че кынинъ-тъ са е прѣнесъ въ Европѣ отъ Испанскый-тѣ подкрылъ на Перу. Най-напрѣдъ употрѣбяване-то му като кѣрѣ было строго запрѣтено въ Франція и Италія, по относѣ запрѣщаване-то сѣ дигнало отъ единъ Френскы царь, който самъ испыталъ цѣлебнѣ-та му силъ.

ЕВРОПЕЙСКЫ ДЪРЖАВНЫ МЖЖЕ.

Настоящій-тѣ вѣкъ са отличава по старость-та на мнозина отъ Европейскы-тѣ държавны мжже. Ако жадностъ-та е сѣдѣстніе на старости-та, то сегашни-тѣ държавни сѣдѣтніци въ Европейскы-тѣ дворове трѣва да сѣ отразуи на отрицаніе. Первый-тъ министръ въ Англія, Дизраели, е 72 годишенъ старецъ. Лордъ Русель, който е заинмавалъ държавна службѣ отъ прѣвое-то на Наполеонъ I, и който са е участвуа въ разисканія-та на Горшк-такамара, е 85 годишенъ старецъ. Прѣдсѣдатель-тъ на Френскы-тѣ Республика е 69 годишенъ. Въ Германійскѣ первый-тъ министръ, Бисмаркъ, е на възрасть 62 годины, самси Императоръ-тъ е около 80, и прочутый-тъ Германскы военачалникъ Вонъ Молтке е 77. Между Европейскы-тѣ държавны мжже никой, освѣнъ Лордъ Русель, не е служилъ повече прѣме въ политическо-то поприще отъ колкото Александръ Горчаковъ, който е былъ повече отъ 20 годины Первъ Министръ на Руски-тѣ Императѣ. Горчаковъ е сега на възрасть около 88 годины и е прѣкаралъ не по-малко отъ 57 годины въ правительствены службы. Той захванѣ прѣко него военнаслужебны помощници, и сеснда въ дипломатическы-тѣ службѣ, като са възвышаваше постоянно отъ чинъ на чинъ.

Нѣ-Іорскый-тъ дописникъ на *Сиклъ* дава слѣдующы-тѣ свѣдѣнія за изношена-та тъгоніца на Съединены-тѣ Държавы прѣзъ 1876 — 1877 :

Изобѣлѣдвать-то паваедѣ по Съединены-тѣ Държавы жетны-тѣ сѣ были изобилны. Общіално-то статистическо писалище въ Вашинтонъ прѣсѣтва че прѣзъ търговска-та годинѣ, отъ 8-ый Юній 1876 до 18-ый Юній 1877, Съединены-тѣ Държавы са изнесли навлѣзъ пазчуть, за 171,000,000 долара (медзидіеть); жита, за 118,000, 000; обоселены мѣса, за 67,000,000; газъ, за 62,000,000; сѣкнощны металы, за 43,000,000; тютюнъ, за 29, 000,000; сланинъ, за 26,000,000 ; масло и сыренїе, за 17,000,000 ; дъ ра и другы нѣщи, за неизвѣстно количество долары.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

ПРЪЗЕМАНЕ-ТО НА ПЛѢВЕНЪ.

Слѣдующе-то извѣстаемы отъ *Л. Таймсъ* отъ 30 Ноем. :

Прѣехмы нѣкои подробности за надвѣше-та на Плѣвенъ. Вида са че сутрини-тѣ рано въ понедѣлникъ Осмжнъ паша са устрѣмилъ бѣйно къмъ Ъ. Вить съ цѣль да прѣзъ прѣзъ непріятелскы-тѣ редове и да нѣкви спасеніе подъ топове-тѣ на Видинскы-тѣ крѣпость. Най-напрѣдъ една часть отъ Турски-тѣ войскы са опитала да отрѣзъ пять при Опанци, но тѣмъ пять-тѣ были ако заарѣчены, и та са принудила да са прѣдаде почти водена. Осмжнъ паша нападналъ съ отчаяна храбрость позицѣ-та на Императорскы-та стража, които го обсѣждали отъ западнай-тѣ бѣрѣ на Ъ, както при Горни-Орѣховица. Нѣщо-то му трѣбна да е было яростно и свирѣпо, защото при подка отъ Императорскы-та стража были почти съвсѣмъ разстрѣяни и въ противоотстояніе-то си. Турци-тѣ войскы са были съ изкъарелна храбрость; защото, водени и да были трудно прѣдвиратѣ-то ихъ и водени и да были силна положенія-та които тѣ нападали, тѣ са спущали неустрашимо въ огнь-та на пушки-тѣ и топове-тѣ, вискачали въ непріятелскы-тѣ укрѣпленія, и изнѣвали нѣкои Руски топове като стигнали до бѣтерія-тѣ. Но борба-та е была съвсѣмъ неравна. Турци-тѣ прѣкали прѣмѣ-тѣ укрѣпленія на обсадителскы-тѣ, сѣ, само за да намѣрятъ зад тѣхъ още по-силна положенія. Между това, когато Турци-тѣ были отчаяно заловени въ тѣзи поселка, сѣлоны-тѣ Руски и Румынскы войски минали, и изнѣвали нѣкои Турскы укрѣпленія и сподучили да вѣлазятъ безпрѣпятственно въ тѣхъ и да заобиколятъ Турци-тѣ. Зе нѣкои прѣмѣ Турскы-та войска са поставила отъ всѣка страна, и была изложена на всеобщо клаѣ. Положеніе-то было вече безнадежно, и самси Осмжнъ паша, виждѣ въ кроѣ-тѣ, сѣдомѣ, сѣкъ като всичка-та надежда исчезнала, да предаде себѣ-та си на Генералъ Гранесцы. Непріятелскы-тѣ прѣдали всички-тѣ му топове и пѣшци всичка-та му войска. Руски-тѣ и Румынскы-тѣ войскы вѣлазѣ тържественно въ Плѣвенъ по 10 часъ-тъ слѣдѣ пладнѣ въ понедѣлникъ, да сами сѣхъ свирщанѣ-то на битка-та, и Великый-тъ Духъ Божіа прѣнесувалъ силна мощь въ мѣсто-то кото толова прѣкне осуетаване усилія-та му да го прѣзаеме.

Другго ни е дѣйо достойно-то на побѣдѣвай-тѣ ратники съ е приносѣно отъ побѣдѣвать-тѣ въ часъ-та на побѣда.-та. Императоръ-тъ, съ такова политично умѣ-ство кото му приа честь кто Самодержецъ и войникъ, турнѣ на разположеніе-то на плѣвенскы-тѣ и ранѣвай-тѣ Генералъ (Осмжнъ) собственна-та си колесница. Такова прѣнесѣваніе на отсѣстствіе-то и на военно-то искуство на Осмжна прави особена честь и на побѣдѣть-тѣ и на плѣвенцы-тѣ. Съ жалѣ сѣла Осмжнъ пашѣ да е осуетаа въ мѣсеца на 3 дъ всички-тѣ всички стараѣи на Руски-тѣ. Той отдѣсна нападенія-та и прѣстаѣи-тѣ, и противостоя на бомбардирай-тѣ. Вѣлазѣ му прѣтърѣй болѣсти, лишеніа и страдавіа, и не получи много помощь отъ вѣнъ, защото не може да си прѣдположи че прѣзъ всичко-то врѣме на обсада-та. Осмжнъ пашѣ-та войска въ Плѣвенъ са е подкрѣпила отъ въ-тѣ повече отъ 10, 000 Турци; въ-тѣ, обаче, сѣлжѣ са когато е изнесѣ-тѣ умрѣлости отъ болѣ-тѣ, ранены-тѣ и убѣти-тѣ. Пять мѣсецы изредѣ Гази Осмжнъ паша задържа Руски-тѣ войскы въ Българія, и нѣкой направѣ-то на Англія-та, Персія. Въ това врѣме друга съюзница дойде на помощь на Турски-тѣ войскы. Студъ-тъ и врѣта-та го изадрѣ въ Българія. Сѣдѣ-тѣ нѣкои-тѣ, и Балканскы-тѣ пятены наскоро ще стаѣатъ непроходимы. Осѣвѣ-това, трѣва да знаемъ че прѣзаемане-то на Осмжнъ паша-та-тѣ войска не значи Турціа отъ всичко-тѣ й войницы. Продъжително-то бранѣніе на Плѣвенъ даде на Порта-та врѣме да въоружи новы войницы и да отворѣ нова армія, която, съ сѣбрани сега въ Софія и Едресе, или къмъ са вѣдѣсеѣ въ Шумженскѣ-та войска. Разградъ са укрѣпи твардѣ добрѣ. Укрѣпленія въ Русчукъ, Силистра, Варна и Шуменскѣ-та подобрѣхъ, около Едресе са въдигнѣхъ странни тѣлѣи, които са вечѣ запазѣ-ча съ стотини тежки топове. Това показа че Руски-тѣ походъ за напрѣдъ не ще бѣдѣ просто еда военна расходка, и Сѣдѣйнѣ паша ще може, ако нѣма дѣятелность-та на Англія да възпре за дѣло врѣме Руски-тѣ въ Българія.

ПО ВЪПРОСЪ-ТѢ ЗА МИРЪ-ТѢ.

Слѣдующе-то извѣстаемы отъ *Л. Таймсъ* отъ 5-ый Декемврій :

Вида са да има надежда че наскоро можѣ да са почнатъ спорѣждѣнія за въдновреніе-то на мирь-тѣ. Дяже формально ни не-ма-тѣ, вида се че Великы-тѣ Европейскы Силы ще са покажатъ да са постѣрѣватъ за прѣсѣніе-то на Источный-тѣ Въпросъ, кото дѣло, по злощастіе, не са сѣрѣши въ Конференціа-та на Цариградскы-та Конференціа. Правдинѣ-тѣ които отъзи Конференціа, въ които бѣха прѣдставени В. Силы, изнесоѣ за нѣкои области на Отоманскы-та Имперія не бѣхъ твардѣ тежны, но Порта-та не ги прѣ: Война-та се почна и слѣдствіа-та до сега са были такъвъ какъвъ читателѣ-тѣ знаѣтъ. Сега са нѣдѣ че наближава врѣме-то когато война-та трѣбва да са прѣзаеме. До водкото разбѣраны Порта-та е инкоина да иска послѣдніа-то-то на Силы-тѣ. Нѣ-то-то въ неутрални-тѣ Силы е въ сѣщо-то врѣме и протестѣ противъ нашествѣваніа-тѣ и проба за усуѣтъ-тѣ на тѣзи Силы. Тѣ сѣ сѣбрѣ отъ страна къмъ Англія и Австрія, защото ся прѣдполага че тѣзи Силы са най-добрѣ расположены къмъ Отоманскы-та Имперія, и защото тѣ-тѣ са въ най-добро докача тѣхны-тѣ интереси. Единъ телеграмъ отъ Цариградъ ни явява че Сербскѣ-тѣ войскы въ Англійскѣ-та и Австрійскѣ-тѣ позиціа, и че Англійскѣ-та правителство бѣхъ могли да прѣкъснатъ война-та. Казватъ че Италійско-то правителство вече отговорило благорпятно на Порта-та на Порта-та, и нѣкои сьмѣйте че и другы-тѣ Силы ще бѣлѣхъ готовы да подадатъ усуѣтъ-тѣ си. Нѣй нѣкаѣ не са сѣмнѣваѣ че наше-то (Англійско-то) правителство ще е готово да подѣйствуа за въдворяѣ-то на мирь-тѣ, когато ся увѣ-

ри че старанія-ти му не ще бадаять безполодна. Иже инакыи причины да мислять че Русіи ще отказе да пріеме искренныть старанія на Сиы-ть, ако и да си каже че ще вели да си спорадуйе сиы на-прако-ть Турціи. Но Порта-та Русіи-ти най-безопасно-то средство за все е да кажіи на Сиы-ть рѣшеніе-то тоа кажеа.

Трѣбва да забѣлѣжиы, обаче, че въ рѣшеніе-то на тоа въпросъ ще се покаять много мамонтіи, и че ще се пискуе въ пѣлыто-то ирѣ-ще да кажать Сиы-ть да дѣйствуять както трѣбва. Ирѣно-то ыйко много неутрашы-ть Сиы бахы по-нискы и да си спрахть поеиы-ть дѣйствіе, до да ыма радаять ирѣ-ще да спорадуйе, ыать поежду си за условіа-та на мыр-ть; но ыачно е да са поежраи че Русіи ще пріеме такова прѣдложеніо примиріе, безда по-ложи отъ Турціи да исправи ыаши отъ Подуывасы-ть крѣпости. Русіи може да постыни сета сащо както Германіи постыни на 1870; которто Франція е поежъ-ыкъ мыр, Германіи-ть ыеиыжка пиро да ся прѣдаде крѣпость-та Монъ-Валерієвъ, то-ова ще да разысуыть условіа-та за мыр. Но ако Русіи да ирѣмаыи по Порта-та ыр е готова да пріеме тѣзи прѣдложеніа на Руссіа. Отъ тоа сѣдыа че Сиы-ть може бы да ся спорадуйе поежду си въ сащо-то ирѣме когато поежду ыа-ть ще сще сдѣлаять. Ирѣ-то, безжѣстно и да ратрѣвамы че Русіи ще поиска да са поирѣ-ыать условіа-та за мыр. както Боженрѣ-ть прѣдложи. Безпрестанно-то ыеиыжы жъртвы ирѣ-ыоиы Сиы, толкова по-тежкы условіа ще ыазаго. Но Порта-та ые ще е готова да ги пріеме, и отъ тоа ще се породятъ голѣыы ыаежеты. Както и да е, обаче, ыай сиы на ыйвіе че волото поежкор стане мыр, толкозъ по-добрѣ ще бадае.

ВОЕННО-ТО ПОЛОЖЕНІЕ.

Прочитаиы въ *Л. Такіеъ* отъ 5-ій Дек.

Сѣрбскы-ти войска е ирѣеа запокѣи да ирѣкиие Турска-та граица. Сымятеио е, обаче, дали поежда-та на Сѣрбскы-ть войскы ще са оцѣни сета отъ Руській-ть ыбѣ, Сѣрбска-та поежда ыаежеа ще са ыаи-ыае ако бѣше дошыи у-ирѣме, ирѣди обсада-та на Ыйвеиъ и ирѣди ирістара-ые-то на Ыпературскаа-та граиа въ Бѣлгарія. Сега Сѣрбскы-ть войскы ще ыотаять да ся устрѣмать почти безирѣстаежеиыи ирѣ-ть Тиыокъ. Ыма-ть на Султаиоыа-та Гвардіа ае ыапрѣд-ыо ще да ирѣмѣть Турскы-ть крѣпости въ Бѣлгарія и да дыржать проходы-ть на Балкаиы-ть и Ерднеска-ть ущрѣеціи. Порта-та ыоже да ыопраии Ыиыа за да ущрѣпи-ть Ыаиыа-ть войскы другъдъ, и тогиа Ыидиыъ щи може да ся обсади по-лесно. Твырдѣ ыйворатно е че обсада-та ыа послѣдыи-ть градъ, ако ыеие ес е отъ голѣыа важность за Турціа, ще са ыъбрри ыа Сѣрбы-ть и ыа Руыыаціа-ть, кото ще ыиа са за заиимаять прѣко ирѣме-то когато Русіа-та ыабѣсы да старааеть да ирѣдыыать по-бласеаы дѣла и да спечелеть ыоголѣыы прѣимущества.

Руска-ть распоредиеиы по сѣдѣстіе на ирѣиіе-то на Ыйвеиъ и ирѣдиеиы-то Осиыиъ ыаиы ыапрѣдыать. Десеть хыиады ыйвиыцы са ирѣмыали вече въ Ружиціа, и остаиать ыой-ыоиы ыйвоиы 10,000 Ужрѣдиеиы-та на Ыйвеиъ, кото забовиыха толкова прѣме ыапрѣдиеиы-то на Русиа-ть войскы, ие ще са сѣборыт, но ще са заиимаяъ отъ слаа Руско отдѣлеиіа-та основа на бадаыцы-ть дѣйствіе противъ Софіа. Остаиала-та Руска войска, кото са ыадиде-то на Ыйвеиъ са освободи да дѣйствуе въ другы точкы, ие е раздѣли на три части. Ыра-та ще са ирѣпраи, както са ыидя, да ыадрѣпи Гедрыа, кото ще са постраие да са ирѣоыаеть ыаиы-ть чѣсиеиіе отъ Ерзеиоеский-то Балкаиы и да ирѣаеие Софіа. Втора-та чаеть ще са съедиои съ Радецкы въ Ыпчеискый-то проходъ. Ако Генерыа Радецкы сдѣае отъ ыачъ-ыо, ие е разыа Ыае Есыи-Загра, той ще туря въ голѣыа опасность, а ыоже сдѣае да ирѣеысае, сиоеиіе-то ежду Еднеое и Софіа. Трѣти-та чаеть отъ Руска-та войска, кото са освободи сѣ прѣдаиие-то иа Осиыиъ ыаиы, ще се ирѣиати да подкрѣпи Цареиыц, кото ще бадае дижаеть да ирѣиаеи Турски-ть гарнизоиы въ оизи часть иа Бѣлгаріѣ и Сюлейиаиы ыашоиы-ть войски, за да стоиѣ ыирои и едии-тѣ и другы-тѣ. Ако ыаиы-то ирѣдиеиы-то ыаиыратаіе-то иа бадаыцій-ть Руській ходъ въ Балкаискій-то полуостровъ. Русска-тѣ може да сподучаять, но тѣ ие можажъ да ирѣдотвратять безпрѣпоиъ ыаежеа ходъ. Войска-тѣ кото ще ыаръвать ыапрѣдъ ще трѣбва да ирѣмыать едно бѣдро ыаиыеиы по твырдѣ ыоиа ыаежеиый ирѣзъ ыай-ыоиа-то ежду ыа-та.

Но даже и ако сподучаять да ирѣмыаять ыаиыка-та и да стиыаять до Едреое, Русска-та ыаежеа ще ыожажъ да остаиать тоа градъ обсадеиъ и да ся ыиаеть по-ыаиѣ-тъ, защото крѣпости-тѣ въ Бѣлгаріа са оцѣ ие ыопредбеиы, и пристаиаще-то ыа Европа-то отворено. Голѣыа Мухамедаиска войска отъ Цариградъ, Ерыпетъ и Туыеска може да ся ирѣисъединъ къ ооова пристаиіе, да ся сѣборетъ въ Шуыеиъ и Ресградъ, да ирѣоиаеть Ыаиыеиъ въ ирѣодиаіа-то ыа положеніа, да уловаеть Дуыаиъ-тѣ, и да ирѣсечаеть сиоеиеіа-та ыа Руска-тѣ войски отъ сѣвоы Балкаиъ-тѣ, тѣй щото да ги обезсилаеть.

ТОДЛЕБЕНЪ, СКОБЕЛЕВЪ И ГУРКО.

Генералъ Тодлебенъ, съвѣтникъ-то на военнопланинъ-то на сѣверна-то Русия и Руменска-сина на прѣдсѣдателя-то на Ыйвеиъ, са е родилъ въ Митто на 8-ый Маій 1818, и сега е на 60 годиеы. На 1833 той постаиаеть въ Ыедиженско-то училіще въ С.-Петербургъ, дѣто сѣдѣ-ръ годиы получаеть Правительствеиа служба. Въ ыаеаы-тѣ си годиы той служаеть въ войскаеа-та на Кавказъ, и се отличаеть въ обсада-тѣ ие ыа ыаежеа-та крѣпость Ирѣзъ Крымска-та война той ыай-ыаеа ирѣ-ыоиоеиъ обсадителъ-то дѣйствія противъ Сиаиорда, и ежду-то ирѣсавиаеъ по упорно-то и искусно-то дѣраиіе иа Севастополь. Като ыаграда за ущусты-тѣ ыу въ оиа случый той ся ыаеаеиа *Генералъ-Адъютаитъ* иа Императора Александръ II и ирѣзъ Орденъ-тѣ Св. Георгія и едиа сумъ ыаеы. Въ 1858 Тодлебеиа ыаградеиа съ Великый-то Кръстъ на Орденъ-тѣ Св. Анаа и въ 1860 го възъиаіиа иа другъ по-высокъ чаиъ, и го ыаеаеиаіиа управитель на Ыадиженско-то отдѣаеіе въ Ыиистерство-то на Войиа-та. Тоа ыаеаеиіе е ыаеаеиа ще ыосѣдый Сеитеиврій, когато са ыоеыки на ыѣсто-то иа войиа-та за да ущраиіаиа обсадителеы-тѣ дѣйствія противъ Ыйвеиъ.

Генераъ-то Скобелевъ, който ся възъиаіиа на чиаъ Второстеепеиый Генералъ на 30-ый Сеитеиврій 1877, е ыай-ыладый-то чиаовъ-ик ыа ыоеиа-то ежду Руска-та и ыоеиа-ое ыа коеи-то дуръ войска, защото той ся е родилъ въ 1843. Той почыка ирѣиа воеиыа служба въ 1863, и са отъ звеиаиіе чиаовъ-ик ыа ыоеиа-то ыа ыаежеа-то ходъ-тѣ въ Средиіа Азіа щото до 1875 той бѣ ыадѣлъ отъ чиаъ ирѣстаеиый Генералъ. Между другы-тѣ са отличаеиі дѣла той ыдаиъ Хоеаидскый-тѣ ыаежеъ отъ възбуитуаиы-тѣ ыу подъаиіиы, и ыагоиы пратаиаста-тѣ иа Хоеаидскый-то ыѣстоеъ. До Мартъ, 1877, той отъ ыаежеа-то войска-та водѣ воеиачаество-то на Великый-тѣ Дукъ Ыикоэъ, Генералъ Скобелевъ бѣше уираиаеъ ыа Ферганска-та обласеъ, но ие ыоеи ыа ыаежеа-то ыѣоиа ыадѣлъ ирѣиططеиа способиости. Въеча-та ыа ирѣиа Руска-тѣ да ирѣиыаять Дуыаиъ-тѣ при Зиыница, Великый-тѣ Дукъ ыоеиолъ Генералъ Скобелевъ да ыоеер ыѣоиадаиа отъ отдѣаеіе-то иа Казаци-тѣ, ыодъ заиоеиѣ-то ся, за да ирѣдуыаять ръка-та и да разгледать сръдцый-тѣ бръгъ, ие Генералъ-то сиеси ирѣдуыаъ Дуыаиъ-тѣ ыа чеыо иа едиа дружиика отъ десеть дуыы и сѣаыраиъ сиоуыно ыуждаио-то дѣло.

Генераъ Гурко е ыоеиъ по-старъ отъ Генералъ Скобелевъ. Той ся е родилъ отъ 1828. На 1852 той ся възъиаіиа иа ыаиъиски чиаъ, и служеиіе като капитаиъ въ Крымска-та войска въ ыодъ-тѣ иа Дибича. На 1877 той ся ощрѣдъ-ыъ въ ыоеиъ иа Императорскый-то ескадроиъ, и служиеъ въ сиита-та иа Император-тѣ. На 1861 той стаиа ыодполъиикъ, и ыоеиатствуиіе едиы ыодъ-ыоиа ыѣоиа ыоеиъ-ый-то ходъ на 1863. Генералъ Гурко си ыадѣлаіиа иа чиаъ ирѣотстеепеиый Генералъ въ ыаежеа-то чиаъ ирѣотстеепеиый за ыѣоиоо-то ыадѣлъ ыаежеа отдѣаеіе войска отъ Императорска-та стража. На 1876 той стаиа Второстеепеиый Генералъ, а ыаиыаиіиъ-тѣ Оетоиоеиъ ыра ыодъ заиоеиѣ-тѣ си сдѣ-ыа сиа отъ 24,000 войска войска, 6,000 коиица, и 84 тоиое всички-тѣ отъ Императорска-та стража.

ВОЙНА-ТА.

Спорелъ ежеое ыоеиадаиіиы свѣдѣиія отъ Ерзеруыъ, Генералъ Лорисъ Меликовъ ирѣстиыалъ съ войска-та си отъ Карсъ въ Пасиаскоеъ-то, поле, задѣ ыаиыаиска-тѣ ыаежеа-то иа Ерзеруыъ. Посѣдыа-тѣ Европейски вѣстиыци извѣстаиіиъ че Ерзеруыъ е обсадеиъ отъ три страны, но тоиа ыа-дае е истиыа, защото редоиыа-тѣ ыоеиаеиіа-то сиоеиіе-то още ирѣди ежеи ыа ирѣиъскаіиа. На 10-ый того ыа сѣбота едно тѣло Руски коиица се ыоеиаеи въ Ерзеруыъ-то поле, и заииаиіо 4 сеиа. Въ ведаыа-то 11-ый того ыа Руска-та стража ся ирѣиъыаеио къыъ сѣверо-западъ въ ыосока-та иа ыаеъ-тѣ за Байбуртъ. Ежди ся да е ыосѣдыала едиа бѣтка, заиоеиѣ-то Руски Ами ыиаи бадъ ранаеъ, но ие зиаиъ какиы са бадаи сѣдѣствія-та. Отъ сѣда-та, кото се е ыспратиа въ Ерзеруыъ-то поле, ыадѣ ся ие Руска-тѣ ыиаиъ ыиифорыи да обсадятъ градъ-то, дадѣто трие ыладоыоеиъ-то тамъ хубаво ыѣрие. Пасиаиъ-то по Сотаиа-ыаеъ бѣше дадѣ-ыо ыоеиаеиъ ся ыа Руска-тѣ ыоеиаеиіе-то ыа ыаеъ-тѣ ыа ги ыаеъ-тѣ, за да запазятъ отвореиы съобщеиіе-то си съ ыоеиа-та ыоеоиа. До кото са ие обсадеиъ ыа всѣка страиа Ерзеруыъ, Руска-тѣ ыа-дае ще го бомбардиратъ. Казиатъ че Ахмедъ Мухтаръ паша ыиаи вече ыоеѣ стаиа ыодъ заиоеиѣ-то ся.

Ыиѣстеиіе-то отъ Ерзеруыъ ыоеиа раскрае-ваиъ за ыѣкои сдѣсъаиіиа при Батумъ, ко-ждиа са че сбиваиіа-та са бадаи съаеъаиа ыалоеаиіиа.

Отъ Руска-та войска ыа Дуыаиъ ыѣка добры ыоеиаеиа. Елеиа, кото бѣха зели ыаиадъ Сюлейиаиъ ыашоиы-тѣ войски, и Ыарѣиа са подаиаиіи и ыапустиаеи отъ Руска-та войска ыоеиа-то ся ся ыаиъиаеиа иа ыадеие-то иа Ыпаеиъ. Но, спорелъ едиа телеграыа, Руски-тѣ угасиаи огиь-тѣ и само 40 ыаиа изгорѣаи.

По Балкаиъ-тѣ и сѣверо-западъ отъ Софіа, ыаиъиа, сиѣгъ, и сѣда ие ыиа да спирратъ воеиаы-тѣ дѣйствіа, защото ыѣка ыаиаео-то ыо-ыаеъ ыаиъиа ыоеиа.

Телеграыи-тѣ иа Атиски-тѣ вѣстиыци изиѣстиаеть че Сѣрбска-та войска подъ начаество-то на Хъраотовиъ прѣыоеи Адъка Сиѣ, трие-то бѣло ыра Ыиѣ, но тоиа ся ие ыодтвырдаиа ощиціаио. Ощиціаиіи-тѣ телеграыи говорятъ за ыѣкои ыаиъиа сбиваиіа съ ыѣкои Сѣрбски чети бѣло при Пирота. И Турскаеа-тѣ вѣстиыци казиатъ че Сѣрби-тѣ са спустиаеи въ Турска зе-ыѣ бѣло при Ниыъ, и заиимаіи едно ыоеиаеиіе иа ыѣто отъ ощие градъ. Своредъ Ыастрадъ-то ыа ыоеиаеиіе-то ыаиъиаеиіе-то Турски-тѣ страны кыиъ Новиизаръ-то ыаиадаиіи отъ Сѣрбски-тѣ войски ыа 5-ый того, но от отстиаеи отъ вѣрхъ ыа вѣрхъ дорѣ въ Новиизаръ.

Л. Хералдъ обиародиа едиа Атиеиска телеграыа отъ Бѣлградъ, отъ 6-ый того, който ыаиа ие ыаиъиаеиіе-то Черногорци-тѣ прѣыдаиъ къыъ Новиизаръ за да ыодде ръка ыа Сѣрбы-тѣ.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Л. Хералдъ обиародиа слѣдуощій-тѣ телеграыъ отъ Князь Горчакова до Руско-то посолство въ Ыариз:

Ыариз, 1 Декеыврій — «Прѣзиеиіе-то на Ыаеъ-то отъ ежду двѣ стоти чиоовеци, 8 чиоовиціи, и 182 войиціи убиты; 5 горни чиоовиціи, 40 чиоовиціи, и 1,207 войиціи ранеиы. Турски-тѣ загуби са 4, 1000 душа. Загуби 19 ыаиа, 125 чиоовиціи, 2,000 чиоовиціи, 30,000 войиціи, 1,200 коиица, и 77 тоиа. Ыаиы-тѣ са ся исправиіи въ Боготъ. Всеиаеи ыоеиа-то ся отдаиъ стоеоеиа ыаиу, и ыаеиа-тѣ ыаеиа-то ыаеиа варди шатъръ-то ыу. На 29-ый Ноеыврій Турци-тѣ ыуиао ирѣиыали Ловъ, и 30 табура ыаиадаиіи Мечиа, но сѣдѣ едиа сиирѣка бѣтка, и то-ова ся отъдъсаи отъ воеиио-то тѣло иа Великый-тѣ Дукъ Владиыиръ. Въ Ыеоиадъ, Зъиторица, Дуиъиоеъ, и Ъатиска, ыаиы-тѣ ыаеиа держатъ сваеъ-тѣ ыоеоеиіи ыръдиіскы ыеиратель-тѣ.»

На 6-ый Декеыврій стиыало въ Столичиа-то Ыадрѣ на 1-ыо-то ыаеиіе — едно тѣло Руски коиица ыаеиа-то ыа Ыадрѣ.

Ыорнинг Ъералдъ извѣстиыа въ едиѣ телеграыъ отъ Римъ че Гриція ирѣиыа уеаеиіа да ыуни отъ Италія три бронеы корби.

Окрѣжно-то писмо на Гръцка-та патриархія отностеено до прѣемаіе-то на прѣдсѣдателъ-то на Ыаеъ-то ыаеиіе-то Султаиъ-тѣ въ военна-та служба се проеесо, сѣдѣ-ъто са удобриао отъ Царско-то Правиаелство, въ военъи-тѣ Гредъ царски въ ведѣля на 11-ый Декеврій. Патриархъ-тъиріеи Султаиовъ-тѣ указъ съ всъ-ъки-тѣ ыу заключеиіи, но ыска кото ъсъ-ъко дасе ие прадаетъ Гредъ-то ъ ъаеоеиа на гредъиска-та стража. Дадеъ-то ъ ъетъ-тъ на война-та, но да бранятъ отъ-ъиа-та.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Лондонъ, 7 Декеврій. — Ангійски-тѣ Парлаеиеиъ ще са отворъ бедъ другъ ыа 5-ый Ыануарій (дѣ седмиця-то ыа ыаеъ-то обыкъоеиъ-то ыу ырѣме). Ыиистерство-то ыдоеиска отъ Парлаеиеиъ-то ыиръ, да ся тур войска-та ие ыастоеще-то ыа ыраеъ-ръ виДъ в ыастоеще-то състояіе на Европа.

Стандардъ казиа че поежде Ерзеиаиъ и Австрія оставятъ Русска-та да ыраиъ какъо е ъ ъудо, стиаеаео е ыодсъадаиіе да сеъ съаиаАиъ-ыадъ-тѣ Парлаеиеиъ. *Стандардъ* ыраиаеа че Ангія трѣбва на ыадѣее-ые дали чъ е ъсѣыай-тъ ъаеъ.—*Тодаеъ*, ыаиръеиъ, ие ъдобриаа сиаъаиіиа-то на Парлаеиеиъ-тѣ, и казиа че Ангія ие е ъ ъиъаиа-ъиеиосъ. — *Ъаеъ* ыодъдрѣиа че ъоаъиъ-тъа на Ангійско-то ыадѣеиіе, тъй ъто е ъ ъдобриа отъ ъроъ-тъ, и *ыиръ*, ие е възможно, ако да ие, заиъаиіе-тъа ъаеиа свободеъ ъаъ ъа Индія.

Ыариз, 7 Декеврій. — Чистаеъ сѣдѣ-ъиа ие ъадъ ъъдриаеъ-то ъ Ангія ыде зоеъ ъ-ъбрилъеиъ-то ъоаъоеиъ, ъто Руссія постоеъствуиа да ъеиа да ъиъраеиа ъастъ ыиръ ъ Турція.

Вѣна, 7 Декеврій. — Въ дъеиъо-то заеѣдаиіе ие Австрійски-тѣ ыдъстъаеиъ-то на бадъеъ-тѣ, ъоеъ Андрашиъ обеи-ъе ъоеъ ъ ъдъаъ здраво ъастоеъ-тъ-ъа ъо-ъитиеиъ ъоеъо ъиъсиъа ъ ъеутъраиъ-то ъ ъдъаъеиъ-то ъ ъъстъа. Ъъъстъраиъ-то ъ ъа Сѣрбія въ ъойна-та ие е ъ ъриъбъаиіо ъиъаиъ ъоиъитиъа-та на Австрія, ъъо ъаиъ-ъ ъъ ъъ ъ

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвертакъ. Цѣна-та за единъ годишъ е едно бѣло меджендіе и половина, а за шесть мѣсеца три четверти отъ едно меджендіе. Спомоществованія-та трѣбва всякога да ся предплатятъ и да ся испращатъ въ полиція, въ групъ, въ кайме или въ пощенски тимбри (нулове) Турскѣ, Нѣмскѣ, Прускѣ, Русскѣ или Французскѣ, на Редакторъ-тъ у Американскѣ Хаинъ въ Цариградъ. Извѣстія се ежедневно по 2 ф. на ред-тъ.

Година 2. **ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ 22 ДЕКЕМВРІЙ 1877.** **Брой 51.**

ИЗВѢСТІЕ.

Извѣстяваме на всичкы-тѣ си спомоществователи за прѣзъ 1877, на които не смы могли до испращаны всичкы-тѣ листове по причина на войнѣ-тъ, че нѣй дръжимъ неспрятены-тѣ листове и ще имъ ги непровождимъ щомъ тѣ на извѣстатъ че могатъ да ги пріемать по пощѣ-та. Извѣставаме тоже че Седмична-та и Мѣсечна-та Зорница ще слѣдватъ да ся издаватъ и прѣзъ идущѣ-та годишъ, и ако бы, по причина на войнѣ-тѣ, нѣкои отъ спомоществователи-тѣ ни да не могатъ да пріимать нѣкои отъ листове-тѣ, нѣй ще гы дыржимъ тука до когато ся повратятъ пощенски-тѣ съобщенія.

СЕДМИЧНА ЗОРНИЦА.

Цѣна-та на «Зорница» ще бѣле *сѣща-та*, т. е. *едно бѣло меджендіе и половина.*

Спомоществованія ся пріимать всякога, но трѣбва да ся предплащатъ само до край-тъ на Іунїи или до краятъ на Декемврій.

Спомоществованія могатъ да ни ся пращатъ въ полиція, въ групъ, въ пощенски тимбри и въ кайме; но цѣна-та на вѣстникъ-тъ въ *кайме и въ Турскы пощенски тимбри ще бѣде споредъ текущія-та цѣна на кайме-то въ Цариградъ.*

Въ мѣста-та дѣто имамы настоятели, цѣна-та за частны лица, които искатъ да имъ ся испраща листъ-тъ въ особна врѣска, *ще е 5 гроша въ срѣбро повече за всякой врѣскъ.* Въ случай, обаче, дѣто ся повече листове ся испращатъ въ единъ врѣскъ, не ще ся изискватъ 5-тѣ гроша въ прибавленіе, ако и да имъ другъ настоятель въ сѣщо-то мѣсто.

Спомоществованія-та въ всякой случай трѣбва да ся предплатятъ.

Това правило ще ся дыржи строго.

Всякой, който искы, може да стане настоятель; и който ни сѣбере и испрати десетъ или повече спомоществованія, има право да задржка за себе си единъ десетъ часть.

Осѣнь десатъкъ-тѣ, нѣй ще пращаимы по единъ особенъ листъ на всякой настоятель, който ни испрати повече отъ 10 спомоществованія, но дна на всякой който ни испрати повече отъ 25, по три на всякой който ни испрати повече отъ 50, и по четыри на всякой който ни испрати повече отъ 100 спомоществованія.

За да знаемъ колко листове да почнемъ да печатимъ прѣзъ идущѣ-та годишъ, нѣй молимъ всякого единого отъ настоятели-тѣ си да ни яви найкѣсно до Рождество Христово, около по колко листове той ще иска.

Писма за Зорница трѣбва да ся испращатъ до Редакціѣ-та въ Американскѣ-Хаинъ, и въ всякой случай трѣбва да ся предплатены, защото другоиче тѣ не ще ся пріимать.

МѢСЕЧНА ЗОРНИЦА.

Мѣсечна-та Зорница, която е едно періодическо списаніе назначено особно за млады-тѣ, ще слѣдва да ся издава и прѣзъ идущѣ-та годишъ. Цѣна-та ѝ за една годишъ ще е 5 гроша чисты пары, т. е. една четвярта отъ бѣло меджендіе. Горѣспомеснати-тѣ закони за Седмична-та Зорница ся относятъ и за Мѣсечна-тъ.

Слѣдъ прыв-тѣ два броя не ще ся пращатъ никакви листове на никого отъ когото не ся е пріели споможествованія-та напълно, най-малко за шесть мѣсеца; нито не ся пращатъ нѣкому повече листове отъ за колкото той е предплатилъ.

Никакви другы тимбри (нулове) освѣнъ пощенскы не ся пріимать.

☞ *Тѣзи седмична цѣна-та на Седмична-тѣ Зорница въ кайме е 70 гроша.*

РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО.

Благодареніе же Богу за неисказанна-тѣ неговѣ дарбѣ. 2. Кор 9 ; 15.

По това врѣме на годишъ-та всичкый-тъ Христіянскы свѣтъ тръжествуваа изданіе-то на Божественный-тъ Спаситель. Тврдѣ праведно е дѣто рожденіе-то на Іисуса Христа въ Виѳеемъ Іудескый са помни всѣдъ съ голѣмъ радость, защото то бѣше найголѣма-та и най-блага-та Божія дарба на погибывшій-тѣ свѣтъ. За жалость, обаче, истинско-то значеніе на тозн тръжественъ день понѣкога са забрава, и шумны пирванія зематъ мѣсто-то на чистѣ-та и свята-та радость и на благоговѣйно-то благодареніе. Прочее, нѣй трѣбва да размислимъ нѣкы нѣщетѣ-то назначеніе на тозн день, за да го праздныдамы благопристойно. Нѣй не искамы да нахалываме *радость-тѣ си* по това врѣме, но желаемъ да ѝ направимъ чистѣ и непорочнѣ съ размышленія за источникъ-тъ ѝ, Іисуса Христа. Нѣка са радваме и веселимъ съ небесна радость и веселіе, като пріемаемъ въ сѣрца-та си «неисказанна-та дарба» ни любящій-тъ насъ Отецъ Небесный. «Защото ни са роди дѣте, сынъ ни са даде; и начальство-то ще бѣде на рамо-то му; и име-то му ще са нарече Чуденъ Съвѣтникъ, Богъ крѣпкъ, Отецъ на бѣдный вѣкъ, Князь Мира.» Нѣка помнимъ че день-тъ Рождество нѣма друго значеніе освѣнъ кото день за въспоминаніе на рожденіе-то Христово, безъ кото Спаситель-тъ нѣмаше да дойде на земѣ-тъ да живѣе святъ и непороченъ животъ, и да умре съ такавъ смѣртъ на кръста, за да *можемъ ній человѣки-тѣ да живѣемъ.* Като празднуваемъ тазъ годишно-то Рождество най смы призвани да въспѣемъ съ ангелы-тѣ : «Слава въ вышнихъ Богу и на земѣ-та миръ, въ человѣцы-тѣ благоволеніе.»

Рожденіе-то на онова отроче въ Виѳеемскы-тѣ землѣ прѣди повечето отъ 1800 годины бѣше най-велико-то сѣбытіе въ исторіѣ-та на свѣтъ-тъ. Человѣческы-тѣ поколѣнія прѣди Христа ожидаваха това сѣбытіе, и послѣ всичка-то гледатъ вече свершено. Небесни-тѣ ангели го възпѣваха съ радостны пѣсни. Мѣдреци-тѣ на Истокъ и овчари-тѣ въ Іудеія са възрадваха единако и отдадоха приличны-тѣ почести на ново-родено-то отроче, хваляще и славяще Бога. Но *ديمتا-тѣ* человѣци нѣма по-голѣма причина да ся радватъ на рожденіе-то Іисусово, защото тѣ го видѣхъ въ свѣтлинка-та който 18 вѣка постоянно са увеличавали. Исторія-та е доказала вече чрѣзъ свидѣтелствованіе-то на хиляды по хиляды спасены грѣшницы, че онова рожденіе е было *неисказана дарба отъ Бога* на единъ загубенъ свѣтъ.

Азъ множество-то наши читатели и да ся огорчени по това Рождество съ скърби и бѣдственны страданія, ако тѣ и да са лишени вече отъ много прѣтели и родници, ако и да самостоятъ бѣда и неволя тамъ дѣто нѣмалъ-та годишъ са владѣли колко-годѣ радость и благочестіе, тѣ нѣкъ могатъ да пріемѧтъ дарбѣ-тѣ Божіѣ, която ще имъ бѣде по-драгоцѣнна въ врѣме-то на скърби и бѣдж, когато са лишени отъ благостѣ-тѣ на тозн свѣтъ.

За да разумѣемъ по-добрѣ причинѣ-тѣ защо трѣбва да са радваме на Рождество Христово, нека разгледаемъ кратцѣ защо Божія-та благодать ѝ провожданіе-то на Сына му са нарѣка *неисказана дарба.*

1. Тя е неисказана защото въ нѣя са проявяла *чудесна-та любовь* и *само-пожертвованіе-то* на дарителъ-тѣ. «Защото Богъ толкозъ възлюби свѣтъ-тъ, щото даде Сына своего единороднаго, за да не погине всякой който вѣрува въ него, но да има животъ вѣченъ.» Богъ показуваа своѧ-та къмъ насъ любовь, защото когато нѣй още бѣхмы грѣшницы, Христосъ умрѣ за насъ. Понеже той който и Сына на своего не пожали, но прѣдаде го за всица ни, какъ не ще ни подари съ него заедно всичко.» Тѣзи стихове говорятъ особенно за любовь-та показана въ смѣрть-та Іисусова, но тѣ показватъ любовь-та Божія и въ рожденіе-то на Іисуса на земѣ-та. Его, прочее, любовь въ най-высоко-то си проявѣніе, които стори пожертвованіе-то на *единородеѧ* сынъ. Има ли мѣрка на такавѣ любовь? Никакъ. Тѣзи любовь не е такава каквато често бива человѣческа-та любовь непостоянна и кратковрѣмена, но дъгготрайна и неизмѣнима. Дойдѣте да станете участницы въ тѣзи благодатна и нѣчна любовь.

2. Тѣзи дарба е неисказанно драгоцѣнна по причина на *надеждѣ-та* коѧто-то вдахнувa въ душѣ-та. Христосъ е въ насъ «надежда-та въ слава-та.» Земны-тѣ надежды исчезнуваатъ като утрѣшны-тѣ облацы, и ся поглащатъ въ бездна-та. Смѣрть ни посрѣща отъ всѣкъ страна, и тайна-та задъ гробъ-тѣ е всякога на ужа-тѣ ни, но съ Христа въ насъ нѣй имамы надежда—надежда за другъ и вѣченъ животъ—надежда за чистъ и безгрѣшенъ животъ, съ праведны-тѣ на всичкы-тѣ вѣкове, съ апостолы-тѣ и мѫченицы-тѣ, и найвече съ Христа и съ Бога.

3. Тѣзи дарба е неисказанна, защото ти никога не ни дотегнуа. Та е всякога прѣсна, и става даже по-блага и по-склана колкото повече врѣме іе имамы. Смиренна-та и благочестивна-та душа никога са не отяжчава съ Христа. Колкото повече благочестнынтѣ Христіянинъ мысли за Христа, толкови повече го и обича. Земны-тѣ дарове скоро опсѣхватъ и са забравятъ, но не е тъй и съ небесны-тѣ. Вліяніе-то на Божіѣ-тѣ любовь чрѣзъ Христа вымагы са подновяваа въ душы-тѣ ни. Колкото повече бѣлѣкятъ косы-тѣ ни и колкото повече чела-та ни са покриватъ съ бръчки, толкова повече Христосъ подмладѣва сѣрдцата ни, за да са облѣчемъ въ безсмѣртно-то когато са освободимъ отъ смѣртно-то.

4. Но тѣзи дарба е «неисказанна,» защото тя *е тякмо такава какваато е потрѣбна на всякъ человѣческъ духъ.* Отъ Христа всякой има нуждѧ, какваато и да е неговаѣ-то занятіе и какваато и да е неговаѣ-тъ възрастъ. Колкото богатъ и да е единъ человѣкъ, той пакъ е сиромахъ ако нѣма Христа въ себе си. Колкото много ученъ и да си счита нѣкой человѣкъ, той пакъ е невѣжественъ ако са лишава отъ ученіе-то Христово. Нѣма человѣкъ толкова невѣжественъ, който Спасителъ-тъ да не може да просвѣти съ небесна жаждрость. Христосъ утѣшава болны-тѣ и страждущы-тѣ въ мѫченіе-то жи, подкрѣпяваа умирающы-тѣ с *надеждѣ*, украсява новечѣ характеръ-тъ на онѣзи които по естество имать благы нравы, и спасчава грѣшы-тѣ природы. И тъй всѣкое състояніе на человѣческый животъ има нуждѧ отъ Христа.

Тогава, колко неисказанно драгоцѣнна е за насъ дарба-та на Сына Божіѣ. Нека прочее да ся радваме на Рождество като пріемемъ Христа съ вѣрѫ и любовь.

Нѣкои праздныватъ тозн день безъ да

знаѣхъ какво въспомнуча той, а другы го прѣпитвать съ вниманѣто и безчинство. Но ако сиѣ четиреси Гръцины ный трѣбва да знаемъ какво е значеніе-то на тоз день и да го прѣпитваны благорилично. Тогава ще можемъ да кажемъ отъ сърце: *«Благодаренье же Богу за неисказанимъ тя му даръ».»*

СЪДЕНІЕ-ТО НА ИСУСА ХРИСТА ОТЪ РИМСКО-ТО И ЕВРЕЙСКО-ТО СЪДОВИЩЕ.

3.

2. *Римска елдба.*

Съденіе-то на Месѣйк отъ Санхедринъ-тъ, ако да не бѣ са послѣдвало отъ Римска-та сѣдба, ѣшѣе да е нѣй-любопытно-то съдебно дѣяніе въ нѣкъ-та исторіѣ. Моисеевъ-тъ законъ, распространенъ, ако и прѣнучаенъ въ нѣкои отношенія, отъ Христіаны-тѣ, е ималъ по-голѣмо вланіе отъ кой-да-е другъ законъ въ свѣтъ-тъ. Този Моисеевъ законъ, обаче, е ималъ единъ съперникъ; Римскый-тъ законъ поспепенно си е въкалнувалъ въ нынѣшнѣ-ти животъ, и законовѣдци-тѣ отъ всѣкой народъ гледатъ къмъ него съ благоговѣніе; и сѣдѣ като поговорихмы вратцѣ вырху Еврейска-та сѣдба на Іисуса Христа, нека сега да кажемъ нѣщо и за Римска-та сѣдба.

Понтійскій Пилатъ бѣше Римскы прѣдставитель въ Іудеія, когато Іисуса сѣдѣше. Той, спорелъ както Евангелисте-тѣ го прѣпитать, бѣше тоз-и управитель на Іудеія. Какъ говоримъ по-точно, обаче, управитель-та на Іудеи-тѣ не бѣше Пилатъ, но самый-тъ Императоръ Тиберій, който обитаваше въ Римъ. Пилатъ, когото Евреи-тѣ въ обще нарицахъ тѣхенъ управитель, бѣше само единъ наибѣснѣшъ на Тиберія, свой-тѣ господаръ, който бѣше го упълномощилъ съ гражданскы и военнѣ власть.

Сутрѣнь-та въ петъкъ, въ онзи «приготовителенъ день.» Пилатъ сѣдеше въ преторійк-та си за да вѣрши обыкновенны-тѣ си дѣла. Тамъ наоколо имаше изчисены олтари и въ нѣкои отъ тѣхъ, вѣроятно, е былъ изваянъ-тъ образъ на Тиберія. Священници-тѣ и законоучители-тѣ не влизаѣхъ въ онзи-на языческо мѣсто прѣзъ святы-тѣ си дни; и Римскый-тъ управитель доброволно отстранваше тъзи мѣчнотѣкъ-та пристаеще съ войски-тѣ си къмъ прита-та на сѣдебнѣ-та стаѣ. Когато му приведохъ Іисуса на онова мѣсто, той погледна на него и попита неприятелстѣ му: «Какво обвиненіе вносите вырхъ тогозъ человѣка?» Отъ това са разбира че Римляни-тѣ изискувахъ правдѣ въ сѣдбы-тѣ си. Съ това пытаніе Пилатъ искаше да утвърди власть-та си и право-то си да испытва подробно обвиненый-тъ, и тъй да знае какъ да рѣши сѣдба-та. Пилатовъ-тъ насѣдникъ, сѣдящъ на сѣощій сѣдебенъ прѣстолъ, по-послѣ прогласи: «Римляни-тѣ нѣмать обичай да прѣдаватъ никого человѣка на смьрть, до когато онзи който е обвиненъ нѣма обвинитель-тъ си прѣдъ себе си, и до когато не му са диде прѣке да си брани противо нанесены-тѣ срѣщо него обвиненія.» Такыва бѣхъ думы-тѣ конто Римскы-тѣ управители ихъ да произносятъ въ защита на правосѣдіе. Първосвященници-тѣ и законвищи-тѣ въ тоз случай избѣгнѣхъ да отговорятъ както трѣбваше на Пилатово-то пытаніе като казахъ: «Той ако не бѣ злодѣецъ не быхмы го прѣдали на тебе.» Неприлично-то избѣганіе на управителе-то нагнѣ са послѣдва отъ справедливо изобличеніе. Пилатъ тогава пиз казя, като е тъй, «земѣте го вый и по закону вашему сѣдѣте го.» На това първосвященци-тѣ отговорихъ: «Намъ не ни е дадено (дозволено) да убіемъ никого.» Тѣзи думы отхрьлъ-те Іудеи-тѣ бѣхъ довели Іисуса на Римско-то сѣдилище не да си сѣди, но да си погуби.

Това като е тъй, като Іисусъ вече бѣше осѣденъ на смьрть отъ Еврейскый-тъ Санхедринъ, защо го заведохъ при Пилата? Нѣмахъ ли тѣ-и какво право да прогласятъ крайно-то осѣжденіе на виновницы? или, ако можехъ да нанрамятъ такова прогласіе, нѣмахъ ли власть да наказятъ человѣцы на смьрть? Колко по-голѣма бѣше власть-та на управитель-тъ отъ власть-та на Санхедринъ-тъ? Какво бѣше отношеніе-то на тъзи двѣ власти въ онова мѣсто? Безъ да разяснкамы тоз прѣдметъ подробно, ще забѣлѣжимъ че ако Санхедринъ и да имаше право да сѣди, пакъ нѣмалъ-та смьртны наказанія и извыршаніе-то на такыва рѣшенія бѣхъ въ власть-та само на Римскы-тѣ управители. При това, управитель-тъ не само имаше власть-та да рѣшава и да извырша такыва сѣдбы, но той имаше власть и право да испыта обвиненъ-та подробно и да уреди какъ-то е служавалъ такова наказаніе.

По дали Евреи-тѣ имахъ право да осѣждатъ человѣка на смьрть или не, тѣ извыршихъ това противъ Іисуса; и дали бѣше законно за Пилата да испытва изново обвиненъ-тѣ който тѣ му доводжаха или не, въ тозъ случай той направи това. Той исканіе да испытва Іисуса изново, и тай това обвиненъ са сѣди отъ дѣй сѣдовища, и Евангелія-та посочватъ борбѣ-та какво е станѣ между Римскый-тъ управитель и Еврейскы-тѣ първосвященцы, като послѣдни-тѣ искахъ отъ управителя само да одобри рѣшеніе-то ихъ, а той настоваше да испытаяа сѣдебніе-тѣ си дѣлжености и да испыта обвиненый-тъ изново. Ивно е че настованіе-то на Евреи-тѣ да не са испытва Іисусъ изново не бѣше толкозъ по причина че тѣ искахъ да запазятъ сѣдебны-тѣ права на народно-то сѣдовище, но защото тѣ са боехъ да не излѣзе нанѣй незаконно-то имъ осѣжденіе и така да са осободи Іисусъ. Но, спорелъ както са случи, стьлкновеніе-то кое-то пьрвы-тѣ думы на управители произведохъ имаше слѣдствіе-то да го обвырже прѣдъ присъствующы-тѣ и отъ два-та народа, да сѣди спорелъ законъ-тѣ обвиненый-тъ. Той трѣбваше законно и размисленно да сѣди оногозъ който Евреи-тѣ обвиняхъ че заслужаваше смьртно наказаніе.

Обвиненіе-то което Пилатъ изискуваше отъ Іудеи-тѣ противъ Іисуса си прѣдстаяи. Но какво бѣше това обвиненіе, такова ли каквото си прѣдстаяи прѣдъ Еврейско-то сѣдилище? Съвсѣмъ друго. Клеветници-тѣ казахъ: «Тогова го намѣрихмы че развращава народъ-тъ, и не остава да давать дань на Кесаря, и казува себе си че е Христосъ царь.» Това обвиненіе бѣ дукаво скроено. Ако Іудеи-тѣ да бѣхъ нанесли сѣщо-то обвиненіе кое-то прѣдстаяи въ Санхедрина-тъ, ако да бѣхъ прѣдставаяи прѣдъ Пилата само религіозни обвиненія, то слѣдствіе-то може бы нѣкне да е съвсѣмъ друго. Ако първосвященци-тѣ да бѣхъ прогласяли прѣдъ Пилата: «Нѣй имамы законъ, и по нашый-тъ законъ той трѣбва да са умьрти, защото нарича себе си Сынъ Божій,» тогава Пилатъ нѣше да дѣйствува другоаче. Тогава той може бы щѣше да употрѣби всичкы-тѣ си слѣдобы праза за да даде справедливъ край на тъзи сѣдба. Но дукавы-тѣ първосвященци знаехъ това, и по тъзи причина тѣ хвалъкъ другъ нѣкъ. Нека забѣлѣжимъ че бѣше право дѣто Евреи-тѣ обвиняваѣхъ Іисуса че са нарича «царь» защото той наистинѣ въ едно отношеніе бѣше царь; дукаво-то обвиненіе са намира въ думы-тѣ: «И не остава да давать дань на Кесаря.» Това бѣше грозна лъжа, скроена за да прѣдстави Іисуса прѣдатель на дьржавѣ-та и въстанникъ противъ Кесаря. Най-голѣмо-то прѣстъпленіе, спорелъ Римскы-тѣ закони, бѣше нападеніе и въстаніе противъ власть-та. Първосвященци-тѣ добрѣ знаехъ тозъ законъ, и за това внесоха противъ Іисуса такова лъжа тъй щото да принудятъ управитель-та да сѣди Іисуса като обвиненъ че заслужва смьртно наказаніе.

ДА ХОДИМЪ ВЪ СВѢТЛИНѢ-ТѢ КОЙКТО ИМАМЫ.

«Внимавай кѣдѣ вырвишь, сынко» казва единъ баща на сынъ-тъ си, който испрати прѣзъ единъ тьмна нощь до едно мѣсто за да извырши нѣкое благодѣтелно дѣло. Можете-то, когато дарженце въ рѣкѣ-та си фенеръ, отвори: «Не бой са тате, доста ни е да виждамъ кѣдѣ стѣпамъ.»

Тьмина владѣеше на вредѣ, и фенеръ-тъ едвамъ освѣтяваше дѣй-три стѣпки около можче-то, но свѣтлина-та бѣше достаточна да отврька пьтьтъ му. Най-послѣ, то стигна до нѣчто-то дѣто бѣше испратено, и свьрши работа-та си както бѣ прилично. Ако това можче не щѣше да отиде кадѣто го пратихъ защото не виждаше прѣдъ себе си цьлый-тъ пьтъ, то не щѣше да свьрши нищо.

Има человѣци които не искатъ да ходятъ въ свѣтлина-тѣ койкто имать, защото не была по-голѣма. Такыва человѣци виждатъ настоящы-тѣ си дьлъжности, но тѣ не вьршатъ защото не знаѣтъ бѣдаще-то си. Тѣ сѣ способни да испълняятъ днешны-тѣ си дьлъжности, но не ги испълняятъ защото не знаѣтъ каквы ще бѣлатъ утрѣшны-тѣ имъ дьлъжности. Като забравятъ божественны-тѣ думы: «Сила-та ти да расте като дни-тѣ ти,» тѣ пренебрегаятъ настояще-то по причина че бѣлаще-то е неизвѣстно.

Нѣкои, на примѣръ, не признаватъ никоѣ истина на Христіанство-то за вѣрна, защото не могатъ да знаѣтъ съ увѣренность всѣкъ Христіанскъ истина, и така оставятъ ѣ съвьршено безвѣріе. Такыва постъкнятъ като онзи който не бы прѣлъ скалопѣны дарове, защото не може да има всичкытѣ сѣнтъ. Саществуватъ такыва человѣци които казватъ че не можемъ да знаемъ навѣрно нищо за Бога, защото Господь е съвьршенъ, и като человѣкъ е несъвьршенъ той не може да проуяѣ *съвьршенаго Бога*, защото Божіи-тѣ работы са неиспытаны. Има и такыва които отричатъ че Господь управлява свѣтъ-тъ, защото тѣ не могатъ да разберятъ какъ може той да извырши тоз свѣтъ да нарушава свободдѣ-та волѣ на человѣцы-тѣ. Тѣ не искатъ да знаѣтъ *нѣкои* нѣща, защото не могатъ да знаѣтъ *всичко*.

Человѣци-тѣ искатъ да ходятъ чрѣзъ виждѣніе-когато отъ тѣхъ са изискава да ходятъ чрѣзъ вѣрѣ. Тѣ искатъ *чуственны* доказателства когато отъ тѣхъ са изискуя да уповаяятъ на *Божіе-то свидѣтелство*. Нѣй обаче сиѣ съдденіи да имамы довѣріе, да вѣрваемы. Дѣйа-та сами виждатъ нѣкои истины, но повечето тѣ научватъ отъ свидѣтелствованіе-то на родителе-тѣ си. Дѣте-то не противорѣчи на бащи си и на майки си, но пріема сѣ вѣрѣ какъ-то му кажатъ, защото тѣ са поопатни отъ него. Безъ вѣрѣ въ родителе-тѣ си дѣца-та не быхъ могли да живѣятъ.

Нѣй сами създадени да имамы вѣрѣ въ Бога, и нѣмо повѣреніе въ Словото му и въ проведеніе-то му. Той ни дава всичка-та свѣтлина и сила, когато дненно-то вѣрѣне изисква. Той ни повелява отъ начало-то нашаго дѣйствіе-то на единъ работа, нито ни казва какъ ще бѣде послѣдна-та сѣдба; но явна ни е всичко що съдѣйствува за добро на онѣзи които го любятъ. А напротивъ «който не вѣрува въ Сына, нѣма да види живота: *но гнѣвъ Божій остава на него.*»

ОБРАЗОВАНІЕ-ТО ВЪ ГЕРМАНІѢ.

3.

Сѣдѣ като дадохмы кратко историческо изложеніе за образованіе-то въ Германіѣ, сега ще поговоримъ вратцѣ вырху разны-тѣ училищя въ онѣзи дьржава.

Первоначалнѣ училища. Развитіе-то на системѣ-та чрѣзъ който са сѣ дава чисто първоначално образованіе на цѣло-то населеніе не е твьрдѣ древно дѣло у Германіѣ. По градове-тѣ е нѣмало нѣкои първоначалны училищя, които са были основаны свьрменно съ но-горни-тѣ или Латинскы-тѣ училища, но такыва първоначалны заведенія не съществуваха въ села-та. Всичкы-тѣ общщіни документи отъ срѣдни-тѣ вѣкове говорятъ само за градскы първоначалны училища. Първы-тѣ редовны училища отъ тоз родъ са основаха у Брандебургска-та область, въ 17-ый вѣкъ, наскоро слѣдъ тридесето-годишна-та война, прѣзъ царуваніе-то на Фридрихъ Вилхелмъ; но не са знае какво е было състояніе-то на онѣзи училища. Въ начало-то на 18-ый вѣкъ, когато Брандебургска-та область и Пруско-то дюсство станахъ царство, са положихъ нѣкои слабы старанія за да са основатъ първоначалны училища по цѣла-та область; но какво нѣмаше добрѣ-въспитаніи учители за такыва училища, и като странѣте не бѣхъ нито настоятелны нито добрѣ-управляваны, то образованѣ-то състояніе на народъ-тъ почти не са промѣни. Учители-тѣ въ онѣзи училища тогава бѣхъ повечето слабы ученици отъ но-горни-тѣ училища, изкаѣны слуги отъ благородны домачадія, или освободени войници. Царь Ф. Вилхелмъ I, который-тъ Пруссы градѣ, обращаше особно внимаіе къмъ първоначално-то образованіе на народъ-тъ си; негово-то желаніе бѣше да научи народъ-тъ си да са повнима-

подъ управ
могатъ да
извиши
ствіе на
е искатъ
то не мо
ритъ чрѣзъ
ствіе на
изиска
кать чуж
о отъ тѣхъ
Бонсе-мо
ны съдъ
вѣрваны
истины,
свидѣ
ѣ си. Дѣ
ѣ си по
ѣ си.
ѣрьк такъ
ѣ ся по
ѣ ся.
могли да
ими вѣрх
Сновъ.
. Той на
ѣлъ, кои
. Той на
ѣлъ, що
слѣдна-та
ичко що
зи конто
то не вѣ
животъ:
го.

ЗМАНЪ.

ко нето
ование-то
говорнѣ
мища въ
ствіе-то
да ся да
ление на
ѣ древно
тѣ е не
училища,
врѣмено
тѣ учи-
ѣ ся да
сеи-та.
ити отъ
сахо за
а. Пър-
ѣ ся да
ѣ-та о-
ѣ ся.
ѣ, прѣзъ
ѣ ся. Ка-
ѣ ся.
та 18-й
а область
ѣхъ цар-
ства сто-
ѣ начала
; но ка-
учители
тарство-
ѣ ся.
ѣ ся.
ѣ ся.

не може да отбѣгне по война-та *гл. Лордъ Дерби* говори на Русскій съ вниманіе на война-та тоѣ-чи въ-конто са ній-много интересувани и конто не можемъ съ равнодушіе да гледаме че са проваждать, и потомъ-та дознаи са прїе него хорта въ военни-тѣ дѣйствованія на Руссїя. Ній не можемъ да се отбѣемъ нито за слѣд минута отъ пать-тѣ войто сами си прѣдвидуваемъ, и сами прѣди три-четири седмицы, въ надвечерїе-то на падніе-то на Нївелъ, Лордъ Дерби сами увѣри сѣка безпокойна депутаціїа че то нетолко-то вѣнкнѣ дѣйствіе-та наши интереси не са застрашаватъ. Ній вѣрвамъ че ще нѣкои истина че Парламентъ-тъ се сѣмкна защо-то Правительство-то нѣ-ма кужда отъ прастѣчена подпорка сега, когато нѣкои сѣмѣтія сѣ случаѣтъ въ Истокъ и когато се изискватъ епоновіе и сдогласности въ сѣкакваго-то на много кадрове.

Дели-Нюсъ, отъ 7-ай Дек. казва:

Отъ това дѣло, Парламентъ-тъ са сѣмкна три седмицы прѣди обикновенно-то рѣшеніе, не сѣмдаа че нѣкои военни партіи въ Министерство-то е зеда вѣрхъ. Сѣбирніе-то на Парламентъ-тъ не може да бадне благо-прїятно за просѣ-тѣ на сѣмка военнолюбива партіа. Парламентъ-тъ е мѣчно дѣло прѣкати-тѣ са подлагать на дѣлги разисканія и всестранны обсѣждения, и за това ній мачно можемъ да повѣсимъ че ако самострая военолюбива партіа въ Министерство-то те е расположена да подложи планове-тѣ си на Парламентарно разисканіе. Правительство-то вѣроіе вслѣд да го сѣмѣ Европа-та, че то е дѣло на удобри военни-та му политика когато та му са наяти отъ войла-та на народъ-тъ.

Нало Мало Галета отъ своѣ страна казва:

Министерство-то е дошло до сѣмо мало-то рѣшеніе. Въ сѣмо заседаніе вчера то рѣшило да сѣмка Парламентъ-тъ за 3-ай Декабріе. Това плашѣніе вѣ-произвело-то на Англійскій-тѣ народъ, но тѣ са неизбѣжаны въ такава опасны прѣмѣна като настоящы-тѣ доволно е на народъ-тѣ дѣто той бѣше сѣмо-то-то-то мѣсецы съ безбоязнены слова и съ чевѣ-ное по вѣстницы-тѣ. Ній-добри-тѣ прїятели на народъ-тъ, отъ дѣлото нѣ-сѣмъ са бѣли сѣмо-то-то-то, а ній-зли-тѣ сѣмѣ-то-то-то са проваждать, Кой е-то? Сѣмкаваніе-то на Парламентъ-тъ, ако не знаѣ дотъ, значи поне че Англія не-остана Источный-тѣ Въпросъ да са рѣши сѣмо отъ трима-та Императоры; не е-то трѣбва да зеде участіе въ распоредкаѣ-та на своѣ-то бадѣще.

Глобъ пише:

Нѣкои фанатиці пушваатъ че Парламентъ-тъ ще са сѣбере да да удобри военнаѣ-то настоѣчивости нѣкоѣ-то военнолюбива партіа. Всѣкой трѣбва да разбереаемо че въ-наше-то отечество не съществуваа военна партіа. Мадцина възхищаемъ-та можемъ-то нѣкои-то прѣмѣ-то-то-то

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвертокъ. Цѣна-та за година е едно бѣло медженде и половина, а за шесть мѣсеца при четвертя отъ бѣло медженде. Спомоществованія-та трѣбва всякога да ся пріѣдателятъ и да ся исправятъ въ полиця, въ група, въ кайме или въ пощенски тимбри (пулове) Турскія, Нѣмски, Пруски, Русски или Французски, на Редакторъ-та у Американо Хавъ въ Цариградъ. Пѣстѣта се плѣсчавата по 2 гр. на редъ-та.

Година 2. **ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ 29 ДЕКЕМВРІЙ 1877.** **Брой 52.**

ИЗВѢСТІЕ.

Извѣставанія на всичкы-тѣ си спомоществователи за прѣзъ 1877, на които не сиа могли да исправаны всичкы-тѣ листове по причина на войнѣк-тѣ, че нѣкы дъвчеты песпрятаны-тѣ листове и що нѣмъ ги исправодиъ щомъ тѣ ни извѣстятъ че могатъ да ги пріемать по пощѣ-тѣ. Извѣставанія тоже че Седмична-та и Мѣсечна-та Зорница ще сѣдѣватъ да ся издаватъ и прѣзъ идущѣ-та годинѣ, и ако бы, по причина на войнѣ-та, нѣкои отъ спомоществователи-тѣ ни да не могатъ да пріимать нѣкои отъ листове-тѣ, нѣй ще ги дръжимъ тука до когато-то поправатъ пощенскы-тѣ слобщенія.

СЕДМИЧНА ЗОРНИЦА.

Цѣна-та на «Зорница» ще бѣде сѣща-та, т. е. *едно бѣло медженде и половина.*

Спомоществованія са пріимать всякога, но трѣбва да ся прѣдплащатъ само до край-тѣ на Іуній или до край-тѣ на Декемврій.

Спомоществованія могатъ да ни са пращатъ въ полиця, въ група, въ пощенскы тимбры и въ кайме; но цѣна-та на пѣстнѣк-тѣ въ *кайме и въ Турски пощенски тимбры ще бѣде спорѣдъ текущъ-та цѣна на кайме-то въ Цариградъ.*

Въ мѣста-та дѣто иманы настоятели, цѣна-та за частны лица, които искатъ да имъ си исправа листъ-тъ въ особенъ врьскъ, *ще е 5 гроша за сребро повечѣ за всякой врьскъ.* Въ случай, обаче, дѣто 5 или повечѣ листове си исправаятъ въ единъ врьскъ, не ще ся изискватъ 5-тѣ гроша въ прибавленіе, ако и да има другъ настоятель въ сащо-то мѣсто.

Спомоществованія-та въ всякой случай трѣбва да ся прѣдплатятъ.

Това правило ще да дръжи строго.

Всякой, който иска, може да стане настоятелъ; и който ни сѣберѣ и исправи десеть или повечѣ спомоществованія, има право да задържа за себѣ си единъ десетъ часть.

Осѣмнѣ десятъкъ-тѣ, нѣй ще пращаемы по единъ особенъ листъ на всякой настоятелъ, който ни исправи повечѣ отъ 10 спомоществованія, по два ни всякой който ни исправи повечѣ отъ 25, по три на всякой който ни исправи повечѣ отъ 50, и по четири на всякой който ни исправи повечѣ отъ 100 спомоществованія.

За да знаемъ колко листове да печатимъ прѣзъ идущѣ-та годинѣ, нѣй молимъ всякого единого отъ настоятели-тѣ си да ни яви найкысо до Рождество Христово, около що колко листове той ще иска.

Писма за Зорницѣ трѣбва да ся пращатъ до Редакцій-тѣ въ Американо-Хавъ, и въ всякой случай трѣбва да ся прѣдплатены, защото другояче тѣ не ще ся пріимать.

МѢСЕЧНА ЗОРНИЦА.

Мѣсечна-та Зорница, която е едно періодическо списаніе назначено особно за жены-тѣ, ще слѣдва да ся издава и прѣзъ идущѣ-та годинѣ. Цѣна-та ѝ за сѣща годинѣ ще е 5 гроша чисты пары, т. е. една четвьрта отъ бѣло медженде. Горѣспомекати-тѣ закони за Седмична-та Зорница ся относятъ и за Мѣсечна-та.

Сѣдѣ пярьв-тѣ два броя не ще ся пращатъ никакви листове на никого отъ когото не сѣ ся пріемъ спомоществованія-та наглно, най-малко за шесть мѣсеца; нито ще ся пращатъ нѣкому повечѣ листове отъ за колкото той е прѣдплатилъ.

Никакви другы тимбри (пулове) освѣнъ пощенскы не ся пріимать.

☞ *Тѣзи седмицѣ цѣна-та на Седмичка-та Зорница въ кайме е 70 гроша.*

СѢДѢНІЕ-ТО НА ИСУСА ХРИСТА ОТЪ РИМСКО-ТО И ЕВРЕЙСКО-ТО СѢДОВИЦЕ.

4.

Въ разгледаніе-то на този прѣдмѣтъ ный смы дошли до *отвѣтъ-та* на Іисуса Христа въ Римско-то сѣдовище. Всичкы-тѣ Евангелисти казватъ че Пилатъ попыталъ Іисуса. «Ты си царь-тъ на Іудеи-тѣ? » и че слѣдъ като пріелъ отъ него положителенъ отговоръ, Римлянинъ-тъ дошелъ до чудно-то заключеніе не намира въ него «ни единъ винъ.» Въ Евангеліе-то отъ Іоанна ся плаканъ разговоръ-тъ на Пилата съ Іисуса, който са случи между пьрво-то Пилатово питаніе и послѣдно-то му рѣшеніе че не намира «никакъвъ винъ» въ обвиненьй-тѣ. Този разговоръ стана въ преторійя-тъ. Види ся че Іисусъ поне за нѣколко врѣме е билъ въ сащя-та стаія дѣто Іудеи-тѣ го клеветехъ, защото Пилатъ го попыта: «Не отговаряшъ ли нищо? Виждь колко свидѣтелствуятъ вьрху тебе.»

Когато Пилатъ повыка Іисуса вътрѣ въ преторійя-та и го попыта: «Ты си си царь-тъ на Іудеи-тѣ ?» Іисусъ му отговори: «Отъ сако себе си ли казуваишъ ты това, или другы ти рекохъ за мене ?» Отъ тѣзи думы на Іисуса не може да ся заключи че той искаше да узнае какво бѣхъ говорили Іудеи-тѣ срѣщо него, когато той не бѣше тамъ; тѣзи му думы имать по-дълбоко значеніе. Тѣ значатъ това: «Въ какво значеніе употрѣбляишъ ты думы-та царь ? Ако говоришъ отъ себе си, и употрѣбляишъ думы-та спорѣдъ както-то единъ Римлянинъ щѣше да ги употрѣби, тогава азъ не съмъ царь на Іудеи-тѣ. Но ако другы ти казаухъ това за мене, ако ты говоришъ спорѣдъ Еврейскы-тѣ пророцы, ни спорѣдъ общото очакваніе на свѣтъ-тъ, тогава ще съ нуждны нѣкои изясненія.» Пилатъ ся стареше да отговори на тѣзи думы Іисусови както единъ Римлянинъ щѣше да отори; той каза: «Че азъ Іудеинъ ли съмъ ? Твой-тъ народъ и прѣосвященници-тѣ прѣдадохъ ти на мене; що си сторилъ ?» Този отговоръ на Пилата не бѣше неблагорилчевъ. Съ това той искаше отъ обвиненьй-тѣ да ся оправдаяа и да изясни защо го обвиняваше народъ-тѣ му. Іисусъ, който мѣлчеше прѣзъ нощь-тѣ въ Сандхедрині-тъ, сега благосклонно отговори на Римскій-тѣ сѣдія, който желеше да узнае истины-тѣ въ онзи случай, «Мое-то царство,» отговори той, «не е отъ тоя свѣтъ ; ако бѣше царство-то ми отъ тоя свѣтъ, слугы-тѣ ми бихъ си борили да не бѣхъ прѣдаденъ на Іудеи-тѣ. А сега царство-то ми не е отъ туга.» Тѣзи думы съ много зѣбѣжителны ; чрѣзъ тѣхъ Іисусъ учеше единъ важнъ истинъ и въ сѣщо-то врѣме защищаваше себе си отъ клеветы-тѣ на непріятелы-тѣ си. Іисусъ исповѣда че той бѣше непитнъ царь, но отказа че не бѣ такъвъ царь, за какъвто первосвященници-тѣ го обвиняхъ. Нито си види че Іисусъ приносна право-то на Пилата да го попыта ; той като че каза на Пилата : «Като Кесаревъ наѣстникъ-тъ си дѣржишъ да защищаваш интереси-тѣ на дѣржавѣ-та и имашъ право да сѣдишъ и да наказваишъ онѣзи които свущаватъ общій-тѣ порядокъ като въстанувятъ противъ царска-тѣ власть, но азъ не съмъ такъвъ человѣкъ; азъ не съмъ земенъ царь на Іудеи-тѣ, пито съмъ въстанивъ противъ Кесаревъ-тѣ власть.» Іисусъ имаше право тъй да ся защищава, защото той никога не бѣше продумалъ нѣщо противъ Кесаря. Когато Іудеи-тѣ искахъ да го искушаватъ и по попытахъ да ли е право да платятъ данъ на Кесаря, той имъ отговори : «Отдавайте Кесареви-тѣ Кесарю, а Божій-тѣ Богу.» Іисусъ искаше да покаже на Пилата че между негово-то царство и онова на Кесаря, которо Пилатъ прѣдставаше, не трѣбваше да има никакво стѣкновеніе. Той каза Пилату, че земни-тѣ царіе имать войнщи които защищаватъ тѣхни-тѣ права, и че ако той да бѣше такъвъ царь, то неговы-тѣ слугы щѣхъ да ся бѣхъ за него.

Когато Іисусъ каза явно че той бѣше глава на едно царство, Пилатъ, който способенъ сѣдія, изведнъжъ грабна думы-тѣ му и го попыта : «И тай ты сега царь ли си ?» Іисусъ незабавно исповѣда прѣдъ прѣдставитель-тъ на тогавашный-тѣ най-великъ владѣтелъ на свѣтъ-тъ, както и прѣдъ главный-тѣ первосвященникъ, че той бѣше царь. «Ты прано казуваишъ,» рече той на Пилата, «че азъ съмъ царь.» Като говореше тѣзи думы Іисусъ знаеше че той ся прѣдаваше на кръстнѣ смьрть за спасеніе-то на человѣческій-тѣ родъ. Тѣзи мысли несъмнѣно бѣше готови въ умъ-тъ му и той продъжи та каза на Пилата : «Азъ за това ся родихъ, и за това дойдохъ на този свѣтъ да свидѣтелствувамъ истина-тѣ. Всѣкой който е отъ истина-тѣ, слуша гласъ-тъ ми.»

Ный нѣма да говоримъ вьрху важны-тѣ ученія които могатъ да ся извлѣкатъ отъ горни-тѣ думы Іисусовы, но ще сѣдѣваны сѣдебный-тѣ си прѣдмѣтъ. Пилатъ разбра че въ Іисуса нѣмаше такова вина за каквато Іудеи-тѣ го обвинявахъ, и сѣдѣ като набъзо го попыта : «Що е истина ?» той излѣзе при Іудеи-тѣ, и каза имъ : «Азъ не намирамъ ни единъ винъ въ него,» и тогава нощь-та да ся стане да го отпустіе. Но Іудеи-тѣ настоятаяхъ да ся осѣди, и Римскій-тѣ сѣдія показа слабость въ служѣй-та си. Той прати Іисуса при Ирода, който са случи тогава да е въ Іерусалимъ. Послѣ Іисусъ пакъ са доведе на сѣдалище-то, и тогава сѣдія-та показа по-голѣмъ слабость. Тогава му прати жена му изнѣсіе за сънъ-тъ си, и го съвѣтва да бѣде справедливъ къмъ обвиненьй-тѣ. Пилатъ ся поснули отъ думы-тѣ на женѣ си, но сѣдіе-то му не ся очисти отъ несправедливъ-та наклоность. Той бѣше вече готовъ да накаже Іисуса за когото нѣко бѣ пропаснелъ че бѣше невиненъ. Прѣдъ, обаче, да изкарри дѣйствителна неправда противъ невиннный-тѣ, Пилатъ опыта ражѣ-тѣ си, като изрече празднны-тѣ думы : «Непощиняетъ сѣмъ азъ отъ кръвь-та на тогозъ праведника, вый да видите.» Тогава той би праведникъ-тъ и го прѣдаде на поругнѣ-та на войницы-тѣ. Сѣдѣ като ну туряха ни глава-та, вѣнецъ отъ търніе и го обѣлкохъ съ дрехы за поругнѣ, Пилатъ го изводи вънъ и каза на Іудеи-тѣ : «Ето изводжамъ ви го вънъ, да познаете че ни единъ винъ не намѣрувамъ въ него.» Первосвященници-тѣ и слугы-тѣ извикахъ : «Распни го, распни го!» Сѣдія-та си стараеше да отбѣгне отъ това дѣло, и каза имъ : «Земѣте го вый и распнѣте го; защото азъ не намирамъ винъ въ него.» Въ това врѣме Іудеи-тѣ произнесохъ противъ Іисуса сѣщо-то обвиненіе което нанесохъ прѣдъ Еврейскый-тѣ Синхедрині-тъ : «Вый имаишъ законъ,» казахъ тѣ, «и по нашій-тѣ законъ трѣбва да умрѣ ; защото направи себе си Сынъ Божій.»

Тогава Пилатъ още повече са уплоѣ, и пакъ почнъ да пита Іисуса ; «Ты отъ кждѣ си ?» Но Іисусъ не му

отговори. Той знеше че Пилатъ бѣше забранилъ слѣдвы-тѣ си дѣлности и бѣше ся повелъ подиръ желание-то на Іудеи-тѣ. Пилатъ ся видя да ся разсѣди, и въ недоумѣние-то си каза на Іисуса: «На мене ли не говоришь, не знаешь ли че имамъ власть да те распна, и власть имамъ да те пустна?» На това Іисусъ отговори: «Не би ималъ ты никаква власть надъ мене, ако не бѣ ти дадено отъ горѣ; за това който ма прѣдана на тебе, има по-голѣмъ грѣхъ.» Съ тѣзи думы Іисусъ напомняше на слѣдн-тѣ думы, а ся постара за послѣдно-то да го отпустне. Но Іудеи-тѣ извикахъ: «Ако пустишь тогози, не си прiятель Кесаревъ; всѣкой който прави себе си царь, противнича е Кесарю.» Като чу тѣзи думы, Пилатъ ся види да ся смути. Той трѣбва да ся боялъ да го не наклеветятъ не бѣ ли въ-ръ интереси-тѣ на господари-те. Той, по разны причини, ся прави-ше отъ население-то което управляше, и ся боеше че непріятели-тѣ му щѣхъ да ся постараютъ да му отмѣстятъ. Най-послѣ той сѣдна пакъ на слѣдовный-тѣ си прѣстолъ; Римскы-тѣ сѣдни сано отъ онзи прѣстолъ можехъ законно да произнесятъ послѣдни-тѣ рѣшения на сѣдобы. Отъ тамъ Пилатъ осѣди Іисуса, за когото толкозъ пати прѣди прѣкъ-то на сѣдбѣ-тѣ бѣше казвалъ че не намѣрва никакъ винѣ въ него.

Въ разглеждание-то на този прѣдмѣтъ ный сами намѣрили че Іисусъ ся сѣди отъ дѣй сѣдницы, и че въ дѣй-тѣ тѣзи сѣдницы слѣда-ти слѣдѣвали до нѣкадѣ съобразно съ дѣй-тѣ тогава най-знаемы законодѣйнѣйши на свѣтъ-тѣ. И въ дѣй-тѣ сѣдницы сѣдни-тѣ бѣхъ неспиравелни и сѣдѣние-то пристрастно, и въ дѣй-тѣ обвинѣние-то и слѣдствѣние-то бѣше сѣщо-то. Іисусъ и въ дѣй-тѣ сѣдници ся сѣди за прѣдателство; царконно-то сѣдание-то осѣди защото той притязаваше че бѣше Сынъ Божій и чаканый тъ Месіи, а всѣко-то свѣтско сѣдание — защото той притязаваше че бѣше Христосъ царь.

Вѣстоносни гвардіи. — Отъ послѣдніа-та Френско-Пруска война знаемъ гвардіи-вѣшние ся и обхождало-ханы охраняние-то и обучаване-то на вѣстоносны гвардіи. Когато Германцы-тѣ обсадихъ Парижъ, единчко-то средство за съобщение между обсадены-тѣ и вѣшнный-тѣ свѣтъ бѣхъ вѣстоносни гвардіи. За да можатъ подобни вѣстоносни да служатъ въ прѣкие на войска, какъ на гвардіи са ся подготвяли въ нѣкои градове у Германіи, и гвардіи-ту условія ся полагатъ за изучаване-то на навыци-тѣ на тѣзи птици. Забѣлѣжено е че ако добрѣ обучени гвардіи ся пустнатъ задружно и ся отправатъ за сѣщо-то мѣсто, тѣ хвърчатъ отдѣлно, и всѣкой гвардіи, безъ да внимава на близкый-тѣ си, лѣтнатъ нагорѣ ту надолу по сѣкои воля, и пакъ всички-тѣ пристигатъ на опрѣдѣлено-то си мѣсто. Вида ся че птицы-тѣ знаятъ да ся надпрѣдварятъ и всѣкои ся мачи да пристигне пьрва на мѣсто-то отъ дѣто е тръгнала. Въ околность-та на гвардіны-тѣ кошоѣ всѣкога ся пакиратъ особени мѣста, дъвеса и пр. дѣто обикновено птицы-тѣ ходятъ, но когато добрѣ-обучени гвардіи ся пращатъ отъ дѣлъ пакъ тѣ пакога не ся спиратъ по тѣзи мѣста, но ся отправятъ право на особенный-тѣ си кафезъ и нѣмѣкога пристигатъ толкозъ изнурени щото не могатъ да ядятъ. За вѣстителна служба всѣкога избиратъ малы гвардіи щото ся измѣкатъ и ся обучаватъ.

КАЗАЦИ-ТѢ.

—

Въ настояща-та война на Русіія съ Турцій, както въ всички-тѣ Руски походы прѣки подобрѣ-тѣ трети-та години, Казаци-тѣ дѣржатъ важно мѣсто въ Руска-та войска; за това не е зълѣ да знаемъ нѣщо за тѣхъ.

Казаци-тѣ са войнственны племена, които населяватъ Южна и Югоисточна Русіія, и са дѣлятъ главно на Малоруски и Донски. Дума-та *Козакъ* на Татарски-тѣ значи свободенъ, лекоѣоруженъ конникъ; но не е извѣстно дали това наименование произхожда отъ Татарски или не, какъ-то не е извѣстно дали Казаци-тѣ са дошли скупно та са населили нѣкои Руски области, или пакъ са слѣнкѣ отъ разны скитнически племена. Чисто-то на Казацко-то население се прѣсѣрѣ различно, отъ 1,500,000 до 3,000,000 души. Казаци-тѣ говорятъ Руский языкъ разнѣсенъ съ Татарски и Полянски думы. Тѣ дѣржатъ православнѣ-та вѣрка. Тѣ са здрави, прагавы, и дѣятелни. Тѣ си оставятъ брада-тѣ, и носятъ красны шапки и широкы гащы. Казаци-тѣ са увлекли отъ давнины. Въ мирно врѣме тѣ си занимаватъ исключително съ рыболовство и скотовъдство, а земедѣлие-то и тръговія-та са повечето заемарени у тѣхъ. Конѣ-тѣ са главно-то имъ богатство, и въ военно врѣме всичкы-тѣ мжже отъ 18 до 50 годины са обязани да служатъ въ военна-та служба като конницы. Тѣ си снабдяватъ сами оружіе-та, които са едно копіе десетъ-двадесетъ краса дълго, една карабина, пищовы и сабѣя. Кончета-та имъ са малкы, но чевръсты и неуморими.

Казаци-тѣ са раздѣлени на полкове, които са подраздѣлятъ на стотны, петдесетны, и десетны. Има разны Казацки войски. Войски-та на Донскы-тѣ Казаци, и войски-тѣ на Кубанскы-тѣ, Терекскы-тѣ, Астраханскы-тѣ, Оренбургски-тѣ, Уралскы-тѣ, Сибирскы-тѣ, Семиреченскы-тѣ и Трипайкалскы-тѣ Казаци. Освѣнъ тѣзи, имы отдѣлны тѣла, какито са Казаци-тѣ на Стража-та и на передовный-тѣ конническій полкъ отъ Кутаисъ. По-то-зи начинъ, като сѣбтаны сано отдѣл Казацы на конто служеніе-то въ войска-та трае отъ 10 до 20 години, Русіія е въ състояніе да дигне въ нуждно врѣме около 350,000 отъ тѣзи конници, всичкы-тѣ обучени и готови да ся хванатъ за оржіе.

Историческый-то животъ на Донскы-тѣ Казаци води начало-то си, що можехъ тай да кажемъ, отъ пруганѣ-то на Иванъ Грозный, който въ 16-ый вѣкъ ги насѣрдчи да ся заселятъ по Донъ и по близкы-тѣ рѣки. Тѣхно-то назначение бѣше да прѣслѣдватъ Татары-тѣ непрѣстанно и да ги не оставятъ на мира, а относѣ тѣ почнахъ да ся обхождатъ по слѣдѣ-тѣ начинъ и съ Турци-тѣ. Съ помощь-та на Казаци-тѣ, Руски-тѣ прѣдѣли ся разширихъ до бѣлгоне-тѣ на Черно и Каспійско море, и до Кавказъ-тѣ и Уралскы-тѣ планины. Важны-тѣ услуги които това племе е направило на Русіія, са приносвайти отъ дѣто трѣбва, и то съ ползуда съ особены почести въ Москва.

Петръ Великый-то епоха епоха въ историк-та на Донскы-тѣ Казаци. Тоза царь проумѣ добрѣ военни-та имъ важность, и за това той ги прѣустроя и прѣобразуява. Отъ онова врѣме Казаци-тѣ станахъ добри конници. Въ сѣщото врѣме Петръ Великый прѣпоча жителъ-тѣ имъ. Той ги пусна да орахтъ и да повикатъ земя-та, и да обработятъ градины-тѣ, лозя-та и ливы-тѣ. При новый-тѣ тоза начинъ на живѣние, тѣ пакъ си останахъ войнственни и способни да стоятъ даже сѣрцо редовны войски. Катерина II, обаче, прѣобразуява Казаци-тѣ тай както ги нанирами въ сегашны-тѣ врѣмена. Когато Русіія-та завладѣха Крымъ и дирградостно-то сѣдалъ-та се до Кавказъ, Донска-та область прѣстана да е погранична, и въ нѣкѣ ся въведе съществующа-та правительствена система на вкѣтрѣшны-тѣ области. Гаматъ-тѣ на Казаци-тѣ, който до-тогава ся избираше отъ народъ-тѣ, послѣ ся наименуваше отъ Правительство-то, но да ся оставатъ въ войнственно-то и въ гражданско-то управленіе независимы. Казаци-тѣ останѣхъ пакъ свободни въ дѣржавѣ-та, и единчка-та имъ длъжность бѣше военна-та служба, който тѣ изпълняхъ съвѣстно.

Изнѣшны-тѣ войны послужихъ да покажатъ недостатъци-тѣ на Казацкѣ-та система. Когато военна-та служба стана задължителна за жителѣ-тѣ въ Русіія, Руско-то Правителство помисли за благоразумно да тури и Казаци-тѣ на сѣщѣ-та поча съ друго-то населеніе. По-този начинъ Казаци-тѣ ще съставатъ въ бѣдаще нераздѣлна часть отъ редовнѣ-та войска на Русіія.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

ПРѢЗЕДѢЛ НА ГОДИНѢ-ТѢ 1877.

Въ начало-то на годиѣа-та 1877, Европейци-та, които бѣ ся отворили въ-ръ 11-ый Декемврій 1876, още заседаваше. Та свѣши заседанія-та си на 8-ый Январій. Тѣзи Конференціи имаше единствена-та цѣль да отговорѣ Турско-то Правителство съ Сѣрбія, Черногора, Босна, Херцеговина, и Българія. Прѣдложенія-та, които ги направи на Порта-та за улучшеніе въ жѣтско-то гражданско управленіе на три-тѣ области въ Европейска Турція, ся отхвѣрлихъ отъ Великый-то Съвѣтъ, който ся дѣржи на Высока-та Порта подъ прѣдсѣдателство-то на извѣстный-то Министръ Мидхатъ паша, въ четвертъкъ на 6-ый Январій.

По 15-ый Ян. посѣщающи-тѣ и изпращани-тѣ на Конференціи-та Семь бѣхъ оставили Цариградъ, и очакваше се че Русіія скоро щѣше да обяви война. Въ-ръ-то стрѣмѣ мѣрки, обаче, Русіія-то Правителство започна единъ дипломатическы прѣговоры съ Сѣрбія, и подсѣди-та за уравненіе-то на жалоотѣ-то по мирни начини пакъ и самѣ. Единъ Протоколъ ся подписа отъ прѣдставителѣ-тѣ на Сѣрбія на 18-ый Мартъ, и имаше надежда че ако той поне да прѣемане отъ Порта-та всѣко-то желаніе да ся прѣкане.

Между това врѣме Сѣрбія и Порта-та са договорихъ поносѣду си около 17-ый Февруарій, и Турскы-тѣ войски трѣбваше да ся оттеглятъ отъ Сѣрбско-та земя 12 дни слѣдъ подписваніе-то на договоръ-тѣ.

Прѣговори за миръ бѣхъ са започекали между Порта-та и Черногора, но остана безъ резултатъ.

Слѣдъ дълги тайны прѣговоры между Русіія и другы-тѣ Европейски Силы, тѣ ся обяви война на 1-ый Апрѣлъ, като Порта-та отказа да удобри Лондонскій-то Протоколъ. Руски-тѣ войски незабавно прѣмина-ха Прѣпа-тѣ, и на много мѣста подпираха Турска-та военна страна, които още не знаехъ че война-та бѣ започекала. Два мѣсеца нарѣдъ Русіія-тѣ ся завладѣха спокойна всѣкадѣ. Въ Европа бѣ обсѣдната Турская крѣпость на Дуная, като хвѣрлихъ въ въздухъ-тѣ съ торпиды-тѣ сѣ два бронны корабы. Тѣ дѣйствѣ прѣмина-ха-тѣ и запикахъ Добруджа и окопа-ха-тѣ на Свищовъ безъ голѣмы загубы. Въ Азія тѣ прѣзехъ Ардаханъ и Баязидъ, обсѣдка Карсъ и на 4-ый Юній-то ваша войска-тѣ хвѣрлихъ знамѣ-то Ерзерумъ и остоѣ въ Тахиръ Тедѣкъ. Единчко-то недоволствіе-то тѣхни-тѣ сходуды бѣше неопокоява-ти ихъ при Батумъ. Прѣзъ тоа врѣмѣ Турскѣ-то хванахъ сано съ сѣна войска, т. е. прѣзвѣние-то на вавѣсто-то Сухумъ-Кале.

На 13-ый Юній Русіія-тѣ нападнахъ Дунавъ и си отбѣснахъ. Тѣ сѣдамы слѣдъ това всичка-та Руска войска въ Азія бѣше сѣ оттегнала къмъ границѣ-та. Въ Европа Русіія-тѣ непрѣкопнала сано подъ-редостѣ-то на Балкѣ-тѣ Хинкъ-Боговъ на 2-ый Юній, и прѣзехъ Шипченскѣ-та проходъ на 7-ый Юній. На 4-ый Юній Руска-та военна сила прѣмина Прѣпа-та на Дунавъ-тѣ. Такъ тогава Пѣвенъ ся позаулъ, и на 8-ый Юній Османъ паша-то и прѣдшествующы отдѣлѣніе бѣхъ обсѣдани въ варо-то Руско-то пристанище на онова мѣсто. По онова врѣме Турска-та войска на Дунава са тури подъ заповѣдѣ-тѣ на друга глава. Между Дуна при пѣдаа-то на сила войска, Османъ-бѣлѣвѣ паша-та ся оттегли отъ Чернигра въ вмутрѣ-та на сила войска и са назначи да посѣщне Русіія-тѣ подъ Плевна-тѣ. Тоа движеніе стана подаа-бѣрже щото Турска-та войска конто на 13-ый Юній ся бѣше въ сѣрдце-то на Чернигра, на 13-ый Юній потегна отъ Едрене за Балканы-тѣ, и на 19-ый Юній Русіія-тѣ. Смущеніе-то на Русіія-тѣ сила ся увеличи; тѣ прѣтѣрпѣхъ второ нападъ на Плѣвенъ, на 18-ый Іюній, и на 19-ый тѣ бѣдоха разбити при Есны-Загра.

Това прѣкратѣ нападателны-тѣ дѣйствія отъ страна на Русіія-тѣ и въ Европа и въ Азія. Въ сѣрдце-та на Азія, Турска-та военна дѣйствія са започекахъ противъ Пѣвенъ подъ надзорство-то на Генералъ Тодлебена и которо Ловеча са прѣзе на 22-ый Августъ. Тѣзи-то нападенія на Пѣвенъ стана на 31-ый Августъ, и то ся отдѣсна съ голѣмъ загубы. Въ тоа сѣчкѣ Русіія-тѣ са увѣрѣхъ че трѣбаше да ходѣчатъ чисто-то на военна-тѣ си сила за да довѣршатъ прѣдприято-то си дѣло. Прѣзъ Августъ Турци-тѣ нападнахъ прѣзъ да напрѣмятъ едно всеобщо нападеніе. Въ Азія, подъ на тоа усилѣе бѣше прѣзвѣние-то на Казалъ-тепе, въ Александропольскій-то пашъ, отъ Мухтаръ паша на 23-ый Августъ. Въ Европа, обаче, сѣдѣхъ нѣколко побѣды въ около Казанлъкъ, Турци-тѣ изгубоха на-мало 20, 000 военны войницы при Шипченскій-то проходъ, безъ да постигнѣтъ желѣдѣ-та цѣль. Другы 2,000 Турскы войницы са пострѣдувахъ по сѣщій-тъ начинъ при Плевнѣ на 18-ый Августъ. Между 15-ый и 22-ый Турска-тѣ войски въ Дунава отъ Подолска-та линія. Тѣзи сѣдулки, обаче, нѣкѣ нѣкои важны послѣдѣтія, защото Русіія-тѣ въ Българія, отпокитаки ся мало силы, бѣхъ въ состояніе да отбѣсватъ Турскы-тѣ нападенія по Лятра, които бѣ най-важна-та точка на подвѣнѣ-то нѣго. Съ отбѣсваніе-то Мехмедъ Али паша-та войска при Черковна на 9-ый Септемврій се свѣрши періодъ-та на Турскы-тѣ сѣдулки и военни дѣйствія въ Русіія-тѣ сѣщѣ. Въ Азія Мухтаръ паша-та войска са нападнѣ наесано отъ по-голѣми военни силы на 20-ый Септемврій, и сѣкъ дѣй сѣдящи са сѣдѣдѣнѣ-то и разбѣ при Аладжа-Дагъ. Тоа злощастно за Турци-тѣ сѣбитіе ся послѣда отъ прѣзвѣние-то на высокопашѣ-то около Деде-Бунбу на 22-ый Септемврій. Прѣблизвѣнѣ-то на зима-та и успѣшно-то бранѣніе на Ерзерумъ принудихъ Русіія-тѣ да прѣзвѣнѣ и Карсъ, и слѣдователно тѣ го прѣзехъ, съ прѣстанѣ на 6-ый Ноемврій. Отъ тогава насамъ, зимня-тѣ

сѣнгове, за кото Турци-тѣ готова са набѣднали, забиякя дивнеско-то на Русьи-тѣ в войска из Азія. Въ Русчукъ Русьи-тѣ употрѣбиха по-голѣма-та часть отъ войска-та си силы въ обсада-та на Плѣвенъ. На 12-ый и 15-ый Октомвр., Дибокия и Тиленъ, прѣзъ кото водоше жаттъ за отегглянє-то на Османъ паша, си прѣлъсна, и цѣла-та грома запиди отъ Плѣвенъ до Берковица, и вино до Орхание и Етрополе се заняли отъ Русьи-тѣ. Единчко-то средство за избѣгванє-то на Османъ паша, бѣше да пробіе Русьи-тѣ обсадителни линіи около Плѣвенъ. Той бѣше не знаелъ да сторе та-ва. Войска-та му изгаждки и положеніе-то му стаяа несносно. Потвисвать отъ 100,000 душе Отоманска войска, Плѣвенъ се даде на 28-ый Ноємвр. въ послѣдно-то си усилиє да сѣ отворе пать. Самси Османъ паша бѣше ранен и отъ 60,000 Турска войска вече нетомай-тѣ запиди сечиха само 20,000 способни да служатъ въ войска-та служба, но да не бѣхъ си поробили. Обсада-та на Плѣвенъ ще се продлежи поскоро! най-продъ-тѣ обсади въ исторія-та. Нѣкои си въ сравнихъ съ обсада-та на Мецъ у Франція въ 1871. Мецъ обсае си прѣзъ отъ Германцы-тѣ съ тѣмдъ количество-то войска, и гарнизонъ-ту отъ 130,000 войницы, слѣдъ едно протвисие отъ 2½ мѣсецы, бѣше почти непоробленъ. Плѣвенъ, напротивъ, бѣше въ Русьи-тѣ нападенъ бѣшо петь мѣсецы до като повече отъ половина-та на гарнизонъ-ту му бѣ си обезнищенъ. Осѣмъ пъти, прѣдъ-то прѣдъ-то Плѣвенъ бѣ отъ Русьи-тѣ нападенъ. Но прѣмѣнаніе-то на тѣзи точки отъ Русьи-тѣ е наистина велико-то сѣдѣніе на война-та, и дасочи-тѣ слѣдствіи на тѣзи Русьи-тѣ сполучи не могатъ еще да се прѣдвидятъ.

Сърбіи стаяи пакъ въ война съ Турцій на 2-ый Дек. Едно Сърбско тѣко подъ-дошъ-ли-тѣ на Плѣвенъ, Русьи-тѣ бѣше. Види си че сега часъ отъ тѣзи силы, са е сѣдинили съ Русицы-тѣ въ обсада-та на Видинъ, и останали-та съ Генералъ Гурко-то-на войска отъ Софія, Аяъ-Пазлика, Крушумяе, и Лесковацъ сово подежахъ въ рацѣ-тѣ на Сърбы-тѣ. На 15-ый Дек. Турска-тѣ силы се принудуяхъ, слѣдъ една сверпѣна бѣлка, да напустатъ Пирогъ, и Сърби-тѣ заняихъ овая градъ. На 19-ый Турска-та войска кото бранеше гъ-то Плевенъ Балкановцы-тѣ проходи отъ Орхание въ Софія, като сѣ отвори отъ новинъ-та са Русьи силы при Ташъ-Кесенъ, принуди си да сѣ отегглянъ къмъ Зайтица.

Окончающо-та се година остави черни обаяцы надъ нашій-тѣ небосклонъ. Въ-можно е дасе 1877-та година да звящше на Европа сѣдна по-обширна война. Но Балканъ-то е непоробенъ, и останъ-то, като вѣтнемъ още недъхъ единъ по-годѣ къмъ него, нанирами то отъ всѣ-ка точка силно съ бѣлгаръ и сърбъ. Търгоніа-та се съсипа, за вагрѣшни-то дучиеніе не говорѣе. Градове и села се опустошиха, и богатства, които са се пробирали съ кервани отъ Азія и инвентоденни грьмы и трудове сѣ распиляхъ въ единъ минутъ. Плачъ-тъ и пискъ-тъ на родители и сирачета се чуяи отъ всѣка страна. Или обаче и сдна страна надежда за миръ — миръ кото ще обезпечи животъ-та на всѣкого въ тѣзи земіи, и когато трудолюбивій-тъ ще може да сѣ насажда съ по-голѣе-тѣ на честтий-тъ си трудъ.

Въ Франція прѣзъ послѣдній-та година прѣдъхнаяхъ-тѣ примирєніяи на Пиринеи-то съ опитахъ да сѣобразѣ Республиканска-та система. Тѣ прѣдумахъ Мак-Махона да распуги Республиканско-то Министерство и Парламента-тъ. Тѣ учитрѣбъ-на висше средствія въ избѣгванія и на новы-тѣ прѣдставители на Французкій-та народъ, но не сполучихъ. Маршалъ-тѣ най-послѣ радуя дѣлженъ-то си и се покори на воля-та-на народъ-та. Нѣма вѣра Республиканско Министерство и по-тоя начинъ успокои отечество-то си.

Въ другы чужди земи нѣмо сѣ е случило интересно за наши-тѣ читатели. Англія сѣ пословичнѣ-тѣ си интересы пиняи да *благоволяко*, спорядъ повторителнѣ-тѣ обявленіи, да стои на стрѣма въ борба-та на борди-тѣ, и Англійско-то Правителство сѣ е показвало не то благоговѣ прѣдъ народный-тъ гласъ. Австрія и Германія удобрика строга неутрадность въ отношенія-та си къ Турцій, но и дѣй-тѣ си показахъ повечѣ или по-малко добръ-расположеніи къмъ Русьи-тѣ. Италія нарастне, и нѣко е на желаніе да стане пай-голѣмъ поборска сила на Средиземно-то море. Гръція изгуби всѣкого съ въздвижаніе-то сѣ отъ вѣтрѣшны распри тъзи година, за да добие нѣщо и почесть прѣдъ Европа.

ВОЙНА-ТА.

Спорѣдъ единъ телеграмъ отъ 24-ый того отъ Солѣйманъ паша, който сега начаалствуя Турска-та войска на Балканъ-то и на война-та гамаяхъ съ Татары-тѣ Назарджикъ, Русски-тѣ заняиаи Ташъ-Кесенъ, и Шакиръ паша съ войска-та си заседна пауставъ Бонкари и слѣдуяхъ да сѣ отегглянѣ Петричъ. Въ послѣдъ-тѣ дни въ тоаи случай Бейкръ паша съ шесть батальона пѣхоти и съ четыри тоаи успѣшно бранѣхъ Турска-та войска когато са отстелаіа. Кяаа се че Руска-та военна сила, кото дѣйствуваіа въ онзаи посока, сѣстоя-ла отъ 30 батальона пѣхоти и 10 тонове. Отъ тоаи-то Руска-тѣ сили въ Средиземно-то сѣ бѣхи тѣрдѣ дѣятелны. Спорѣдъ другъ телеграмъ отъ Солѣйманъ паша, отъ 23-ый того, тѣ прѣсѣкаи сѣ-средствіа-та между Софія и Селѣвнія-то военый-то главенъ стаяъ. Относѣ Русски-тѣ са движаи по долина-та на Петрича, дѣто вѣдоаю стаяаи сѣа сиицо-то батаіа Начаалъ-то на Турска-та войска въ онзаи страна, Шакиръ паша, казва че слѣдъ редъ мажнотіи по причина на лошаиста-тѣ и водно-то сѣстояніе той сполучилъ да прѣнесе тонове-тѣ си на пъхоте-тѣ около Пиватарица, които си поораъ за отбрана. Друго отдѣленіе отъ войска-та Руска войска бѣ-ше отъ Новаи-ский-тѣ пать дори до село-то Бакарелъ. Видя си че отъ тѣзи Русски-тѣ са си прѣмѣжаваіи въ Сихоковско-то поле, поеже Турскій-тѣ сѣ основаіи въ Ивановско-то сѣ единъ сѣмѣніе близо при Чамурли, едно село около 3 часа пать отъ Самоковъ. Русски-тѣ заняиаи височинаі-тѣ близо при оная село и предлежащи-то на Ивановско-то.

Видя си че и Сърби-тѣ са единко дѣйстваіи въ зимный-тъ си походъ. Англійскій-тѣ воененъ кореспондентъ на Лондонскій-то вѣстникъ „Ньюсъ" ни показа, кото Сърби-тѣ заняиаи овая градъ. На 19-ый Турска-та войска кото бранеше гъ-то Плевенъ Балкановцы-тѣ проходи отъ Орхание въ Софія, като сѣ отегглянѣ отъ новинъ-та са Русски силы при Ташъ-Кесенъ, принуди си да сѣ отегглянъ къмъ Зайтица.

Окончающо-та се година остави черни обаяцы надъ нашій-тѣ небосклонъ. Въ-можно е дасе 1877-та година да звящше на Европа сѣда по-обширна война. Но Балканъ-то е непоробенъ, останъ-то, като вѣтнемъ още недъхъ единъ по-годѣ къмъ него, нанирами то отъ всѣка точка силно съ бѣлгаръ и сърбъ. Търгоніа-та се съсипа, за вагрѣшни-то дучиеніе не говорѣе. Градове и села се опустошиха, и богатства, които са се пробирали съ кервани отъ Азія и инвентоденни грьмы и трудове сѣ распиляхъ въ единъ минута. Плачъ-тъ и пискъ-тъ на родители и сирачета се чуяи отъ всѣка страна. Или обаче и сдна страна надежда за миръ — миръ кото ще обезпечи животъ-та на всѣкого въ тѣзи земіи, и когато трудолюбивій-тъ ще може да сѣ насажда съ по-голѣе-тѣ на честтий-тъ си трудъ.

Въ Франція прѣзъ послѣдній-та година прѣдъхнаяхъ-тѣ примирєніяи на Пиринеи-то съ опитахъ да сѣобразѣ Республиканска-та система. Тѣ прѣдумахъ Мак-Махона да распуги Республиканско-то Министерство и Парламента-тъ. Тѣ учитрѣбъ-на висше средствія въ избѣгванія и на новы-тѣ прѣдставители на Французкій-та народъ, но не сполучихъ. Маршалъ-тѣ най-послѣ радуя дѣлженъ-то си и се покори на воля-та-на народъ-та. Нѣма вѣра Республиканско Министерство и по-тоя начинъ успокои отечество-то си.

Въ другы чужди земи нѣмо сѣ е случило интересно за наши-тѣ читатели. Англія сѣ пословичнѣ-тѣ си интересы пиняи да *благоволяко*, спорядъ повторителнѣ-тѣ обявленіи, да стои на стрѣма въ борба-та на борди-тѣ, и Англійско-то Правителство сѣ е показвало не то благоговѣ

не едно примирѣ за прѣговоры за миръ.

Турки отъ вчера казяа: Махмудъ паша тръгна днесъ за Чатладжа за да сѣ сякори съ присвѣствіе-то си довършвящо-то управленіа-то на онзаи мѣста, и ще сѣ изрѣе идуща-та недѣля.

Бѣлгродскій-то дописвяи на *Таймсъ* телеграмъ отъ 17-ый Декемвр. ни ще Новапазарско-то Санджакъ 152,000 души, кото бѣшаи свободни сѣ всичко що е нужно за сѣда дѣйствія отбрана. Често Турцы-тѣ заняиаи Полюовинъ-то. Николаєв, то той не сѣвлаъ да напрѣдна бѣрзо, кото трѣбвало да дѣржи сѣобщеніи-та си съ Сърбія.

Единъ телеграмъ отъ Вѣена, отъ 18-ый того казяа: Отъ Антивари извѣстяватъ че вчера и днесъ населеніе-то цѣло да остави мѣста-то. Австрійско-то Правителство сѣ е ангажирало да напрѣдъ-тѣ ни пропусне-то на Порта-та, кото ну ся моли да попаи-то Русѣія дали ще бѣ прѣеіа нѣкои миродобѣ прѣдложенія отъ Турцій. Казято и е сѣ Англія, то сѣ е отъ-тѣ-то пръ, кото говорѣтелнѣ ни ще, казяа *Таймсъ*, той кяаа да докачи честолюбіе-то ни интересы-тѣ на Англія.

Л. Хералдъ казяа: Атинскій-тѣ ни дописвяи ни пиша че на 13-ый того Гръцкія-тѣ Министри дяаа особни аудіенціи да разискаятъ въ настоящія-та нѣжность на положеніе-то ни работы-тѣ. Отъ главны-тѣ Министри, Г-да Зиаиисъ и Дилиг-Георги дояха гаесъ да сѣ спиеяи въ Бояія мѣрка за дѣйствіе отъ страна на Грацко-то царство: Г-да Трикуки и Кумиздуро настояяхъ че Гръція трѣбва да дѣйствува всѣкаква, и Г-да Дилигракиса Дели-Яни казяхъ че тѣ ще сѣ дѣржатъ о рѣшеніе-то на повечето отъ сѣтрудящи-тѣ сѣ. Дояхъ Критяни, Кроньдъ и Хелени Мавръ, пашалъ-то на Тесалія, Епиръ, и Солуни да изглѣдатъ въ Атина и стигнали въ Критъ съ едно количество оружія и другы военны потрѣбы.

Единъ телеграмъ до *Дейли Ньюсъ*, отъ 3-ый Декемвр., извѣстяяи че 40,000 Русски тръгнали сѣдѣ-тѣ день отъ Плѣвенъ за Орхание, за да подкѣрпятъ Генералъ Гурко кото сѣ намѣрвалъ прѣдъ по-голѣмъ Турска сила.

Букурещъ, 11 Декемвр. — Мостове-тѣ на Петрушани, Зимница и Никополъ, кото бѣхъ сѣ поправѣли отъ послѣдніи-та вихъ-рушка, сѣ поправѣхъ. Правенѣ-то на желѣзный-тѣ пать отъ Свищовъ до Тирново да продължяи прѣзъ зима-та, и може ако-ро да сѣ свърши. Ивонъ Русски-тѣ заняиаіи прѣзъ Букурещъ на 6-ый того за Бѣлгрія. Нѣколко Русски законоѣдіи, кото сѣ са поискяи отъ Князь Карлъ-то, отиваятъ въ Добруджа. Генералъ Игнатіевъ е тука.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Лондонъ, 21 Декемвр. — *Дейли Телеграфъ* сварти Русскій-то отговоръ до Англійско-то Правителство относѣтно до прѣговоры-тѣ за миръ като доказателствъ за Англія.

Солидордъ, Морнинг Поста, Дейли-Ньюсъ и *Таймсъ* мислятъ противно-то.

Берлинъ, 22 Декемвр. — Въ отговоръ-то си на сѣда отъ депутаціи-тѣ за Нова Годяна, Германскій-тѣ Императоръ изяви надежда че война-та не ще сѣ распространи, и че миръ-тѣ е по-близо отъ колкото въобще се е мислѣло.

Берлинъ, 23 Декемвр. — *Н. Д. А. Дайчъ-мунгъ* казяа че Германскій-тѣ Императоръ, като прѣлъ здравственъ-та на Генералъ-тѣ си по поводъ на Нова-та Годяна, по-благодарилъ имъ за тѣхно-то сѣдѣствіе въ прѣсѣдъвайе-то на войска-та, и сѣ-кажа-чилъ съ тѣзи думы: «Не знаемъ годяна-та 1878 какво ще ни донесе.»

Лондонъ, 22 Декемвр. — Прѣдъ сѣда депутаціи, Лордъ Корнарворъ, Англійскій-тѣ Министръ за Посѣленія-та, казя: Поведеніе-то на Англія не сѣ е промѣнило. Не може да се остане само на вонящи-тѣ да рѣшаяхъ Источны въпросы кото сѣ Европейскы въпросы. Като членъ отъ Европейска-та чедѣ на народы-тѣ, Англія яка не сѣмо сѣвѣствателно но и рѣшаящо-день гласъ въ рѣшеніе-то на тѣзи въпросы. При все туй, обаче, никой Англичанинъ не е готовъ дуръ щото да желѣе повтаряе-то на Кримска-та война.

Лондонъ, 23 Декемвр. Англія е поканяна Русско-то Правителство да е сѣобщи Русски-тѣ условія за еднѣ примирѣ съ Турцій.

Парижъ, 23 Декемвр.— Единъ Вѣенскій телеграмъ въ Парижкый *Тимъ* утвърдяи че Англія ще сѣ въспротиви рѣшеніе-то на свободно-то прѣхождаяніе прѣзъ Дарданелы-тѣ.

С.-Петерсбургъ, 24 Декемвр. — Русски-тѣ вѣстника нападатъ силно Англія.

Лондонъ, 26 Декемвр. — Англійско-то Правителство сѣрѣ пъ-тъ *Парижъ*, който щѣше да отнесе крупными отъ Англія.

СЪДЪРЖАНІЕ.

	Стран.
Аворъ.	178
Австрія.	31, 79, 175
Австрія и Германія.	122
Австрія и Унгарія.	175
Адресъ до Лейдя Стрингордъ.	8
«Адъ сякъ съ вѣсъ.»	30
«Азъ съмъ Іесвъ Богъ твой.	113
Американска-та Комісія на Прѣселени.	134
Америка и Европа.	23
Англійско-то Банка.	7
Англійскій-тѣ Парламентъ.	34, 38, 42
Англія.	99, 115
Англія и Авганистанъ.	176
Англія и Война-та.	147
Англія и Русскій-то Кафръ-тѣ.	186
Англія и Протокольъ-тѣ.	51
Англія и Русія.	93, 103
Англія и Турція.	143
Англійско-то Кяаа)	2
Аѳоризмы по Въсвитайско-то.	199
Ауденціа-та на Италіанскій-тѣ Посланникъ отъ Русскій-тѣ Императоръ.	59
Благословеніе на Уиръ-тѣ.	170
Благословіи въ Съдланіе-то на Свѣтъ-тѣ.	64
Безъбрачіе-то и Библія-та.	65
Безъбрачно дяяеніе.	129
Бисмаркъ.	8
Бита-та при Аладжа-Дагъ.	172
Бита Плева.	190
Болящы.	4
Болящы за животны.	126
Болящы въ Атина.	171
Богъ е Источенъ на Благословеніе.	70
Бѣла жѣнда сдѣбъ-тѣ за да посрами силны-тѣ.	129
Божія-тѣ Мысли не сѣ като наши-тѣ.	13, 17, 21, 25
Брайтъ и Война-та.	19, 39
Бѣрза работа.	107
Бѣлгара-та политика на Русія.	9
Важность-та на вода-та.	43
Ватикана.	53
Великій-тѣ Сѣбѣ.	8
Викторъ Хюго.	130
Вѣнство-то на Христіанство-то.	186
Владѣчество и зависимость-та на Человѣка.	158
Въвнатвательство-та на Германія.	139
Военно-то земледѣліе на Европейска-та Турція.	15
Въспитаніе-то на Майны-тѣ.	62
Въдлушній-тѣ Телеграфъ.	106
«Всичко изпитайте : Добро-то дѣрите.	106, 109
Въскресеніе-то Христово	45
Гибѣти.	126
Генералъ Шерманъ.	99
Генералъ Шистаръ.	32, 40, 52
Германія и Русія.	36
Германія и Франція.	187
Германскы-тѣ училища.	130
Гладъ.	150
Гладъ въ Индія.	187
Гладстонъ.	98
Д-ръ Гладстонъ и Конвенціи-та.	7
Прѣдложеніи-та на Г. Гладстонъ.	72
Говеніе-то въ Христіаны-тѣ въ Африка.	182
Горящо-то на сѣзрѣ-та.	182

Гръцка-то Народно Въоръжение. 28
Гръцки. 87, 140
Далечни прѣдмѣти. 9
Да ходимъ въ свѣтлина-та, който имаш. 202
Два вида Христіяни. 5,9
Дипломаснсти-та Бруда 44
Дипломатическа-та Кореспонденція на Англійско-то Правительство. 24
«Доволно ти е моя-та благодать.» 117
До кога ще живѣемъ? 194
Доказателства за Християнство: — Іисусъ Христосъ е бѣлъ Божественъ учитель 1; Чудеса-та Христови 5, 9, 13, 17; Божественско-то прѣдсѣтіе на Іисуса Христа 21, 25; Чудеса-та сподуча на прѣдсѣтіе-то Христово 29, 33, 37; Явяніе-то на Христостъ-то 41, 45, 49, 53; Доказателства отъ пророчества-та 61, 65, 69, 73, 77; Естество-то подтвърдва Божественско-то начало на Библія-та. 81, 85, 89, 93; Само-то съвършенство на Християнство-то доказва Божественско-то му начало 97, 105, 109, 113, 117, 121.
Домашна чистота. 186
Дописки. 4, 8, 20, 36
Древный Египетъ. 24
Дружество-то за сѣдѣйствіе. 66, 94
Духовно покоясніе. 149
Духовенъ животъ. 173
Духъ-та Христовъ. 57
Европейскій-та путешественникъ въ Портъ-та. 39
Европейскы Державы Мажіе. 199
Елка свободна държава въ Южна Америка 63
Елка Христіянска дѣлкность на духовны и мирны. 50
Елка рудница за злато. 66
Елка видѣ человѣкъ. 66
Елко отварате. 111
Елко слово отъ върховный-та сѣдля на Англія. 69
Елко годѣко сѣрковище. 95
Елко дивнесско училище въ Юсюдаръ. 102
Елинъ новъ видѣ писаніе. 102
Елинъ добръ пріиаръ. 111
Елинъ добръ видѣ страхідность. 113
Елинъ свѣтлы робъ. 147
Елинъ видѣ дѣкуваніе. 147
Елисавета Фрай. 198
Електричество-то и война-та. 178
Електрушескій-та пилотъ. 103
Ехидна-та. 2
Женско-то образованіе. 98
Жѣрвъ. 30
Жертвы-тѣ на война-та. 95
Жестокость на идолопоклонство-то. 190
За стара-тѣ. 27
«Завидайте както знаете.» 123
Зайко человѣци-тѣ трѣбва да пистатъ? 14
Здравословны внушенія. 171
Зеки-та. 155
Знаюе за война. 56
Знаяа-то на Пророкъ-тѣ. 123
Значеніе-то на международны-тѣ говори. 63
Изходѣтъ на Центральній-то Благодѣтелевъ Комитетъ за Българія. 115, 119, 123
Избирано-то на Паша-та. 62
Изслѣдованіе на Г. Стилей. 158
Изіи бѣ подобостраетенъ нѣмъ человѣкъ. 149, 153, 157, 161
Источни-тѣ Христіяни. 10
Истина-та. 190
Истинно благополучіе. 26
Источный-та Въпросъ. 43, 47, 59, 75
Исповѣдь. 103
Источодни-тѣ на сѣдлечна-та топлина. 170
Искушеніе. 58
Италія. 64
Нова система за топливо. 71
Іисусъ Навинъ. 194
Іезуити-тѣ. 26
Іоснифъ-ѣ Бизарръ Българскій. 68
Кавказъ. 79
Казанд-тѣ. 201
Какъ да си молимъ. 53
Какъ да си обогатимъ. 18
Какъ можемъ да прославимъ Бога найдобрѣ? 129
Какъ да правимъ Недѣлный-тѣ день приятенъ за малки дѣца. 186
Какъ се прѣсѣка сала-та на вирны машины. 191
Какво трѣбва да се направи? 24
Какво е извършила любовь-та. 30
«Какъ сѣ повѣрувалъ, нѣма ти бадо.» 177, 181, 185
Касавищъ. 27
Каменни-тѣ взлаци. 67, 70
Кажено-то дарво. 82
Кавазъ между Амстердамъ и Океанъ-тъ. 55
Качества-та на жена-та и на мажъ-тѣ. 78
Карта. 84
Карлайлъ и Дарвинъ. 134
Князь Бисмаркъ. 8
Кобра де капело. 2
Кобадинова жѣнъ. 178
Кои прѣтелавать пьрва-та заповѣдь? 137
Кои са сподучини? 122
Константуци-та на Османска-та Державъ. 3, 7,11
Кожко струва напрѣдъ-тѣ. 31
Кожко ще трае настоящи-та война. 92
Кожко вѣрни сиа отъ съданіе-то на сѣвѣта-тѣ. 110, 114
Конкиста-та на здраніе-то въ Бостонъ. 122
Конференція-та. — Послѣдни новини на Конференція-та, 4. Европа сѣлѣ Конференціята, 16. Слово то на Г-на Гладстона въ Конференц. 15. Скаковчаніе-то на Конферен, 8. Мидхать паша и Конференціята, 12. Лордъ Сализбери и Конференціята. 32
Кравы мѣнаіи и забдуждеіи исчезнуватъ. 94
Кѣмнинъ. 199
Ла Тюрки върху произъвлежденіе-то на Руській-тѣ Императоръ. 107
Лейди Странгфордъ къмъ Българы-тѣ 59. Послѣдно-то на Д. Странгфордъ 75
Лондонскій-та Тайнсъ върху война-та. 53
Лордъ Сализбери и Конференція-та. 32
Лордъ Сализбери и Война-та. 163
Лордъ Дербіскій-тъ отговоръ на Князь Горчаковъ-то сѣрдашно писмо. 87
Малдаржскій-та печатъ и Сѣрбія. 139
Майчины-тѣ молитвы. 190
Майкуна. 40
Мащевость-тѣ на Руск. Императоръ. 64
Мащевость-та на Султана-тъ. 64
Марсъ. 158
Марсови-тѣ сплатницы. 151
Мечиа. 18
Международный-тъ Протоколъ на Генъ. Игнатіевъ. 40
Международный-тѣ Протоколъ и Обявленіе-то на Конть Шувалова. 52
Мидхать Паша и Конференція-та. 12
Мидхать Паша 28. Свалніе-то на Мидхать паша 16.
Мидхать паша 16. 134
Мирнѣ-тѣ между Портъ-та и Сѣрбія. 28
Мѣнаіи за война-та. 175
Монсеевъ-то описаніе за сѣвѣтъ-тѣ. 174
Монсеевъ-тѣ изборъ. 29, 33, 37, 41
Мароко и Тунисъ. 80
Мрамы. 6
Мѣчато на жоресы-тѣ дѣдовчины. 162
«Мъжъ-тѣ бѣга.» 162
Начинъ-тѣ по който Христіяни-тѣ трѣбва да учатъ и да употрѣбляватъ Монсеевъ-тѣ закони. 145, 162, 169
Настоящи-та сила на Сѣрбск. войска. 140
Най-бѣлкній-тъ прѣтель. 73
Най-добра-та книга. 65
Най-Добрый-тъ пропонѣдникъ. 66
Наказаніе-то на Бога. 47
Начини за пистеніе. 22
Народоселеніе-то въ Тучанскій Сандякъ. 39
Народонаселеніе-то карты на настоящето положеніе на Турція. 8
Настоящи-та криза. 55
Неутралность-та сама по себѣ. 191
Неутралность-та на Австрія. 67
Неутралность-та на Франція. 67
Недѣлны-тѣ училища въ Съединены-тѣ Державы у Америка. 82
Нѣмій не е безпорочень. 58
Новый-тъ Безархъ и Българы-тѣ. 87
Ново-то раздѣленіе на вилаеты-тѣ. 16
Нова система за топливо. 71
Нравственна свѣлость 18
Нитовы и ябълка-та. 151
Образованіе-то въ Руссіія. 167, 174, 182
Образованіе-то въ Германія. 187, 194, 202
Образованіе-то въ Англія. 74, 78, 86
Образованіе-то у Америка. 78
Обращаніе-то къмъ Христа на единъ нѣмъ пастиръ. 154
Обсада-та на Черно-то морс. 68
Обявленіе-то на война-та. 60
Обявленіе-то на война-та отъ Румынія. 80
Ограниченіе-то на война-та. 84
Обявиство-то на изкачвацы-тѣ. 106
Окрѣжно-то писмо на Князь Горчакова. 20
Окрѣжно-то писмо на Д. Дерби. 204
Описно е да ся отлага. 61
Ораторство. 23
Осли. 14
Осмиѧ Паша и Пѣвѣсъ. 192
Отговоръ-то на единъ пашъ. 60
Отварано-то на Англійс. Парламентъ. 20
Отварано-то на Отоман. Парламентъ 40
Отговоросто-то на Мѣйки-тѣ въ отхранка-та на чада-та имъ. 194
Отоманскій-тъ Парламентъ. 36 84
Отоманска-та Кавара върху Черногорскій-тѣ вѣдомости. 47
Отговоръ-тъ на Портъ-та на Протоколъ-тѣ. 52, 55
Отоманскій-тъ Протестъ противъ обявленіе-то на независимость-та на Румынія. 91
Отгелаіе-то на Князь Бисмарка. 48
Пѣлѣте сѣ отъ человѣци-тѣ. 5
Пѣлѣте Библія. 58
Петь отъ важны-тѣ нѣщи които знаемъ за Христа. 157
Пѣнство. 89
Песка за мѣйки. 13, 38, 50
Песка за мовы. 18, 25, 54
Пистеніе. 142
Пиодоцвѣсть на рыны-тѣ. 199
Но въпросъ-тъ за миръ. 199
Подпосоеніе-то на Протокол-тѣ. 48
Погрѣшность-та на научны мѣнѣи. 153
Побѣдителна Нота отъ Игнатіева до Мидхать паша. 3
Покрстеніе-тѣ Евреи. 122
Покаяніе. 125
Послѣдство-то на Генералъ Ігнатіева. 36
Положеніе-то на Европа прѣдъ сѣдна Руско-Турска война. 28
Политическа Исповѣдь. 18, 26, 54
Положеніе-то на Европа. 63
Положеніе-то на дипломатіята. 139
Поза отъ сѣкрѣи и страдание. 43
Поетъ. 2
Политическіи-тѣ бѣды-тѣ слонове. 31
Постепенность-та на Божіе-то отворо. 86
Постѣдвичество-то. 176
Посрѣдствуваніе за миръ. 147
Посѣщеніе сарковско. 22
Порта-та и Руссія. 43
Порта-та, Египетъ и Австрія. 60
Порта-та и Кнжестъ-та. 22
Прѣдсѣдатель-тѣ 23
Произъвлежденіе отъ Руській-тѣ Императоръ къмъ Българы-тѣ. 103
Прогдашеніе отъ Ведикъ Дукъ Никола. 68
Провидѣніе-то Божіе. 81
Примѣрки за пистеніе. 7
Произъвлежденіе-то къмъ Българы-тѣ. 188
Продавба-та на Исъмоло-то вѣрховд. 45
Прѣдлагъ на Англія 1877. 106
Прѣмѣщуваніе на Дуная отъ Руссы-тѣ. 95
Прѣговоры-тѣ за миръ между Портъ-та и Сѣрбія. 20, 27
Прѣговоры-тѣ съ Черногора. 36, 40
Прѣкъвавайе-то на Дипломатическы-тѣ сношенія между Русь и Портъ-та. 60
Пилушестенни изтощенія. 2, 34
Прѣдсѣдатель-тѣ. 199
Работища на Лозіе-то. 165, 169, 173
Разсѣкновніе-то на Грѣцка-та кампания. 20
Разнасрѣчія-тѣ въ Англійскій-та Парламентъ. 24
Разни мѣйки вѣрху условія-та на миръ 195
Разни мѣйки вѣрху Горчаково-то сѣрдашно писмо. 23
Распусъ-тъ на Князь Бисмарка. 55
Редкія-та въ Бѣтай. 118
Роберта Колекъ. 112, 116, 124, 128, 140
Руководство Христово. 201
Румынія 91; Румынія и Порта-та 4; Положеніе-то на Румынія 27; Румынія и война-та 60; Полза-тѣ на Румынія отъ война-та 195; Признаніе-то на независимость-та на Румынія 76.
Рѣдный конь. 22
Руссія 4, 36, 64, 79, 152, 167. Какво ще направи Руссія? 31; Руссія, Австрія, Италія и Черногора 54; Руссія и Турція 40; 107; Руська-та войска по Дунай-тѣ 109; Руськи-тѣ войска при Пруть 12; Руско-то войска 48, 123; Руськи-тѣ университети 27; Руській-тѣ походъ въ Азія. 111; Руській-тѣ походъ въ Българія 95; Руській-тѣ походъ въ Европ сѣска Турція 115, 119; Руськы-тѣ войны съ Турція 35; Руско-то нашествіе. 48; Руска мѣнѣи върху война-та 131; Руськы-тѣ опинціи и война-та 136; Руссія и дѣй-тѣ Кавказъ 140; Руська-та резерва. 139 Руській-тѣ Царь 162; Руській-тѣ войнаціи и Библія-та 178;
— Сила-та и средства-та на Руссія 23; Тайны дружества въ Руссія. 150; Фанатическо-то изаженіе на Руська-тѣ Державъ. 135, 143, 146.
Сѣдла. 63
Сандинскы-тѣ острови. 130
Самодѣйс. 10
Свѣтла-та страна. 30
Свѣдѣтелство-то на единъ естественоисытатель. 182
Свѣдѣтелство-то на Англійскій Парламентъ. 203
Свѣдѣтелство-то на Исторія-та за дѣйствія-та Христіянство-то. 49
Свѣдѣтелство-то на Князь Бисмарка и на Конть Андраши. 154
Сѣдница за молитва. 203
Свѣдѣтелъ-тѣ. 90
Спутены вѣрѣнія. 65
Сѣдніе-то. 59, 166
Слово-то на Лордъ Дерби. 191
Слово-то на Генералъ-то Императоръ. 37
Слово-то на Лордъ Бикасфилдъ. 183
Слово-то Евангеліе на блаженнаго Бога. 133, 137, 141, 145
Сѣнно. 58.
Страдающи отъ война-та Благодѣтелны дружества. 124
Съединены-тѣ Дарвины. 36
Сѣдѣйствіе на сдружаваніе. 46
Сѣрбія : — 76, 136, 143, 156, 164, 192; Сѣрбска-та войска 195; Сѣрбіи и Черногора 32.
Страхови-тѣ за война. 36
Суултановый Адресъ къмъ войска-та. 63
Стойность-та на монсеевый-тѣ законъ за Христіяны-тѣ. 101
Сѣдѣрвяніе-то на Протоколъ-тѣ. 44
Сѣкрѣ Хенри Елиотъ. 51
Сѣдѣніе-то на Іисуса Христа отъ Римско-то и Еврейско-то Сѣдоница. 189, 193, 197, 202, 205.
Тяга са случи. 78
Телеграфическы оопити. 138
Теоріи-та за развитіе-то. 102
Тютюнъ. 146
Торнидж. 86
Тодлбенъ, Скобелевъ и Гурко. 200
Три причини за които трѣбва да въстанемъ против-тѣ си. 198
Трапонова-та сѣтна. 138
Турція 32. Турціи и Грѣція. 171
Турско-Руськы войни въ 18-й вѣкъ. 67, 74, 75
Тѣрговски дружества въ Китай. 190
Употрѣбленіе-то на очила. 154
Употрѣбленіе на тютюнъ-тѣ за скарзатина. 63
Условія за миръ. 179
Успокоеніе. 177
Утѣшаваніе, утѣшаваніе людіе-тѣ ни. 165
Учтивость къмъ слуги. 58
Финансиално-то положеніе на Державъ. 131
Франція 155, 160, 167, 179, 203
Франція и Германія. 64
Христіянскій-тъ характеръ на Лаартина. 141
Царскій-тъ Хатъ върху опрѣдѣленіе-то на Кавказъ-то и Въ. Безарь. 16
Царь Александръ II. 19
Природосъ-тѣ избирали за Камара-та 32
Цѣкъ въ естество-та. 1, 8. Ако-то 30, 42; Ухо-то 46; Устата-та 50; Чесновѣсесы-тѣ кости 62; Стѣни-тѣ на тѣло-то 66; Мышцы-тѣ 70; Пищеварителни-тѣ органи 74, 82; Кръвни-тѣ сѣдсове 88; Сѣрдце-то 101; Бѣлый-тъ дробъ 114; Цѣло-то тѣло 149; Сравнителна Анатомія 154.
Чай 183
Чахотка 163
Человѣческа-та коса. 47
Черногора 104, 168 ; исканія-та на Черногора-тѣ. 31
Чудесны явленіе. 14.
Чудесны начини за испращаніе новины. 47
Чумѣ-та. 83
Шестуваніе у домъ-тѣ. 51
Шотландія. 147
Що имамы ли на скоро миръ ? 184
Щрѣкъ. 30
Яйцеро-тѣ. 145
Японія. 172

Излиза ся отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ **Т. Д. Байнтонъ.**
Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатница-та на Д. Арамяна Аконьанъ-Ханъ № 11.